

**AZ EURÓPAI UNIÓS VÉDJEGYEK
VIZSGÁLATÁRA VONATKOZÓ
IRÁNYMUTATÁS**

**AZ EURÓPAI UNIÓ
SZELLEMI TULAJDONI HIVATALA
(EUIPO)**

C. rész Felszólalás

1. szakasz Felszólalási eljárások

Tartalomjegyzék

1 Bevezetés — a felszólalási eljárások általános áttekintése.....	754
2 Felszólalási értesítés.....	755
2.1 Írásbeli felszólalási értesítés.....	755
2.1.1 A nemzetközi lajstromozással szembeni korai felszólalás.....	756
2.1.2 Az európai uniós védjegybejelentéssel szembeni korai felszólalás.....	756
2.2 Fizetés.....	756
2.2.1 Késedelmes felszólalási értesítés, felszólalási időszakon belül történő fizetés.....	757
2.2.2 A fizetés időpontja.....	757
2.2.2.1 Fizetés banki átutalással.....	757
2.2.2.2 Fizetés folyószámlán keresztül.....	758
2.2.3 A fizetés elmulasztásának következményei.....	758
2.3 A felszólalási értesítés nyelvei és fordítása.....	759
2.3.1 Az eljárás nyelve.....	759
2.3.2 Példák.....	760
2.4 Elfogadhatósági vizsgálat.....	761
2.4.1 Az elfogadhatóság feltétlen kizáró követelményei.....	762
2.4.1.1 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés azonosítása.....	762
2.4.1.2 A korábbi védjegyek vagy jogok azonosítása.....	763
2.4.1.3 Az okok azonosítása.....	767
2.4.2 Az elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei.....	768
2.4.2.1 Dátumok.....	768
2.4.2.2 A korábbi védjegyek megjelenítése.....	768
2.4.2.3 Áruk és szolgáltatások.....	769
2.4.2.4 Jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegy: a jó hírnév területi hatálya.....	771
2.4.2.5 A felszólaló azonosítása.....	771
2.4.2.6. Jogosultság jelzése.....	772
2.4.2.7. Hivatásos képviselő.....	775
2.4.2.8. Aláírás.....	776
2.4.2.9. Az elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei: szankciók.....	776
2.4.3 Opcionálisan megadható adatok.....	776
2.4.3.1 A felszólalás terjedelme.....	776
2.4.3.2 Az okokra vonatkozó, indoklással ellátott nyilatkozat.....	777

2.5 A felszólalás elfogadhatóságáról és az eljárás kontradiktórus szakaszának megindításáról szóló értesítés.....	777
3 Gondolkodási időszak („cooling-off”).....	779
3.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) elindítása.....	779
3.2 A gondolkodási időszak („cooling-off”) meghosszabbítása.....	779
4 Kontradiktórus szakasz.....	780
4.1 A felszólalás kiegészítése.....	780
4.2 Bizonyítékok benyújtása.....	781
4.2.1 Az európai uniós védjegyek és az európai uniós védjegybejelentések.....	782
4.2.2 Átalakított európai uniós védjegyek és európai uniós védjegybejelentések.....	782
4.2.2.1 Átalakított (átalakítandó) európai uniós védjegy (európai uniós védjegybejelentésen) alapuló felszólalás.....	782
4.2.2.2 Később átalakított európai uniós védjegy (európai uniós védjegybejelentésen) alapuló felszólalás.....	782
4.2.3 Európai uniós védjegyeiktől eltérő védjegyek lajstromozása és bejelentése.....	783
4.2.3.1 A megfelelő hivatalos szerv által kiadott tanúsítványok, okiratok.....	783
4.2.3.2 Hivatalos adatbázisokból származó kivonatok.....	784
4.2.3.3 Az érintett nemzeti védjegyhatóságok és a WIPO hivatalos értesítőiből származó kivonatok.....	785
4.2.3.4 A megújítás bizonyítása.....	786
4.2.3.5 A felszólalás benyújtására való jogosultság.....	786
4.2.3.6 A bizonyítékok értékelése.....	788
4.2.4 A felszólalás egyéb okainak és alapjának alátámasztása.....	789
4.2.4.1 Közismert védjegyek.....	789
4.2.4.2 Jó hírnévvel rendelkező védjegyek.....	790
4.2.4.3 A kereskedelmi forgalomban használt nem lajstromozott védjegy vagy egyéb megjelölés.....	790
4.2.4.4 Földrajzi jelzések.....	791
4.2.4.5 Ügynök vagy képviselő által bejelentett védjegy.....	793
4.2.5 A bizonyítási követelmények be nem tartása.....	793
4.2.6 A bizonyítási határidőt követően előterjesztett tények és bizonyítékok.....	794
4.2.6.1 Gyakorolható-e a mérlegelési jogkör?.....	795
4.2.6.2 A késedelmesen előadott tényeket, illetve bizonyítékokat el kell fogadni vagy el kell utasítani?.....	796
4.2.6.3 A késedelmesen benyújtott bizonyíték kezelése az eljárásban.....	796
4.3 Fordítás/nyelv megváltoztatása a felszólalási eljárás során.....	797
4.3.1 A felszólaló által az ügyirata kiegészítése érdekében benyújtott tények, bizonyítékok és érvek fordítása.....	797

4.3.1.1 A benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok és az alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítékának fordítása.....	797
4.3.1.2 A benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok és az alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítékától eltérő, a felszólalás alátámasztása céljából benyújtott bizonyíték fordítása.....	799
4.3.1.3 A felszólaló által az ügyirata kiegészítése érdekében benyújtott tények és érvek fordítása.....	800
4.3.2 További észrevételek és egyéb kérelmek fordítása.....	800
4.3.3 Az észrevételektől eltérő igazoló iratok fordítása.....	801
4.3.4 A nyelv megváltoztatása a felszólalási eljárás alatt.....	802
4.4 Kérelmek és más, dokumentumokhoz kapcsolódó kérdések.....	803
4.4.1 A bejelentés korlátozása, visszavonása és a használat igazolásának kérelme külön dokumentumban.....	803
4.4.2 Nem olvasható dokumentumok.....	803
4.4.3 Az eredeti dokumentumokat nem szolgáltatják vissza.....	804
4.4.4 Bizalmas információk.....	804
4.4.5 Hivatkozások más eljárások dokumentumaira vagy bizonyítékaira.....	805
4.5 További információváltás.....	805
4.6 Harmadik felek észrevételei.....	806
5 A használat igazolása iránti kérelemmel kapcsolatos eljárás.....	807
5.1 A használat igazolása iránti kérelem elfogadhatósága.....	807
5.1.1 A kérelem ideje.....	807
5.1.2 Legalább 5 éve lajstromozott korábbi védjegy („türelmi időszakon” kívüli védjegy).....	808
5.1.2.1 Korábbi európai uniós védjegyek.....	808
5.1.2.2. Az Európai Uniót megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozások.....	809
5.1.2.3. Korábbi nemzeti védjegyek.....	809
5.1.2.4. Valamely tagállamot megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozások.....	809
5.1.2.5. A türelmi időszak kezdete kiszámításának összefoglalása.....	813
5.1.3 A kérelemnek feltétlennek, kifejezettnak és egyértelműnek kell lennie.....	813
5.1.4 Külön dokumentumban benyújtott kérelem.....	815
5.1.5 A bejelentő ahhoz fűződő érdeke, hogy először a használat igazolása tisztázódjon.....	815
5.1.6 A használat igazolása iránti elfogadhatatlan kérelem következményei.....	815
5.2 A Hivatal általi kifejezett felkérés.....	816
5.3 A felszólaló reakciója: a használat igazolásának benyújtása.....	816

5.3.1 A használat igazolásának benyújtására rendelkezésre álló határidő.....	816
5.3.2 Bizonyítási eszközök.....	818
5.3.2.1 Elvek.....	818
5.3.2.2 Hivatkozások.....	819
5.3.2.3 Nyilatkozatok.....	820
5.4 A bejelentő reakciója.....	823
5.4.1 A bizonyíték továbbítása.....	823
5.4.2 Nem nyújtottak be bizonyítékot vagy releváns bizonyítékot.....	823
5.4.3 A bejelentő reakciójának elmaradása.....	823
5.4.4 A kérelem hivatalos visszavonása.....	823
5.5 A felszólaló további reakciója.....	824
5.6 A használat igazolására vonatkozó eljárás során használt nyelvek.....	824
6 Az eljárás megszüntetése.....	825
6.1 Békés rendezés.....	825
6.2 Korlátozások és visszavonások.....	826
6.2.1 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása.....	826
6.2.1.1 Visszavonás vagy korlátozás az elfogadhatóság ellenőrzése előtt.....	827
6.2.1.2 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt.....	827
6.2.1.3 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártá után.....	828
6.2.1.4 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a határozat meghozatala után.....	829
6.2.1.5 Nyelv.....	829
6.2.2 Felszólalások visszavonása.....	830
6.2.2.1 A felszólalás visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt.....	830
6.2.2.2 A felszólalás visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártá után.....	830
6.2.2.3 A felszólalás visszavonása a határozat meghozatala után.....	830
6.2.2.4 Nyelv.....	831
6.2.3 A visszavonások/korlátozások visszavonása.....	831
6.3 Az ügy érdekében hozott határozat.....	831
6.3.1 A korábbi jogot nem igazolták.....	831
6.3.2 A korábbi jog megszűnt.....	832
6.4 Díjvisszatérítés.....	833
6.4.1 Be nem érkezettnek tekintett felszólalás.....	833
6.4.1.1 Felszólalás és felszólalás visszavonása ugyanazon a napon.....	833
6.4.1.2 Visszatérítés ismételt meghirdetés után.....	833

6.4.2. Visszatérítés az európai uniós védjegybejelentés visszavonásának/ korlátozásának fényében.....	833
6.4.2.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt visszavont/korlátozott európai uniós védjegybejelentés.....	833
6.4.2.2 Az európai uniós védjegybejelentés gondolkodási időszakon („cooling-off”) belüli korlátozása miatt visszavont felszólalás.....	834
6.4.3 Többes felszólalás és a felszólalási díj 50%-ának visszatérítése.....	834
6.4.4 A felszólalási díj vissza nem térítésének esetei.....	834
6.4.4.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt NEM a korlátozás miatt visszavont felszólalás.....	834
6.4.4.2 A felszólaló általi visszavonás korábbi.....	835
6.4.4.3 A felek közötti megegyezés az eljárás megkezdése előtt.....	835
6.4.4.4 Az eljárás egyéb okokból történő megszüntetése.....	835
6.5 A költségek viseléséről, megosztásáról hozott döntés.....	836
6.5.1 Azok az esetek, amelyekben határozatot kell hozni a költségek viseléséről.....	836
6.5.2 Azok az esetek, amelyekben nem hoznak határozatot a költségek viseléséről.....	836
6.5.2.1 Megállapodás a költségekről.....	836
6.5.2.2 A „lehetséges nyertes féltől” kapott tájékoztatás.....	837
6.5.3 A költségek viseléséről szóló határozatok általános esetei.....	837
6.5.4 Ítélethez nem vezető esetek.....	838
6.5.4.1 Többes felszólalások.....	838
6.5.4.2 A bejelentés elutasítása feltétlen kizáró okok vagy alaki követelmények alapján.....	839
6.5.4.3 Ügyek egyesítése.....	839
6.5.4.4 A „mindegyik fél a saját költségeit viseli” jelentése.....	839
6.6 A költségek megállapítása.....	840
6.6.1 Meghatározandó összegek.....	840
6.6.2 Abban az esetben követendő eljárás, ha a fő határozat állapítja meg a költségek összegét.....	841
6.6.3 Abban az esetben követendő eljárás, ha a költségek összegét külön kell meghatározni.....	841
6.6.3.1 Elfogadhatóság.....	841
6.6.3.2 Bizonyíték.....	841
6.6.4 A költségek meghatározásának felülvizsgálata.....	842
7 Egyéb eljárási kérdések.....	842
7.1 Hibák javítása.....	842
7.1.1 A felszólalási értesítésben előforduló hibák kijavítása.....	842
7.1.2 A meghirdetés során előforduló hibák és elírások kijavítása.....	842

7.2 Határidők.....	843
7.2.1 Határidők meghosszabbítása a felszólalási eljárásban.....	843
7.2.1.1 Nem meghosszabbítható és meghosszabbítható határidők.....	843
7.2.1.2 A kérelemre vonatkozó feltételek.....	844
7.2.1.3 A határidő meghosszabbítása a Hivatal saját kezdeményezésére.....	845
7.3 Felfüggesztés.....	845
7.3.1 Mindkét fél által kérelmezett felfüggesztés.....	845
7.3.2 Az eljárás felfüggesztése a Hivatal által hivatalból vagy az egyik fél kérésére..	846
7.3.2.1 Az alapelv magyarázata, a felfüggesztés időzítése.....	847
7.3.2.2 Korábbi európai uniós védjegybejelentések vagy -lajstromozások.....	848
7.3.2.3 Korábbi nemzeti/nemzetközi védjegyek (bejelentések vagy lajstromozások/ jogok).....	848
7.3.2.4 Példák.....	848
7.3.3 Többes felszólalások.....	849
7.3.3.1 Az európai uniós védjegybejelentés elutasítása után.....	849
7.3.4 Eljárásjogi szempontok.....	849
7.3.4.1 A felfüggesztett ügyiratok figyelemmel kísérése.....	850
7.3.4.2 Az eljárás újraindítása.....	850
7.3.4.3 A határidők számítása.....	850
7.4 Többes felszólalások.....	851
7.4.1 Többes felszólalások és korlátozások.....	851
7.4.2 Többes felszólalások és határozatok.....	852
7.4.2.1 Az ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott összes felszólalásban egyidejűleg határozatot lehet hozni.....	852
7.4.2.2 Csak egy felszólalásban lehet határozatot hozni, a többi felszólalás pedig még mindig az eljárás kontradiktórius szakaszában tart.....	853
7.4.2.3 Két vagy több felszólalásban határozatot lehet hozni, a többi felszólalás pedig még mindig az eljárás kontradiktórius szakaszában tart.....	854
7.4.3 Eljárások egyesítése.....	854
7.5 A felek megváltozása (átruházás, névváltozás, képviselőváltás, az eljárás megszakítása).....	855
7.5.1 Átruházás és a felszólalási eljárás.....	855
7.5.1.1 Bevezetés és alapelvek.....	855
7.5.1.2 A korábbi európai uniós védjegy átruházása.....	855
7.5.1.3 A korábbi nemzeti lajstromozás átruházása.....	857
7.5.1.4 Európai uniós védjegy-lajstromozások és nemzeti lajstromozások kombinációján alapuló felszólalás.....	858
7.5.1.5 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés átruházása.....	858

7.5.1.6 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés részleges átruházása.....	858
7.5.2 A felek az átruházás után ugyanazok.....	859
7.5.3 Nevek megváltozása.....	859
7.5.4 Képviselők megváltozása.....	859
7.5.5 Az eljárás megszakítása a bejelentő vagy képviselőjének halála vagy cselekvőképtelensége miatt.....	860
7.5.5.1 A bejelentő halála vagy cselekvőképtelensége.....	860
7.5.5.2 A bejelentő jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa (pl. csőd esetén).....	861
7.5.5.3 A bejelentő képviselőjének halála vagy cselekvőképtelensége.....	862

Melléklet – A nemzeti védjegyek használatának elmaradására vonatkozó türelmi időszak kiszámítása.....	862
--	------------

1 Bevezetés — a felszólalási eljárások általános áttekintése

A felszólalási eljárás a felszólalás kézhezvételével kezdődik, amelyről a bejelentőt tájékoztatják, és amely a Hivatal weboldalán található elektronikus fájlban érhető el.

A felszólalás kézhezvétele után a Hivatal ellenőrzi, hogy a megfelelő felszólalási díj befizetésre került-e. Amennyiben a díj nem kerül befizetésre, a felszólalás be nem nyújtottnak tekintendő.

A Hivatal ezt követően megvizsgálja a felszólalás elfogadhatóságát. Az elfogadhatóságot illetően kétféle hiányosság létezik.

1. **Feltétlen hiányosságok:** olyan hiányosságok, amelyek a felszólalásra nyitva álló időszak lejártá után nem orvosolhatók. Ha a felszólaló a felszólalásra rendelkezésre álló időszakon belül saját kezdeményezésére nem pótolja ezeket a hiányosságokat, akkor a felszólalás nem elfogadható.
2. **Viszonylagos hiányosságok:** olyan hiányosságok, amelyek orvosolhatók a felszólalásra nyitva álló időszak lejártá után. A Hivatal a felszólalásra rendelkezésre álló időszak lejártá után felkéri a felszólalót, hogy 2 hónapos, nem meghosszabbítható határidőn belül pótolja a hiányosságokat, ennek elmulasztása esetén pedig a felszólalást mint nem elfogadható felszólalást elutasítják.

Fontos megjegyezni, hogy a pártatlanság elvének védelme érdekében a Hivatal a felszólalásra nyitva álló időszak alatt nem küld semmilyen közleményt a felszólalási díj befizetésével vagy az elfogadhatóságot érintő hiányosságokkal kapcsolatban. A felszólalás elfogadhatóságának megállapítására csak a felszólalásra nyitva álló időszak lejártá után kerül sor.

A felszólalás elfogadhatóságának vizsgálatát követően mindkét félnek értesítést küldenek az eljárásra vonatkozó határidőkről. Az eljárás olyan időszakkal indul, amelyben a feleket megegyezésre ösztönzik, mivel bizonyos feltételek teljesülése esetén a Hivatal a felszólalási díjat visszatéríti: ez az úgynevezett gondolkodási időszak („cooling-off”). A gondolkodási időszak 2 hónappal az elfogadhatósági értesítés kibocsátását követően jár le. Ez az időszak egyszer, legfeljebb 22 hónappal hosszabbítható meg, és összesen 24 hónap lehet. A felszólalást és a beérkezett egyéb iratokat az értesítéssel együtt küldik meg a bejelentőnek.

A felszólalást követő gondolkodási időszak lejártát követően a kontradiktórius (ellenérdekű fél részvételével zajló) eljárási szakasz veszi kezdetét. A felszólaló ekkor további 2 hónapot kap arra, hogy benyújtson minden olyan bizonyítékot és észrevételt, amelyet álláspontja előadásához szükségesnek gondol. E 2 hónapos határidő lejártát követően, és amint továbbították a benyújtott bizonyítékokat és észrevételeket (ha vannak ilyenek), a bejelentőnek 2 hónap áll rendelkezésére, hogy a felszólalásra válaszoljon.

Ebben a szakaszban a bejelentő kérheti a használat igazolását, amelynek értelmében a felszólalónak bizonyítania kell, hogy az 5 évnél korábban lajstromozott védjegy használatban volt. Ilyen kérelem benyújtása esetén a bejelentő megvárhatja, amíg a

felszólaló igazolja a használatot, majd ezt követően benyújtja saját bizonyítékait és észrevételeit. A felszólaló ezt követően válaszolhat a bejelentő észrevételeire.

Amennyiben a bejelentő nem kéri a használat igazolását, csak bizonyítékokat és észrevételeket nyújt be, a felszólaló 2 hónapot kap arra, hogy a kérelmező beadványaihoz megjegyzéseket fűzzön, majd az álláspontok e kölcsönös ismertetését követően a felszólalásról rendes esetben dönteni lehet.

Néhány esetben szükséges vagy hasznos lehet, hogy a felek ismét megosszák egymással észrevételeiket. Ez akkor fordulhat elő, ha az ügy összetett kérdésekkel foglalkozik, vagy ha a felszólaló egy új szempontot vet fel, amelyet az eljárásban elfogadhatónak ítélnék meg. Ebben az esetben a bejelentő lehetőséget kaphat a reagálásra. Ekkor az elbíráló döntésén múlik, hogy a felszólaló kaphat-e újabb lehetőséget észrevételei benyújtására.

A Hivatal felkérheti a feleket, hogy észrevételeiket korlátozzák bizonyos kérdésekre, a más kérdésekkel kapcsolatos észrevételekre pedig egy későbbi időpontban ad lehetőséget.

Amint a felek benyújtották észrevételeiket, az eljárás lezárul, érdemben lehet dönteni az ügyről, és erről a feleket megfelelően tájékoztatni kell.

Ha a felszólalást egy EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozás ellen nyújtják be, az Iránymutatásban szereplő bármely európai uniós védjegybejelentésre vonatkozó utalást – hacsak mást nem tüntetnek fel – úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozásra. Az Iránymutatás [M. része \(Nemzetközi védjegyek\)](#) foglalkozik az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozásokkal szembeni felszólalások konkrét részleteivel.

2 Felszólalási értesítés

2.1 Írásbeli felszólalási értesítés

[az EUVR 46. cikke](#)

az [EUVFAR 4. cikke](#) és [63. cikke \(1\) bekezdésének a\) pontja](#)

A Hivatal ügyvezető igazgatójának az elektronikus úton történő kommunikációról szóló, 2020. november 3-i [EX-20-9.](#) sz. határozata.

A felszólalási értesítést a Hivatalnak írásban, a felszólalásra nyitva álló időszakon – azaz a megtámadott európai uniós védjegybejelentés meghirdetésétől számított 3 hónapon – belül kell megkapnia.

A Hivatal honlapján található User Area felületen elérhető elektronikus űrlap segítségével felszólalási értesítés nyújtható be. Benyújtást követően az elektronikus űrlapot automatikusan feldolgozza a rendszer és arról a felszólaló átvételi elismervényt kap. Amennyiben a felszólalási értesítés postán vagy futárszolgálat útján érkezik be, az

átvételi elismervény kiállítására a felszólalási értesítésnek a Hivatal informatikai rendszerében történő rögzítését követően kerül sor.

2.1.1 A nemzetközi lajstromozással szembeni korai felszólalás

[az EUVR 196. cikkének \(2\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 77. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozással szemben az első meghirdetést követő 1 hónap elteltétől számított 3 hónapon belül nyújtható be felszólalás. Például ha az első újbóli meghirdetés időpontja 2016. 04. 15., akkor a felszólalásra rendelkezésre álló időszak 2016. 05. 15-én kezdődik és 2016. 08. 15-én zárul.

Az olyan nemzetközi lajstromozásokra, amelyeket első alkalommal az [EUVR 196. cikke \(2\) bekezdése](#) az [\(EU\) 2015/2424 rendelet](#) által bevezetett módosításának 2016. 03. 23-i hatálybalépése előtt hirdettek meg, a korábbi határidő vonatkozik, amely szerint az első meghirdetés napját követő 6 hónap elteltétől számított 3 hónapon belül nyújtható be felszólalás. Például, ha az első újbóli meghirdetés időpontja 2016. 03. 22., akkor a felszólalásra rendelkezésre álló időszak 2016. 09. 22-én kezdődik és 2016. 12. 22-én zárul.

Azonban a nemzetközi lajstromozás újbóli meghirdetése után, de a felszólalási időszak kezdete előtt benyújtott felszólalásokat felfüggesztik, és úgy tekintik, mintha azokat a felszólalási időszak első napján nyújtották volna be. A felszólalót erről megfelelően tájékoztatni kell. Amennyiben a felszólalást ezen időpont előtt visszavonják, a felszólalási díj visszatérítésre kerül.

2.1.2 Az európai uniós védjegybejelentéssel szembeni korai felszólalás

Az EUVR [44. cikke](#) és [46. cikke](#)

Az európai uniós védjegybejelentéssel szemben a felszólalási időszak kezdete előtt kapott bármely felszólalási értesítést felfüggesztik, és úgy tekintik, mintha azt a felszólalási időszak első napján, azaz az európai uniós védjegybejelentésnek az Európai Unió Védjegyértéktörvényének A.1. részében történő meghirdetését követő első napon nyújtották volna be. A felszólalót erről megfelelően tájékoztatni kell. Amennyiben a felszólalást ezen időpont előtt visszavonják, illetve ha az európai uniós védjegybejelentést a meghirdetés előtt elutasítják vagy visszavonják, a felszólalási díj visszatérítésre kerül.

2.2 Fizetés

A fizetésre vonatkozó általános szabályokat lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 3. szakasz, Díjak és költségek megfizetése](#) című részben.

2.2.1 Késedelmes felszólalási értesítés, felszólalási időszakon belül történő fizetés

[az EUVFAR 5. cikkének \(2\) bekezdése](#)

Amennyiben a befizetés a Hivatalhoz a felszólalási időszakon belül érkezett be, a felszólalási értesítést azonban késedelmesen kapja meg, a felszólalás nem fogadható el. Ebben az esetben a Hivatal megtartja a felszólalási díjat. A felszólalót erről értesíteni kell és a Hivatal által megszabott határidőn belül észrevételeket tehet az elfogadhatatlanságra vonatkozó megállapításra.

Amennyiben a felszólaló meggyőző bizonyítékot nyújt be – például a kézhezvétel futár általi megerősítését és/vagy ajánlott küldemények kézbesítési igazolását –, amely bizonyítja, hogy a felszólalási értesítés nem volt késedelmes, és azt a Hivatal valójában a 3 hónapos felszólalási időszakon belül szabályszerűen megkapta, akkor a Hivatalnak felül kell vizsgálnia megállapítását, és a felszólalási időszakon belül beérkezettként kell elfogadnia a felszólalást. Ebben az esetben folytatódik az elfogadhatóság ellenőrzése. Amennyiben a felszólaló által benyújtott bizonyíték nem igazolja, hogy a felszólalási értesítés a felszólalási határidőn belül érkezett be, illetve ha a felszólaló a megadott határidőn belül nem válaszol, a felszólalást elfogadhatatlannak nyilvánító határozatot kell hozni. Amikor a felszólalót értesítik a határozatról, a bejelentőnek is küldeni kell egy példányt.

2.2.2 A fizetés időpontja

az EUVR [46. cikkének \(3\) bekezdése](#) és [180. cikke](#)

[az EUVFAR 5. cikkének \(1\) bekezdése](#)

A Hivatalnak a felszólalási időszakon belül meg kell kapnia a felszólalási díj teljes összegét. Amennyiben a felszólalási díj a felszólalási időszakon belül nem érkezik be, akkor úgy tekintik, hogy a felszólalási értesítés nem érkezett be.

2.2.2.1 Fizetés banki átutalással

A felszólalási időszakot követően beérkezett banki átutalás a felszólalási időszakban történtnek minősül, ha a felszólaló i. bizonyítékot nyújt be arra vonatkozóan, hogy a felszólalási időszakon belül valamely bankintézménynek megbízást adott az átutalásra, és ii. a felszólalási díj 10%-ának megfelelő pótdíjat fizet. A felszólalónak nem kell pótdíjat fizetnie, ha a bizonyíték alapján az átutalásra vonatkozó megbízást a banknak a felszólalási időszak lejárta előtt legalább 10 nappal adta.

2.2.2.2 Fizetés folyószámlán keresztül

Az EUVR [179. cikkének \(1\) bekezdése](#) és [180. cikkének \(1\) bekezdése](#)

a Hivatal ügyvezető igazgatójának a díjak és illetékek fizetési módjairól, és a díjak és illetékek jelentéktelen összegének megállapításáról szóló, 2021. 07. 21-i [EX-21-5. sz. határozata](#)

Ha a felszólaló vagy képviselője folyószámlával rendelkezik a Hivatalnál, a befizetést a felszólalás beérkezésének napján tekintik teljesítettnek.

Mivel a folyószámlára történő befizetést a felszólalás beérkezésének napján tekintik teljesítettnek, ha a felszólalási értesítés késedelmesen érkezik be, akkor a fizetés is késedelmes. Ezért úgy tekintik, hogy a felszólalás nem érkezett be.

Ha a felszólalási díj összege nincs megadva, vagy ha azt helytelenül tüntetik fel, annak semmilyen negatív hatása nincs a felszólalásra, mivel egyértelmű, hogy a felszólaló meg akarta fizetni a felszólalási díj összegét.

A folyószámla megléte elégséges ahhoz, hogy megterheljék a számlát, még ha a felszólaló ezt nem is kéri kifejezetten. Ez attól függetlenül igaz, hogy használják-e a felszólalási űrlapot vagy sem.

E szabály alóli egyetlen kivétel, amikor az a folyószámla-tulajdonos, aki egy bizonyos díj vagy költség tekintetében ki kívánja zárni a folyószámla használatát, erről írásban tájékoztatja a Hivatalt (pl. banki átutaláson keresztüli fizetést ad meg).

Díjfizetés egy harmadik fél folyószámlájának megterhelésével

A felszólalási díj harmadik fél folyószámlájának megterhelésével történő megfizetéséhez a folyószámla-tulajdonos kifejezett meghatalmazása szükséges arról, hogy számlája egy adott díjjal megterhelhető. Ezekben az esetekben a felszólalónak a felszólalási időszakon belül be kell nyújtania a meghatalmazást.

A befizetés azon a napon tekintendő teljesítettnek, amikor a Hivatal megkapja a meghatalmazást.

2.2.3 A fizetés elmulasztásának következményei

[az EUVR 99. cikke](#)

[az EUVFAR 5. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Azt a felszólalást, amelyre vonatkozóan a díjfizetést nem teljesítették a felszólalási időszakon belül, úgy kell tekinteni, hogy nem érkezett be, és a felszólalót értesíteni kell erről a megállapításról.

Ezzel egyidejűleg e levél egy példányát tájékoztatásul elküldik a bejelentőnek.

Ha a megadott határidőn belül a felszólaló olyan bizonyítékot nyújt be, amely a Hivatalt meggyőzi arról, hogy a jogvesztés téves, és igazolja, hogy a befizetést időben

teljesítette, ennek másolatával és a felszólaló által benyújtott bizonyítékkal együtt értesítést kell küldeni a bejelentőnek.

Ha a Hivatal a felszólalásnak nem ad helyt, a felszólaló 2 hónapon belül hivatalos határozat meghozatalát kérheti. Ha így tesz, a Hivatalnak a határozatot mindkét fél számára el kell küldenie.

Arra az esetre, ha a felszólaló a felszólalási díjat nem vagy csak részben fizette meg a felszólalási időszakon belül, lásd a lenti [6.4.1. pontot](#).

2.3 A felszólalási értesítés nyelvei és fordítása

az [EUVR 146. cikkének \(5\) bekezdése](#), [146. cikke \(6\) bekezdésének a\) pontja](#) és [146. cikkének \(7\) bekezdése](#)

az [EUVFAR 5. cikkének \(3\) és \(4\) bekezdése](#), valamint [65. cikke](#)

2.3.1 Az eljárás nyelve

A felszólalási értesítést a Hivatal öt nyelvénél valamelyikén kell benyújtani. Az eljárás nyelvére vonatkozó további részletek az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 4. szakasz, Az eljárások nyelve](#) című részben találhatók.

E szabályok értelmében a felszólalási eljárásban előfordulhat, hogy a felszólaló két eljárási nyelv közül választhat (amennyiben a megtámadott európai uniós védjegybejelentés első és második nyelve egyaránt a Hivatal nyelve) és az is, hogy kizárólag egy lehetséges eljárási nyelv van (ha az első nyelv nem a Hivatal öt nyelvénél egyike, a felszólalási eljárás nyelve kizárólag a megtámadott európai uniós védjegybejelentés második nyelve lehet).

Amennyiben van választási lehetőség, az eljárás nyelve az lesz, amelyet a felszólaló a felszólalási értesítésben kifejezetten megjelöl vagy ennek hiányában az a nyelv, amelyen a felszólalási értesítést benyújtotta, mindkét esetben feltéve, hogy az eljárás egyik lehetséges nyelvéről van szó.

Az EUVR két forgatókönyvet különböztet meg arra az esetre, ha a felszólaló helytelenül választja meg az eljárás nyelvét: azt, amikor a helytelenül megválasztott nyelv a Hivatal nyelve, és azt, amikor a helytelenül megválasztott nyelv az Európai Unió hivatalos nyelveinek egyike (de nem a Hivatal nyelve). Az eljárás nyelvénél helyes megválasztásával és a felszólalási értesítés fordításának benyújtásával kapcsolatban különböző jogkövetkezmények és határidők vonatkoznak a felszólalóra attól függően, hogy a fenti két eset közül melyik áll fenn.

- Amennyiben a felszólaló által választott nyelv **a Hivatal nyelve**, de nem az eljárás lehetséges nyelveinek egyike, a felszólalónak saját költségére le kell fordíttatnia a felszólalási értesítést az első nyelvre, feltéve hogy az a Hivatal nyelve, vagy pedig a második nyelvre. A felszólalónak a fordítást a **3 hónapos felszólalási időszak elteltét követő 1 hónapon belül** kell benyújtania. Az eljárás nyelve ekkor az a

nyelv lesz, amelyre a felszólalási értesítést lefordították. Amennyiben a felszólaló e határidőn belül nem nyújtja be a fordítást, a Hivatal a felszólalást elfogadhatatlanságra hivatkozással elutasítja. Az [EUVR 146. cikkének \(7\) bekezdése](#) és az [EUVFAR 5. cikkének \(3\) és \(4\) bekezdése](#) alkalmazandó.

- Amennyiben a felszólaló által választott nyelv **nem a Hivatal nyelve**, a felszólalónak saját költségére le kell fordíttatnia a felszólalási értesítést az első nyelvre, ha az a Hivatal nyelve, vagy pedig a második nyelvre. A fordítást a **3 hónapos felszólalási időszakon belül** kell benyújtani. Amennyiben a felszólaló a fordítást a felszólalási időszakon belül nem nyújtja be, a Hivatal a felszólalást elfogadhatatlanságra hivatkozással elutasítja. Az [EUVR 146. cikkének \(5\) bekezdése](#) alkalmazandó, mivel egyértelműen rögzíti, hogy a felszólalási értesítést a Hivatal nyelvén kell benyújtani. Amennyiben a felszólaló a felszólalási értesítést nem a Hivatal nyelvén nyújtja be, az [EUVFAR 146. cikkének \(7\) bekezdése](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#) szerinti 1 hónapos hiánypótlási határidő nem alkalmazandó.

Amennyiben a felszólaló által választott nyelv nem az eljárás lehetséges nyelveinek egyike, a felszólalás keretében a Hivatal által küldött minden közlés a megtámadott védjegy első nyelvén íródik, feltéve hogy az a Hivatal nyelve, vagy pedig a második nyelven, ha az első nyelv nem a Hivatal öt nyelveinek egyike.

A felszólalási értesítés nyelvével kapcsolatos követelmény az elfogadhatóság feltétlen kizáró követelménye és azt a lenti [2.4.1. pontban](#) foglaltak szerint kell kezelni.

Az [EUVR 146. cikke \(6\) bekezdésének](#) második mondata a hivatali űrlapok használatával kapcsolatban rögzíti, hogy a Hivatal által rendelkezésre bocsátott űrlapon az Európai Unió bármely hivatalos nyelve használható, feltéve hogy a szöveges elemeket illetően azt a Hivatal nyelveinek egyikén töltik ki.

Amennyiben a felszólaló a hivatali űrlapot olyan nyelven tölti ki, amely nem lehet az eljárás nyelve, az összes szöveges elem a nem megfelelő nyelven van megfogalmazva, és a felszólaló olyan nyelvet választott, amely nem lehet az eljárás nyelve, a fenti elveket kell alkalmazni: amennyiben a felszólaló által választott nem megfelelő nyelv a Hivatal nyelve, a felszólalónak 1 hónapon belül saját kezdeményezésére fordítást kell benyújtania; amennyiben a felszólaló által választott nem megfelelő nyelv nem a Hivatal nyelve, a hiányosságot a felszólalási időszakot követően nem lehet orvosolni és a felszólalást elfogadhatatlannak kell tekinteni.

2.3.2 Példák

Íme néhány példa a fenti [2.3.1. pontban](#) foglaltak szemléltetésére.

1. Az európai uniós védjegybejelentés nyelve a portugál és az angol. A felszólaló portugál nyelven felszólalást nyújt be, és az eljárás nyelveként a portugált választja. Mivel a felszólaló az eljárás nyelvét helytelenül választotta meg, mert a portugál nem a Hivatal nyelve, a felszólalási értesítés angol nyelvű (ez az egyetlen megfelelő nyelv) fordítását a felszólalási időszakon belül be kell nyújtania, így az angol lesz az eljárás nyelve.
2. Az európai uniós védjegybejelentés nyelve a bolgár és az angol. A felszólaló a felszólalást bolgár nyelven nyújtja be és bolgár nyelven kifejezetten az angolt jelöli

meg az eljárás nyelveként. A Hivatal nem fogadhatja el az eljárás nyelveként az angol nyelvnek bolgár nyelven történő megjelölését. Mivel a felszólaló az eljárás nyelvét nem jelölte meg helyesen, mert a bolgár nem a Hivatal nyelve, a felszólalási értesítés angol nyelvű (ez az egyetlen megfelelő nyelv) fordítását a felszólalási időszakon belül be kell nyújtania, így az angol lesz az eljárás nyelve.

3. Az európai uniós védjegybejelentés nyelve a német és az angol. A felszólaló francia nyelven nyújt be felszólalást. Mivel a francia a Hivatal nyelve és az eljárás nyelve német vagy angol is lehet, a felszólalónak a felszólalási időszak elteltétől számított 1 hónapon belül német vagy angol nyelven fordítást kell benyújtania; a fordítás nyelve lesz az eljárás nyelve.

Az összes fenti példában, ha a felszólaló nem nyújtja be határidőben a megfelelő nyelvre való fordítást, a Hivatal a felszólalást elfogadhatatlanságra hivatkozással elutasítja. A fenti példákban azonban, ha a felszólaló a hivatali űrlapot portugál, bolgár vagy francia nyelven használta, azonban teljes egészében angolul töltötte ki és kifejezetten az angolt jelölte meg az eljárás nyelveként, felszólalása a nélkül fogadható el, hogy angol nyelvű fordítást kellene benyújtania. Nincs szükség a hivatali űrlap fordításának benyújtására, ha az összes szöveges elem és a nyelv megjelölése angolul van.

2.4 Elfogadhatósági vizsgálat

az EUVFAR [2. cikkének \(2\) bekezdése](#), valamint [5. cikkének \(3\) és \(5\) bekezdése](#)

A felszólalási időszak leteltét követően a Hivatal megvizsgálja a beérkezett felszólalások elfogadhatóságát. Az elfogadhatósági vizsgálat kiterjed a feltétlen és viszonylagos kizáró követelményekre is:

Az **elfogadhatóság feltétlen kizáró követelményei** – az [EUVR 146. cikkének \(5\) és \(7\) bekezdésében](#), valamint az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének a\)–c\) pontjában](#) foglaltaknak megfelelően – a felszólalási értesítésben kötelezően megadandó vagy a felszólaló által a saját kezdeményezésére a felszólalási időszakon belül benyújtott adatok és elemek. Ha a felszólaló saját kezdeményezésére nem pótolja az elfogadhatóság feltétlen kizáró követelményeivel kapcsolatos hiányosságot a felszólalási időszakon belül, a Hivatal a felszólalást elfogadhatatlanként elutasítja.

Az **elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei** – az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének d\)–h\) pontjában](#) foglaltaknak megfelelően – azok az adatok és elemek, amelyek esetében a Hivatal hiánypótlási értesítést küld, amennyiben azokat nem nyújtják be a felszólalási időszakon belül. Az értesítés 2 hónapos, nem meghosszabbítható határidőt biztosít a felszólaló számára a hiánypótlásra. Ha a felszólaló a megjelölt határidőn belül nem pótolja a viszonylagos elfogadhatósággal kapcsolatos hiányosságot, a Hivatal a felszólalást elfogadhatatlanként elutasítja.

A felszólalónak nem kell a felszólalással együtt indokolással ellátott nyilatkozatot vagy alátámasztó bizonyítékot benyújtania ([az EUVFAR 2. cikkének \(4\) bekezdése](#)), de ezt

később, az eljárás kontradiktórus szakaszában megteheti ([az EUVFAR 7. cikkének \(1\) bekezdése](#)) (lásd a [4.1.](#) és [4.2.](#) pontot).

A Hivatal a felszólalás vizsgálata céljából kizárólag a felszólaló által a felszólalási időszakon belül benyújtott dokumentumok tartalmát veheti alapul (21/07/2014, [R 1573/2013-4](#), OKAY / O-KEY (fig.)).

Az elfogadhatóság feltétlen és viszonylagos kizáró okait azonosító elemeket nemcsak a felszólalási értesítésben kell keresni, hanem annak mellékleteiben és a felszólalási időszakon belül benyújtott bármely más dokumentumban is. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, ha a felszólaló az [EUVFAR 7. cikke \(3\) bekezdésének](#) megfelelően egy online forrásra való hivatkozás révén szolgáltat bizonyítékot.

Amennyiben a felszólalásról egy korábbi jog tekintetében megállapítást nyer, hogy elfogadható, a feleket erről megfelelően értesítik, és az eljárás folytatódik. Bármely egyéb korábbi jog elfogadhatóságának vizsgálatára az eljárás során később kerül sor, ha szükséges (például ha az elfogadhatónak ítélt korábbi jog nem megalapozott, lásd a lenti 4.2 pontot), vagy ha a felszólalásnak e korábbi jog alapján nem lehet teljes mértékben helyt adni).

A felszólalás elfogadhatatlanként történő elutasítására vonatkozó határozatot a Hivatal az európai uniós védjegy bejelentőjével is közli ([az EUVFAR 5. cikkének \(6\) bekezdése](#)), de a határozat ellen csak a felszólaló fellebbezhet.

2.4.1 Az elfogadhatóság feltétlen kizáró követelményei

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének a\)–c\) pontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)
[az EUVR 94. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Az elfogadhatatlanságot feltétlenül kizáró hiányosságot kizárólag a felszólaló, saját kezdeményezésére, a 3 hónapos felszólalási időszakon belül orvosolhatja; ennek elmaradása esetén a felszólalás elfogadhatatlan. Felkéri a felszólalót arra, hogy a felszólalás elfogadhatóságára vonatkozó határozat meghozatala előtt nyújtson be megjegyzéseket az elfogadhatatlansághoz.

2.4.1.1 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés azonosítása

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének a\) pontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

A megtámadott európai uniós védjegybejelentés azonosításának kötelező elemei a bejelentési szám, valamint a bejelentő neve.

Ha például a megadott bejelentési szám nem felel meg a megadott bejelentő nevének, a Hivatal dönti el, hogy minden kétséget kizáróan megállapítható-e, melyik a megtámadott európai uniós védjegybejelentés. Ha a bejelentő nevét nem adják meg, az megállapítható a Hivatal informatikai rendszerében.

A meghirdetés napját opcionálisan meg lehet adni, ami segít az európai uniós védjegybejelentés azonosításának újraellenőrzésében. Még ha hiányzik is ez az adat, a többi adat segítségével megfelelően azonosítható az európai uniós védjegybejelentés.

Egy felszólalási értesítésben csak egy európai uniós védjegybejelentés vitatható.

2.4.1.2 A korábbi védjegyek vagy jogok azonosítása

Az olyan felszólalás, amelyben nem szerepel a korábbi védjegy vagy jog, vagy amely olyan korábbi védjegyre vagy jogra hivatkozik, amely nem részesül oltalomban az Európai Unióban, nem fogadható el (kivéve az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése](#) szerinti felszólalást, lásd a [4.2.4.5 pontot](#)). Mivel a felszólalási időszakon belül azonosítani kell a hivatkozott korábbi védjegyeket vagy jogokat, a felszólalás nem fogadható el, amennyiben a felszólaló olyan védjegyekre vagy jogokra hivatkozik, amelyeket az említett időszak lejártá után azonosítottak.

Hivatkozott jogok, amelyek nem korábbiak

Az EUVR [8. cikkének \(2\) bekezdése](#) és [46. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Néha a felszólalás egy vagy több olyan védjegyen vagy egyéb jogon alapul, amelyek nem korábbiak az európai uniós védjegybejelentésnél. Az elfogadhatóság vizsgálata során kell megállapítani azt, hogy a hivatkozott jog korábbi-e.

Ahhoz, hogy a hivatkozott jog korábbi legyen, bejelentési vagy elsőbbségi napjának korábbiának kell lennie, mint a megtámadott európai uniós védjegybejelentés napja. A nemzeti védjegy és európai uniós védjegybejelentés ütközése esetén a nemzeti védjegy benyújtásának órája és perce nem releváns annak megállapításában, hogy melyik védjegy a korábbi (22/03/2012, [C-190/10](#), Rizo, EU:C:2012:157). Elsőbbség igénylése esetén azt is körütekintően meg kell vizsgálni, hogy az áruk és szolgáltatások felszólalás alapját képező jegyzéke milyen mértékben fedí az elsőbbségi igényvel érintett védjegy áru- és szolgáltatásjegyzékét. További információkért lásd még az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 2. szakasz, Alaki követelmények című rész 11. pontját](#).

Ha az egyetlen hivatkozott védjegy nem korábbi, vagy az összes hivatkozott védjegy nem korábbi, a Hivatal tájékoztatja a felszólalót az elfogadhatatlanságról, és felkéri arra, hogy az elfogadhatatlanságról szóló határozat meghozatala előtt fűzzön megjegyzéseket a kérdéshez.

Amennyiben a felszólalás egynél több jogon alapul, amelyek közül az egyik korábbi, egy vagy több pedig nem korábbi, a Hivatal értesítést küld a felszólalás elfogadhatóságáról a korábbi felszólalás alapján.

Korábbi védjegyrajstromozások vagy -bejelentések az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének a\) és b\) pontja](#) alapján

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése b\) pontjának i. alpontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

az EUVR [8. cikkének \(1\) bekezdése](#), [8. cikkének \(5\) bekezdése](#), valamint [8. cikke \(2\) bekezdésének a\) és b\) pontja](#)

Ezek a jogok európai uniós védjegylajstromozások vagy -bejelentések, az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozások, nemzeti vagy Benelux védjegylajstromozások vagy -bejelentések (beleértve a „korábbi európai uniós védjegyeket”, amelyekre átalakítás iránti kérelmet nyújtottak be), valamint az [EUVR 8. cikkének \(1\) bekezdése](#), és [8. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerinti, egy tagállamra kiterjedő hatályú nemzetközi lajstromozások.

A korábbi védjegylajstromozások és -bejelentések feltétlen azonosítási elemei az alábbiak:

- A lajstromszám/bejelentési szám.
 - A korábbi európai uniós védjegyek (európai uniós védjegybejelentések) átalakításából származó nemzeti bejelentések akkor jönnek létre, amikor megtörténik az érvényes átalakítási bejelentés. Ezeket a jogokat az elfogadhatóság céljából megfelelően azonosítják, ha a felszólaló megadja az átalakított európai uniós védjegy(bejelentés) számát és azokat az országokat, amelyek tekintetében az átalakítást kérte.
- Annak megadása, hogy a korábbi védjegyet lajstromozták vagy bejelentették-e.
- Annak a tagállamnak a megadása – beleértve a Benelux-államokat is –, ahol a korábbi védjegyet lajstromozták/bejelentették, illetve adott esetben annak feltüntetése, hogy ez egy európai uniós védjegy.
 - Amennyiben a felszólalási értesítésben nem adják meg a tagállamot, viszont igazolást csatolnak, akkor úgy tekintik, hogy a tagállam megfelelő módon azonosításra került, még akkor is, ha az igazolás nem az eljárás nyelvén készült. Az eljárásnak ebben a szakaszában nem kell kérni az igazolás fordítását. Ha egy nemzetközi lajstromozás igazolásáról van szó, akkor azt feltételezik, hogy a felszólalás ezen a védjegyen alapul az igazoláson megadott összes kijelölt tagállamban és/vagy a Benelux-államokban. Az alaplajstromozás azonban olyan független korábbi jog, amely önállóan igényelhető.

Ha nem adják meg a fentieket, a szóban forgó jog nem fogadható el.

Az európai uniós védjeggyel kapcsolatban az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének a\) pontja](#) értelmében igényelt szenioritás figyelembe vehető, feltéve, hogy az európai uniós védjegy jogosultja lemondott a korábbi védjegyről, illetve az [EUVR 39. cikkének \(3\) bekezdése](#) értelmében az oltalmi idő megújítás nélkül lejárt, és ezt a felszólaló bizonyítja.

Ebben az esetben a felszólalónak az európai uniós védjegyre kell alapoznia felszólalását, a 3 hónapos felszólalási időszakon belül kifejezetten kérve, hogy az európai uniós védjeggyel kapcsolatban igényelt szenioritáson keresztül a nemzeti védjegy továbbra is megmaradjon. Egyértelmű kapcsolatot kell megállapítani a

megadott európai uniós védjegy és azon korábbi védjegy között, amelyre az európai uniós védjeggyel kapcsolatban szenioritást igényeltek. Az [EUVFAR 7. cikkének \(1\) bekezdése](#) szerint meghatározott határidőn belül a felszólalónak a nemzeti védjegyet lajstromozó hatóságtól származó megfelelő bizonyítékot kell benyújtania arra, hogy a nemzeti védjegyről lemondtak, illetve az [EUVR 39. cikkének \(3\) bekezdése](#) értelmében az oltalmi idő megújítás nélkül lejárt.

Korábbi közismert védjegyek az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) alapján

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése b\) pontjának i. és ii. alpontja](#), valamint [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#)

Az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) oltalmat nyújt a Párizsi Egyezmény 6 *bis.* cikke értelmében közismert védjegyeknek. A közismert védjegy lehet lajstromozás vagy bejelentés, nem lajstromozott védjegy vagy olyan védjegy, amely nincs lajstromozva azon a területen, amelyen a közismert jellegére hivatkoznak (függetlenül attól, hogy a származási területen lajstromozva van-e).

Feltétlenül meg kell adni a következőket:

- az a tagállam, ahol a védjegy vélhetően közismert;
- a védjegy megjelenítése. Szóvédjegyek esetében a védjegyet alkotó szót kell megadni. Ábrás vagy egyéb védjegyek esetében (adott esetben színesen) a használt és vélhetően ismert módon kell ábrázolni a védjegyet. Emellett, ha a felszólalás lajstromozott védjegyen alapul, azonban a közismert védjegy megjelenítését a felszólaló nem nyújtja be, a Hivatal vélelmezi, hogy mindkét védjegy ugyanarra a megjelölésre vonatkozik, és hogy a felszólaló arra hivatkozik, hogy a lajstromozott védjegy közismert (17/10/2007, [R 160/2007-1](#), QUART / Quarto).

Ha nem adják meg a fentieket, a szóban forgó jog nem fogadható el.

Ügynök által benyújtott védjegyek az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése](#) alapján

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése b\) pontjának iii. alpontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Ezek olyan megtámadott európai uniós védjegybejelentések, amelyekkel kapcsolatban a felszólaló arra hivatkozik, hogy a bejelentő – aki a felszólaló ügynöke vagy képviselője vagy régen az volt – a hozzájárulása nélkül jelentette be a védjegy(ek)et.

A korábbi védjegylajstromozások/-bejelentések feltétlen megjelölései a következők:

- annak a területnek a megjelölése, amelyen a korábbi védjegy oltalmat élvez;
- a korábbi védjegy megjelenítése (adott esetben színes formában);
- annak megadása, hogy a korábbi védjegyet lajstromozták vagy bejelentették-e;
- a lajstromszám/bejelentési szám.

A korábbi nem lajstromozott védjegyek feltétlen megjelölései a következők:

- annak a területnek a megjelölése, amelyen a korábbi védjegy oltalmat élvez,
- a korábbi védjegy megjelenítése (adott esetben színes formában).

A védjegy ábrázolását (adott esetben színes formában) csak akkor kell benyújtani, ha a jogosult korábbi védjegye nem lajstromozott védjegy, mivel ebben az esetben a korábbi védjegy egyértelmű azonosításához nem adható meg lajstromszám. Nem lajstromozott szóvédjegyek esetében meg kell adni a védjegyet alkotó szót. Nem lajstromozott ábrás vagy egyéb védjegyek esetében a jogosult által használt és igényelt módon kell ábrázolni a védjegyet. Lásd még az Irányutató, [C. rész, Felszólalás, 3. szakasz, A védjegyjogosult ügynökei által jogosulatlanul benyújtott bejelentések \(az EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése\)](#) című részt.

Ha nem adják meg a fentieket, a szóban forgó jog nem fogadható el.

Korábbi nem lajstromozott védjegyek és kereskedelmi forgalomban használt korábbi megjelölések az [EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#) alapján

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése b\) pontjának iv. alpontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

[az EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#)

Ez a kategória nem lajstromozott és védjegyként használt megjelöléseket, illetve nagy számú különböző korábbi jogot tartalmaz, többek között egy társaság nevével, kereskedelmi névvel, oltalom alatt álló irodalmi/művészeti alkotások címével kapcsolatos jogokat és jellegbitorlási keresettel védett megjelölésekkel kapcsolatos jogokat („passing off”).

Feltétlenül meg kell adni a következőket:

- A jog fajtája vagy természete.
 - A jog természete meghatározza a felszólalás hatókörét, és a bejelentő védekezése ettől függ. A jog természetét elfogadható módon írják le a „kereskedelmi név”, „társaság neve”, „jellegbitorlás”, „oltalom alatt álló irodalmi/művészeti alkotás címe” fogalmak. Ezzel szemben nem fogadhatók el az olyan általános fogalmak, mint „szokásjog” („common law”) és „tisztességtelen verseny”, ha nem jelzik a jog sajátos természetét. Ez a felsorolás nem teljes körű.
 - Ha a felszólaló olyan jogra alapozza felszólalását, amely az [EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#) alapján nem lehet korábbi jog – például szerzői jogra vagy formatervezési mintára –, a felszólalás elfogadható. Azonban az eljárás megindítása után a felszólalást az érdemi szempontok alapján elutasítják.
- Az a tagállam, ahol a jog vélhetően létezik.
- A korábbi jog megjelenítése (adott esetben színes formában).

Ha nem adják meg a fentieket, a szóban forgó jog nem fogadható el.

Eredetmegjelölések és/vagy földrajzi jelzések oltalma az [EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése](#) alapján

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése b\) pontjának v. alpontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

[az EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése](#)

Az [EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése](#) értelmében a felszólalás egy korábbi eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés oltalmán is alapulhat. Feltétlenül meg kell adni a következőket:

- a jog természetének, nevezetesen az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés oltalmának megjelölése;
- annak a területnek a megjelölése, ahol az oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés oltalmát a bejelentő igényli, nevezetesen az Európai Unió vagy valamely tagállam területe;
- az oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés megjelenítése (kizárólag leírás).

Ha nem adják meg a fentieket, a szóban forgó jog nem fogadható el.

2.4.1.3 Az okok azonosítása

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) és [5. cikkének \(3\) bekezdése](#)

[az EUVR 46. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Az indoklás nélküli felszólalás nem fogadható el, ha a felszólalásra rendelkezésre álló időszak lejártá előtt nem pótolják ezt a hiányosságot. Ebből az is következik, hogy a felszólalás nem fogadható el, amennyiben a felszólaló bármely olyan további felszólalási okra hivatkozik, amelyet a felszólalási időszak lejártá után terjesztenek elő.

Az okok részletezésekor nyilatkozni kell arról, hogy teljesülnek az [EUVR 8. cikke](#) szerinti követelmények. Az eljárásnak ebben a szakaszában önkéntes alapon lehet érveket és bizonyítékokat felsorakoztatni.

Az okok különösen akkor minősülnek szabályszerűen megjelöltnek, ha a felszólalási űrlapon az egyik erre vonatkozó lehetőséget a felszólaló kiválasztja, vagy ha az ok a felszólalónak a felszólalási időszakban előterjesztett érveiből kikövetkeztethető. Mindkét esetben, ha a felszólalási időszakon belül minden kétséget kizáróan azonosítani lehet az okokat, a felszólalás elfogadható.

A Hivatal a felszólalás elutasítása előtt gondosan megvizsgálja a felszólalási értesítés egészét és az előterjesztett egyéb iratokat: az okoknak teljesen egyértelműeknek kell lenniük, függetlenül attól, hogy azokat a felszólaló a felszólalási űrlapon, annak mellékleteiben vagy az igazoló irataiban jelöli-e meg.

2.4.2 Az elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének d\)–h\) pontja](#) és [5. cikkének \(5\) bekezdése](#)

Viszonylagos kizáró hiányosságoknak nevezzük azokat a hiányosságokat, amelyek pótolhatók a felszólalásra rendelkezésre álló időszak lejárta után. A Hivatal felkéri a felszólalót arra, hogy a hiányosságokról szóló értesítéstől számított 2 hónapon belül orvosolja azokat. Ha a felszólaló pótolja a hiányosságokat, a felszólalást elfogadhatónak tekintik, ha nem, elfogadhatatlanság miatt elutasítják.

2.4.2.1 Dátumok

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének d\) és e\) pontja](#), valamint [5. cikkének \(5\) bekezdése](#)

A felszólalási értesítésben meg kell adni a korábbi védjegy benyújtásának és, ha rendelkezésre áll, lajstromozásának és elsőbbségének időpontját.

Ez a követelmény a következő jogokra vonatkozik:

- az [EUVR 8. cikke \(1\) bekezdésének a\) vagy b\) pontja](#) alapján hivatkozott korábbi európai uniós, nemzeti vagy nemzetközi védjegybejelentések vagy védjegylajstromozások;
- az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése](#) értelmében vett korábbi védjegyek, ha lajstromban szerepelnek;
- az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) alapján hivatkozott, jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegyek.

Az oltalom alatt álló eredetmegjelölésen vagy földrajzi jelzésen alapuló felszólalási értesítésben a lajstromozásra irányuló bejelentés időpontját, vagy ha ez az időpont nem áll rendelkezésre, az oltalom megadásának időpontját meg kell adni.

Ezek a megjelölések a fent említett korábbi védjegyek/megjelölések azonosításával kapcsolatos esetleges tévedések elkerülése szempontjából fontosak lehetnek. Elégséges, ha ezek az elemek megtalálhatók a csatolt dokumentumokban.

2.4.2.2 A korábbi védjegyek megjelenítése

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének f\) pontja](#), valamint [5. cikkének \(5\) bekezdése](#) és [63. cikkének \(3\) bekezdése](#)

A védjegy megjelenítésének benyújtására vonatkozó, az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének f\) pontja](#) szerinti viszonylagos kizáró követelmény az [EUVR 8. cikkének \(1\) bekezdése vagy 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) alapján hivatkozott korábbi nemzeti vagy nemzetközi védjegybejelentésekre vagy -lajstromozásokra alkalmazandó.

Amennyiben a felszólalás nem tartalmazza a védjegy megjelenítését, a Hivatal a felszólalót hiánypótlásra hívja fel. A Hivatal emellett egyértelmű megjelenítés benyújtását kéri, ha a benyújtott megjelenítés nem teljes vagy olvashatatlan. Ha a felszólaló a megadott 2 hónapos határidőn belül nem pótolja a hiányosságot, az adott korábbi jogra alapított felszólalást elfogadhatatlanként elutasítják.

Ha a védjegy szóvédjegy, a védjegyet alkotó szót fel kell tüntetni a felszólalásban.

Ha a védjegy ábrás, háromdimenziós/térbeli vagy másfajta védjegy, a védjegy bejelentésben szereplő vagy lajstromozott megjelenítését be kell nyújtani.

Ha a védjegy színes védjegyként élvez oltalmat, a megjelenítést színesben kell benyújtani. Még ha az ilyen védjegy színes megjelenítése nem érhető is el az illetékes lajstromozó hatóság hivatalos kiadványaiban, mert a releváns időpontban e hatóság még nem hirdetett meg színesben védjegyeket, az igényelt színeknek megfelelő színes megjelenítést akkor is be kell nyújtani. Ennek az az oka, hogy a felszólalás alapjaként egy színes védjegy **megjelöléséhez** be kell nyújtani a védjegy színes megjelenítését (nem feltétlenül hivatalos forrásból). Másfelől egy ilyen védjegyre vonatkozó (hivatalos forrásból származó) **bizonyíték benyújtása** bizonyítási kérdés, amellyel a lenti 4.2.3.6. pont foglalkozik részletesen (25/10/2018, [T-359/17](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:T:2018:720, § 43-44; 04/06/2019, [C-822/18 P](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:C:2019:466, fellebbezés elutasítva).

Ha a felszólalás vagy az ahhoz csatolt iratok arra vonatkozó (az eljárás nyelvén rendelkezésre álló vagy arra lefordított) információt tartalmaznak, hogy a korábbi védjegy színes, de e dokumentumokhoz nem csatolják a védjegy színes megjelenítését, a Hivatal e hiány pótlására hívja fel a felszólalót. Ha a felszólaló a megadott 2 hónapos határidőn belül nem pótolja a hiányosságot, az adott korábbi jogra alapított felszólalást elfogadhatatlanként elutasítják.

2.4.2.3 Áruk és szolgáltatások

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének g\) pontja](#) és [5. cikkének \(5\) bekezdése](#)

Az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdésének g\) pontja](#) előírja, hogy a felszólalási értesítésben minden egyes ok tekintetében az eljárás nyelvén meg kell adni a felszólalás alapját képező árukat és szolgáltatásokat. Ez a korábbi jogok minden típusára alkalmazandó.

A felszólalás alapját képezheti az összes olyan áru és szolgáltatás, amelyekre vonatkozóan a korábbi védjegyet lajstromozták vagy bejelentették, vagy csak néhány áru és szolgáltatás. Ezeket az árukat és szolgáltatásokat az eljárás nyelvén kell felsorolni.

Ha a felszólalás alapját képező áruk és szolgáltatások száma kevesebb, mint azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak a száma, amelyekre a védjegyet lajstromozták, nem szükséges megadni a felszólalás alapját **nem** képező árukat és szolgáltatásokat, mivel ezek az eljárás szempontjából nem relevánsak.

Az osztály(ok) számának megjelölését vagy „az összes olyan áru és szolgáltatás, amelyekre vonatkozóan a korábbi védjegyet lajstromozták” utalás feltüntetését a Hivatal a felszólalás alapját képező korábbi jogok hatálya alá tartozó áruk és szolgáltatások kellő megjelöléseként fogadja el, feltéve hogy a felszólaló csatolja a védjegy oltalmának hatálya alá tartozó áruk és szolgáltatások jegyzékét tartalmazó védjegyokirat egy példányát vagy valamely hivatalos adatbázisból származó, ilyen tartalmú kivonatot (a védjegyokiratnak vagy a kivonatnak az eljárás nyelvén kell szólnia vagy azt az eljárás nyelvére le kell fordítani, illetve a nemzeti vagy INID-kódokat kell használni az érintett osztály(ok) számának egyértelmű meghatározása érdekében).

Ha például azt adják meg, hogy „a felszólalás a 9. osztályba tartozó összes árun alapul”, és nem csatolnak védjegyokiratot az eljárás nyelvén, akkor a Hivatal az áruk pontosítását kéri az eljárás nyelvén. Az ilyen típusú jelzés csak akkor fogadható el, ha a felszólaló azt válaszolja, hogy olyan védjegyokirat van a tulajdonában, amelynek leírása megemlíti, hogy a megjelölést „a 9. osztályba tartozó összes árura” lajstromozták.

Továbbá, ha a felszólaló jelzi a felszólalási úrlapon, hogy a felszólalás alapja „az összes áru és szolgáltatás, amelyre tekintettel a korábbi jog lajstromozásra került”, utána azonban ezen áruknak és szolgáltatásoknak csak egy „részét” sorolja fel (a felszólalási úrlaphoz csatolt védjegyokiraton vagy megfelelő hivatalos kivonaton megadottakhoz képest), akkor a Hivatal a felszólalási értesítésben az egymásnak ellentmondó információk áthidalása érdekében azt feltételezi, hogy a felszólalás alapja „az összes áru és szolgáltatás, amelyre tekintettel a korábbi jog lajstromozásra került”.

Még ha a felszólaló nem is jelezte, vagy nem egyértelműen jelezte, hogy mely árukra és/vagy szolgáltatásokra alapozza felszólalását, akkor is elégséges, ha az eljárás nyelvén csatolnak egy védjegyokiratot; ekkor azt feltételezik, hogy a felszólalás a védjegyokiraton szereplő árukon és szolgáltatásokon alapul. Viszont, ha a védjegyokirat az eljárás nyelvétől eltérő nyelven készült, vagy nem csatoltak védjegyokiratot, értesítést kell küldeni erről a hiányosságról.

Ha a felszólalás az „összes azonos/hasonló árun és szolgáltatáson” alapul, kérni kell a helyzet tisztázását, mivel ez a megfogalmazás nem kellően világos a felszólalás alapjának meghatározásához.

A korábbi nem lajstromozott védjegyeken vagy jogokon alapuló felszólalások esetében a felszólalónak meg kell adnia azokat a kereskedelmi tevékenységeket, amelyek keretében ezeket használják.

Különleges szempontok: az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozásokkal szemben benyújtott felszólalások

Az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozásokkal szemben benyújtott felszólalások tekintetében az elfogadhatóság céljából nem elégséges a felszólalás alapjául szolgáló áruk és szolgáltatások azonosításához, ha csak a felszólalási értesítésben adják meg az osztály(ok) számát. Ha a felszólalás azon áruk és szolgáltatások részén vagy összességén alapul, amelyre a korábbi védjegy(ek)et lajstromozták/bejelentették, akkor ezeket az árukat és szolgáltatásokat a felszólalási eljárás nyelvén fel kell sorolni. Ennek a felsorolásnak tartalmaznia kell az e védjegy által lefedett összes árut és

szolgáltatást, vagy legalább azokat a releváns árukat és szolgáltatásokat, amelyeken a felszólalás alapul.

2.4.2.4 Jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegy: a jó hírnév területi hatálya

Ha a felszólaló nemzeti védjegy alapján az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdésére](#) hivatkozik, a Hivatal feltételezi, hogy a jó hírnévvel kapcsolatos igény arra a területre vonatkozik, amellyel kapcsolatban a korábbi nemzeti védjegy oltalma fennáll.

Ha a felszólaló nemzetközi védjegy alapján hivatkozik az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdésére](#), meg kell jelölnie azokat a területeket, amelyek tekintetében védjegyének jó hírnevére hivatkozik. Ilyen megjelölés hiányában a Hivatal feltételezi, hogy a felszólaló a jó hírnévre minden olyan területtel összefüggésben hivatkozik, amelyre a korábbi védjegy oltalma kiterjed.

Ha a korábbi védjegy egy európai uniós védjegy, akkor nincs szükség a megjelölésre, mivel úgy tekintendő, hogy a felszólaló jó hírnévre való hivatkozása az EU területét érinti.

2.4.2.5 A felszólaló azonosítása

[az EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának i. alpontja](#)

[az EUV Vhr. 2. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#)

A felszólaló azonosításával kapcsolatos további tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásban részt vevő felek és hivatásos képviselőt című rész 3. pontját](#).

Tulajdonosváltás (a korábbi védjegy átruházása) a felszólalás benyújtása előtt

Ha a korábbi védjegyet a felszólalás benyújtása előtt átruházták, akkor különbséget kell tenni a korábbi európai uniós védjegyen alapuló felszólalások és a nemzeti védjegyajstromozásokon (vagy védjegybejelentéseken) alapuló felszólalások között.

A korábbi európai uniós védjegyen alapuló felszólalások

Európai uniós lajstromozáson vagy bejelentésen alapuló felszólalást egy európai uniós védjegy jogutódja csak az [EUVR 20. cikkének \(12\) bekezdésében](#) meghatározott feltételek teljesülése mellett nyújthat be, nevezetesen csak akkor, ha a felszólaló a felszólalás benyújtásakor kérelmet terjesztett elő az átruházás lajstromba jegyzésére. Az [EUVR 20. cikkének \(12\) bekezdése](#) szerint, ha a Hivatallal szemben valamely cselekmény határidőhöz kötött, a jogutód azt követően teheti meg a Hivatalhoz címzett megfelelő nyilatkozatokat, hogy a Hivatal kézhez vette az átruházás bejegyzésére irányuló kérelmet.

A felszólaló feladata benyújtani ezt az információt, és ezt a Hivatal az elfogadhatóság vizsgálatakor nem ellenőrzi. Viszont ha a felszólaló felszólalásának magyarázatában megemlíti, hogy ő az új tulajdonos (vagy hasonló fogalmat használ), a Hivatalnak fel kell kérnie a felszólalót, hogy jelezze azt az időpontot, amikor az átruházás lajstromba

jegyzésére irányuló kérelmet elküldték a Hivatalnak, vagy amikor a Hivatal megkapta azt.

Nemzeti lajstromozáson vagy bejelentésen alapuló felszólalások

Nemzeti lajstromozáson vagy bejelentésen alapuló felszólalást a „rég” tulajdonos vagy a jogutód nyújthat be, mivel a különböző tagállamokban eltérő gyakorlatok léteznek arra vonatkozóan, hogy be kell-e jegyezni az átruházást a nemzeti védjegy-lajstromba ahhoz, hogy érvényesíteni lehessen a lajstromozásból eredő jogokat.

Néhány esetben a felszólalást „A” felszólaló nyújtja be, miközben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegy átruházása után a védjegy már „B” tulajdonában van. Mivel az adott lajstromban még mindig „A” tűnhet a tulajdonosnak, a Hivatal érvényesként fogadja el a felszólalást, ahol a felszólaló „A”, még akkor is, ha ő már nem tulajdonosa a korábbi védjegynek.

Ha a felszólalást úgy nyújtják be, hogy a felszólaló „B”, a védjegyokirat másolata szerint pedig a korábbi védjegy tulajdonosa „A”, a felszólalást elfogadhatónak tekintik, azt vélelmezve, hogy a korábbi védjegyet a felszólalás benyújtása előtt „B”-re ruházták át. A felszólalás benyújtására való jogosultságot azonban a bizonyításra rendelkezésre álló határidőn belül igazolni kell (például a felszólalás benyújtása előtt történt átruházás bizonyítéka).

2.4.2.6. Jogosultság jelzése

[az EUVR 46. cikkének \(1\) bekezdése](#)

[Az EUVFAR 2. cikkének \(1\) bekezdése és 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának iii. alpontja](#)

Egyetlen felszólaló

A következő személyek jogosultak felszólalás benyújtására.

- Az [EUVR 8. cikkének \(1\) vagy \(5\) bekezdése](#) szerinti felszólalást a korábbi védjegy **jogosultja**, vagy **engedélyes** nyújthat be, feltéve, hogy erre a jogosult felhatalmazza.
- Az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése](#) szerinti felszólalást kizárólag a korábbi védjegy **jogosultja** nyújthat be.
- Az [EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#) szerinti felszólalást a korábbi jog **jogosultja**, vagy egy, **az alkalmazandó jog értelmében e jog gyakorlására felhatalmazott személy** nyújthat be.
- Az [EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése](#) szerinti felszólalást kizárólag az egy korábbi földrajzi jelzéshez fűződő jog gyakorlására **az alkalmazandó jog értelmében felhatalmazott személy** nyújthat be.

A felszólalónak nem kell jeleznie a jogosultságát, amennyiben ő a felszólalás alapját képező korábbi védjegy vagy jog **jogosultja**. Amennyiben a felszólaló **felhatalmazott engedélyes**, vagy **az alkalmazandó jogszabályok értelmében felhatalmazott**

személy, be kell nyújtania egy **nyilatkozatot** erről, **megjelölve jogosultságának alapját** (például hasznosítási megállapodás, a jogosult által adott konkrét felhatalmazás, az alkalmazandó jogszabályok konkrét rendelkezése). Amennyiben a jogosultság alapját nem határozzák meg, a Hivatal felkéri a felszólalót a hiányosság pótlására. Ha a hiányosságot nem pótolják, a korábbi védjegyre vagy az adott jogra vonatkozó felszólalást elfogadhatatlanként el kell utasítani.

Ha valamely korábbi védjegynek egynél több jogosultja van (társjogosultság), vagy ha valamely korábbi jogot több mint egy személy gyakorolhat, a felszólalást bármelyikük benyújthatja. Ezért nem szükséges, hogy a felszólalást valamennyi társjogosult vagy felhatalmazott személy együtt nyújtsa be. Elég, ha egyikőjük benyújtja a felszólalási értesítést, a „több felszólalós” forgatókönyvekből adódó szükségtelen bonyodalmak elkerülése érdekében, különösen, ha a felszólalás alapját egynél több korábbi védjegy vagy jog képezi (lásd alább).

Több felszólaló

Ha a felszólalást több felszólaló nyújtja be, erre csak akkor van lehetőség, ha erre **mindegyikük** jogosult az **összes** korábbi védjegy és jog tekintetében.

Először is tisztázni kell minden egyes felszólaló **egyéni jogosultságát** az összes korábbi védjeggyel vagy joggal kapcsolatban.

A jogosultság megjelölésének elmaradása esetén a több felszólalót **társjogosultnak** kell tekinteni, alkalmazva azt a szabályt, amely szerint csak az engedélyesek és az alkalmazandó jog értelmében felhatalmazott személyek kötelesek feltüntetni a jogosultságukat (az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának iii. alpontja](#)). Amennyiben a vélelmezett jogosultságnak vagy egyéb megjelölt jogosultságnak ellentmond a felszólalási értesítésben mellékelt vagy abban hivatkozott bizonyíték (pl. online bizonyíték utal arra, hogy az egyik felszólaló nem az egyik korábbi védjegy „jogosultja”), vagy a felszólalás konkrét alapja (pl. a [8. cikk \(6\) bekezdése](#) értelmében a földrajzi jelzéseknek nincsenek „jogosultjai”; az „engedélyes” nem hivatkozhat az [EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdésére](#)), a felszólalókat fel kell kérni az egyéni jogosultságuk tisztázására minden egyes korábbi védjegy vagy jog tekintetében.

Amennyiben a felszólalók nem pótolják az **egyéni jogosultságuk** jelzésével kapcsolatos hiányosságot, a felszólalást **elfogadhatatlannak kell tekinteni azon korábbi védjegyek és jogok tekintetében, amelyek esetében a jogosultságot nem tisztázták**.

Másodszor, a felszólalók „**közös jogosultságát**” igazolni kell, nevezetesen azt, hogy megfelelnek-e az [EUVFAR 2. cikkének \(1\) bekezdésében](#) rögzített konkrét követelménynek. Amennyiben a jelzett jogosultságok alapján a felszólalókat nem lehet „több felszólalóként” elfogadni, felkéri őket a hiányosság pótlására (általában arra, hogy döntsék el, hogy az eljárás melyik felszólalóval folytatódjon – lásd alább). Az alábbi **példák** a több felszólaló közötti viszony tekintetében elfogadható és nem elfogadható forgatókönyveket szemlélteti.

Elfogadható

Korábbi védjegyek	1	2
Társjogosultak	A/B	A/B

Korábbi jogok	1	2
Felhatalmazott személyek	A/B	A/B

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosult	A	A
Engedélyes	B	B

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosult	A	B
Engedélyes	B	A

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosult	A	A
Társjogosult	B	(nincs)
Engedélyes	(nincs)	B

Nem fogadható el

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosultak	A	B

A felszólalókat felkérjük annak közlésére, hogy az eljárás „A”-val (kizárólag az első korábbi védjegyen alapuló egyetlen felszólalóval), vagy „B”-vel (kizárólag a második korábbi védjegyen alapuló egyetlen felszólalóval) folytatódjon. A felszólalásra ezentúl nem úgy tekintenek, hogy az a távozó felszólaló korábbi védjegyen alapul.

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosultak	A/B	A

A felszólalókat felkéri annak közlésére, hogy az eljárás „A”-val mint a mindkét korábbi védjegyen alapuló egyetlen felszólalóval, vagy „A”-val és „B”-vel mint kizárólag az első védjegyen alapuló több felszólalóval folytatódjon. Utóbbi esetben a felszólalásra ezentúl nem úgy tekintenek, hogy az a második korábbi védjegyen alapul.

Korábbi védjegyek	1	2
Jogosult	A	A
Engedélyes	B	nincs

A felszólalókat felkéri annak közlésére, hogy az eljárás „A”-val mint a mindkét korábbi védjegyen alapuló egyetlen felszólalóval, vagy „A”-val és „B”-vel mint kizárólag az első védjegyen alapuló több felszólalóval folytatódjon. Utóbbi esetben a felszólalásra ezentúl nem úgy tekintenek, hogy az a második korábbi védjegyen alapul.

Amennyiben a felszólalók nem pótolják a **közös jogosultságukkal** kapcsolatos hiányosságot, a felszólalást **teljes egészében elfogadhatatlannak** minősítik.

2.4.2.7. Hivatásos képviselő

Az EUVR [119. cikke](#) és [120. cikke](#)

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának ii. alpontja](#) és [73. cikke](#)

Az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának ii. alpontja](#) előírja, hogy ha a felszólaló képviselőt nevezett ki, akkor az [EUV Vhr. 2. cikke \(1\) bekezdésének e\) pontjával](#) összhangban meg kell adnia annak nevét és címét.

Amennyiben az [EUVR 119. cikke](#) alapján kötelező a felszólaló képviselete, akkor a képviselő kinevezésének elmulasztása, illetve a képviselő neve és üzleti címe megadásának elmulasztása az elfogadhatóságot viszonylagosan kizáró hiányosságot jelent. A Hivatal felkéri a felszólalót, hogy jelöljön ki egy képviselőt, és/vagy adja meg a képviselő nevét és címét, ennek elmulasztása esetén pedig a felszólalást elfogadhatatlanként elutasítják.

A hivatásos képviselőkkel – beleértve az EGT-n kívüli felszólalók képviselő kinevezésére vonatkozó kötelezettségét –, a hivatásos képviselővel való kommunikációval, valamint a „közös képviselővel” kapcsolatos további részletekért lásd az Iránymutatás [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásban részt vevő felek és hivatásos képviselet](#) című részének 1., 5. és 6. pontját.

2.4.2.8. Aláírás

[az EUVFAR 63. cikke \(1\) bekezdésének a\) pontja](#)

A felszólalási értesítést a felszólalónak vagy – ha képviselő nyújtja be – a képviselőnek alá kell írnia.

Ha a felszólalási értesítést elektronikus úton nyújtják be, a feladó nevének feltüntetését az aláírással egyenértékűnek kell tekinteni.

Az aláírásokkal kapcsolatos további részletekért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők című rész 3.1.4. pontját](#).

2.4.2.9. Az elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei: szankciók

[az EUVFAR 5. cikkének \(5\) bekezdése](#)

Ha az elfogadhatóság viszonylagos kizáró követelményei nem teljesülnek, a felszólaló vagy képviselője 2 hónapot kap a hiányosság orvoslására. Ez a határidő nem hosszabbítható meg.

Ha a hiányosságot nem pótolják időben, a felszólalást mint elfogadhatatlan felszólalást el kell utasítani, illetve ha a hiányosság egyes korábbi jogokat érint, akkor értesítik a felszólalót arról, hogy a felszólalás elfogadható, de a szóban forgó korábbi jogok nem vehetők figyelembe.

2.4.3 Opcionálisan megadható adatok

2.4.3.1 A felszólalás terjedelme

[az EUVR 2. cikke \(2\) bekezdésének i\) pontja](#)

A felszólalásban megadhatók azok az áruk és szolgáltatások, amelyek ellen a felszólalás irányul; ennek hiányában a felszólalást úgy kell tekinteni, hogy az a felszólalás tárgyát képező védjegy összes áruja és szolgáltatása ellen irányul.

Ha a felszólaló jelzi, hogy a felszólalás csak az európai uniós védjegybejelentés áruinak és szolgáltatásainak egy része ellen irányul, akkor **egyértelműen** fel kell sorolnia ezeket az árukat.

A felszólalás terjedelmét akkor adják meg helyesen, ha az áruk olyan meghatározott áruk, amelyeket a vitatott meghatározásban használt átfogóbb fogalom foglal magában (pl. a felszólalás a *nadrág* ellen irányul, az európai uniós védjegybejelentést a *ruházati cikkek*re nyújtják be – ez esetben egyedüli megtámadott árunak a *nadrágot* kell tekinteni). Viszont ha a felszólaló félreérthető megfogalmazást használ, például hogy „a felszólalás minden olyan áru ellen irányul, amely hasonló a [...]”, ha a felszólaló áruit a

bejelentő áruival helyettesítik, vagy ha bármely más olyan utalást használnak, mely a megtámadott árukat és szolgáltatásokat nem teszi egyértelműen azonosíthatóvá, úgy kell tekinteni, hogy a felszólalás az annak tárgyát képező védjegy összes áruja és szolgáltatása ellen irányul.

Emellett, ha a felszólaló jelzi a felszólalási űrlapon, hogy a felszólalás „a megtámadott védjegy áruinak és szolgáltatásainak egy része” ellen irányul, ezt követően azonban az „összes” árut és szolgáltatást felsorolja a felszólalási értesítésben vagy annak mellékleteiben, akkor a Hivatal a felszólalási értesítésben az egymásnak ellentmondó információk áthidalása érdekében azt feltételezi, hogy a felszólalás az „összes áru és szolgáltatás” ellen irányul.

2.4.3.2 Az okokra vonatkozó, indoklással ellátott nyilatkozat

[az EUVFAR 2. cikkének \(4\) bekezdése](#)

Az „indoklással ellátott nyilatkozat” minden olyan tény és érv, amelyen a felszólalás alapul, valamint minden olyan bizonyíték, amely a felszólalást alátámasztja.

A felszólalás benyújtásának napja választható. Csatolható a felszólaláshoz, de egyébként a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejárta után lehet benyújtani (az [EUVFAR 7. cikkének \(1\) bekezdése](#)), és a felszólalás érdemét, nem pedig annak elfogadhatóságát érinti.

2.5 A felszólalás elfogadhatóságáról és az eljárás kontradiktórius szakaszának megindításáról szóló értesítés

az EUVFAR [5.](#) és [7.](#) cikke, [6. cikkének \(1\) bekezdése](#), valamint [8. cikkének \(2\) és \(9\) bekezdése](#)

a Hivatal ügyvezető igazgatójának az elektronikus úton történő kommunikációról szóló, 2020. november 3-i [EX20-9.](#) sz. határozata

A Hivatal értesíti a feleket, ha a felszólalást elfogadhatónak nyilvánította. Ez az értesítés határozatnak minősül (18/10/2012, [C-402/11 P](#), Redtube, EU:C:2012:649, § 42-53). Mivel azonban olyan határozat, amellyel az eljárás nem fejeződik be, az csak az ügyben hozott ügydöntő határozat elleni fellebbezésben támadható meg (az EUVR 66. cikkének (2) bekezdése). A határozat ezért köti a Hivatalt, amely a határozatot csak akkor vonhatja vissza, ha az EUVR 103. cikkében a határozatok visszavonására előírt követelmények teljesülnek.

Ugyanebben az értesítésben a Hivatal tájékoztatja a feleket, hogy az eljárás kontradiktórius szakaszát az értesítés kézhezvétele után 2 hónappal megindítottak kell tekinteni. Az értesítésben megadja azt a határidőt is, ameddig a felszólalónak be kell mutatnia a felszólalását alátámasztó tényeket, bizonyítékokat és érveket, továbbá azt a határidőt is, ameddig a bejelentő válaszában észrevételeket tehet.

A gyakorlatban külön 2 hónapos határidők (2 hónap a a gondolkodási időszakra [„cooling-off“], 2 hónap a felszólalás kiegészítésére, 2 hónap a válaszra) meghatározása helyett a felszólaló az értesítés időpontjától számítva 4 hónapot kap a felszólalás kiegészítésére, a bejelentő pedig az értesítés időpontjától számítva 6 hónapot kap arra, hogy válaszoljon a felszólalásra. A felszólalóknak ezért tisztában kell lenniük azzal, hogy a felszólalás kiegészítésére rendelkezésre álló határidő nem a gondolkodási időszak lejártát követő 2 hónap, hanem az értesítés időpontjától számított 4 hónap. A bejelentőknek hasonlóképpen tisztában kell lenniük azzal, hogy a felszólalásra adandó válaszra rendelkezésre álló határidő nem a felszólaló határidejének lejártát követő 2 hónap, hanem az értesítés időpontjától számított 6 hónap. A Hivatal mindenestre feltünteti az értesítésben a felek által betartandó pontos dátumokat.

Miután a felszólaló az értesítést követően és a rendelkezésére álló 4 hónap lejárta előtt valamely időpontban kiegészítette felszólalását, a kiegészítő anyagokat változtatás nélkül továbbítják a bejelentőnek a felszólalásra adandó válaszra rendelkezésre álló határidőn belül. Viszont ha a kiegészítő anyag úgy érkezik be a Hivatalhoz, hogy nincs elég idő arra, hogy a felszólaló számára előírt határidőn belül továbbítsák azt a bejelentőnek, akkor a kiegészítő anyagot új, 2 hónapos határidővel továbbítják a bejelentőnek, amelyen belül válaszolhat a felszólalásra. Ez a külön meghatározott 2 hónapos határidő a kiegészítő anyagokról szóló értesítés kézhezvételének napján kezdődik annak biztosítása érdekében, hogy a bejelentőnek mindig teljes 2 hónap álljon rendelkezésre válaszána elkészítéséhez.

Amennyiben a felekkel különböző kommunikációs eszközökön keresztül folyik a kommunikáció, az eljárás kontradiktórius szakaszának megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőket a „lassabb” kommunikációs eszköztől függően határozzák meg. Ezért, ha a Hivatal postán vagy futárszolgálattal küld értesítést az egyik félnek, és elektronikus úton a másiknak, akkor ez utóbbi is megkapja a további 10 napot, amelyre az első fél jogosult (a elektronikus kommunikáció esetén járó 5 nap helyett), annak érdekében, hogy az eljárás kontradiktórius szakaszának megindítására vonatkozó határidők mindkét fél számára megegyezzenek. A Hivatallal való kommunikációról bővebb információ az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részben található.

Amikor a felszólalás egy színes formában lajstromozott vagy bejelentett korábbi védjegyen alapul, a Hivatal biztosítja, hogy a szín megjelenítését a bejelentő megkapja. Bizonyos esetekben ez postai úton történő értesítést tehet szükségessé.

3 Gondolkodási időszak („cooling-off”)

3.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) elindítása

[az EUV FAR 6. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Amint a felszólalást elfogadhatónak ítélik, a Hivatal értesítést küld erről a feleknek, amelyben arról is tájékoztatja őket, hogy az eljárás kontradiktórius részét a közlemény kézhezvétele után 2 hónappal megindítottaknak kell tekinteni.

Ez a két hónapos határidő úgynevezett gondolkodási időszakként („cooling-off”) szolgál az eljárás kontradiktórius részének megkezdése előtt. Ezen időszak alatt a feleknek a felszólalás békés rendezése érdekében megegyezésre kell törekedniük. Bizonyos feltételek teljesülése esetén a felszólalási díjat visszatérítik (lásd a [6.2.1.2.](#) és [6.2.2.1.](#) pontot).

3.2 A gondolkodási időszak („cooling-off”) meghosszabbítása

[az EUVR 146. cikkének \(5\)–\(7\) és \(9\) bekezdése](#)

[az EUV FAR 6. cikkének \(1\) bekezdése](#)

A gondolkodási időszak összesen 24 hónapra hosszabbítható meg, ha mindkét fél meghosszabbítási kérelmet nyújt be az időszak lejárta előtt. A Hivatal 22 hónapos meghosszabbítást ad, függetlenül attól, hogy milyen időtartamra kértek hosszabbítást.

Nem lehet megkerülni a gondolkodási időszak 24 hónapra korlátozását azzal, hogy tárgyalások érdekében közös felfüggesztési kérelmet nyújtanak be. E felfüggesztés a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártát követően kérelmezhető.

A gondolkodási időszak meghosszabbításához a következők szükségesek:

- Mindkét fél aláírt kérelme. Ez történhet két külön kérelem vagy egy együttes kérelem formájában. Nem szükséges ismertetni a meghosszabbítás okát.
- A kérelmet az eljárás nyelvén kell benyújtani. Másik lehetőségként a kérelem a Hivatal egyik nyelvén is benyújtható. A feleknek azonban saját indítványukra fordítást kell benyújtaniuk a benyújtástól számított 1 hónapon belül. A Hivatal nem küld olyan közlést, amelyben a hosszabbítási kérelem fordítását kéri.
- A kérelmet a gondolkodási időszak lejárta előtt kell benyújtani. A gondolkodási időszak lejárta után benyújtott bármilyen kérelmet el kell utasítani. A meghosszabbítási kérelmet akkor is el kell utasítani, ha az egyik fél a gondolkodási időszakon belül, a másik viszont a gondolkodási időszak lejárta után nyújtja be azt.

A gondolkodási időszak meghosszabbítását meg kell különböztetni a határidő meghosszabbítására vagy felfüggesztésére irányuló kérelemtől. Amennyiben a

meghosszabbítás iránti kérelem elfogadhatatlan amiatt, hogy késedelmesen nyújtották be, vagy mert a gondolkodási időszakot már meghosszabbították, akkor azt felfüggesztési kérelemként kell kezelni, feltéve, hogy az ilyen kérelemre vonatkozó feltételek teljesülnek.

A meghosszabbítást 24 hónapos időszakra adják meg a gondolkodási időszak kezdetének napjától. Ez az eljárás elkerüli a többszöri meghosszabbítást, ugyanakkor maximális szabadságot biztosít a feleknek annak eldöntéséhez, hogy mikor akarják folytatni az eljárás kontradiktórus szakaszát.

Ezt követően bármelyik fél lezárhatja a gondolkodási időszakot („cooling-off”) („opt out” jog) oly módon, hogy ezt írásban kifejezetten jelzi.

Lényegtelen, hogy a másik fél egyetért-e ezzel.

Amikor az egyik fél a meghosszabbított gondolkodási időszak lejártá előtt visszalép, a Hivatal ezt mindkét fél felé megerősíti, és megállapítja, hogy a gondolkodási időszak az említett értesítést követően 2 héttel lejár. Az eljárás kontradiktórus szakasza az azt követő napon indul meg. Ugyanebben az értesítésben szerepelnek a felszólalás alátámasztására és a bejelentő válaszára vonatkozó határidők, amelyek hossza a gondolkodási időszak („cooling-off”) elteltét követő 2 és 4 hónap közé esik.

A visszalépés visszavonhatatlan. Az eljárás megindulása előtti utolsó hónapban bejelentett visszalépést nem fogadják el.

4 Kontradiktórus szakasz

4.1 A felszólalás kiegészítése

A gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártát követő 2 hónapon belül a felszólaló további tényeket, bizonyítékokat és érveket nyújthat be felszólalásának alátámasztása érdekében.

A felszólalónak ugyanezen a határidőn belül bizonyítania kell az általa hivatkozott korábbi jogok fennállását, érvényességét és hatályát, valamint bizonyítania kell a felszólalás benyújtására való jogosultságát is.

A felszólalóhoz intézett felkérés egy **általános felkérés**, hogy az [EUVFAR 7. cikke](#) értelmében egészítse ki az ügyiratot. A Hivatal **nem** jelzi, hogy milyen természetű vagy típusú anyagok szükségesek az ügyirat kiegészítéséhez (lásd kifejezetten az [EUVFAR 8. cikke \(9\) bekezdésének](#) második mondatát). Inkább a felszólalónak kell eldöntenie, hogy mit kíván benyújtani.

4.2 Bizonyítékok benyújtása

[az EUVR 46. cikke](#)

az EUVFAR [7. cikke](#) és [8. cikkének \(1\) bekezdése](#)

A bizonyítékok benyújtását az [EUVFAR 7. cikkének \(2\) bekezdése](#) határozza meg, és a korábbi védjegy(ek) vagy jog(ok) meglétének, érvényességének és oltalmuk körének bizonyítását, valamint a felszólalás benyújtására való jogosultság bizonyítását jelenti.

Miután a feleket értesítették a felszólalás elfogadhatóságáról, a felszólalónak a gondolkodási idő [„cooling-off period”] végétől számítva 2 hónap áll rendelkezésére az ügyirat kiegészítésére. A felszólalónak bizonyítania kell az általa hivatkozott korábbi jogok fennállását, érvényességét és hatályát, valamint a felszólalás benyújtására való jogosultságát is. Amennyiben a felszólalás szempontjából jelentőséggel bír, a felszólalónak bizonyítania kell a jó hírnevet, a fokozott megkülönböztető képességet vagy a korábbi jog(ok) oltalmának körét érintő egyéb szempontokat is.

A felszólalónak a felszólalást alátámasztó tények és érvek, valamint a korábbi jogok vagy az alkalmazandó nemzeti jog bejelentésére vagy lajstromozására vonatkozó bizonyíték előterjesztését az eljárás nyelvén kell benyújtania, vagy ahhoz fordítást kell csatolni. A fordítást az eredeti példány benyújtására rendelkezésre álló határidőn, azaz a bizonyításra rendelkezésre álló határidőn belül kell benyújtani. Az eredeti nyelven benyújtott bizonyítékhoz kell **csatolni** a fordítást; önmagában a fordítás nem minősül elegendőnek. A nem az eljárás nyelvén készült egyéb bizonyítékokat csak a Hivatal kérésére kell lefordítani. További részletek az alábbi [4.3.1 pontban](#) szerepelnek.

Ha a korábbi jogokra vonatkozó bejelentés benyújtásával vagy lajstromozásával kapcsolatos bizonyítékok, illetve a releváns nemzeti jog tartalmával kapcsolatos bizonyítékok a Hivatal által elismert forrásból online hozzáférhetők, a felszólaló hivatalosan kijelentheti a Hivatal előtt, hogy ilyen bizonyítékokra támaszkodik. A Hivatal saját kezdeményezésére nem ellenőrzi online a jogokra vonatkozó bizonyítékot, ha a felszólaló az online bizonyíték felhasználásához kifejezetten és feltétlenül nem járult hozzá.

Megjegyzendő, hogy még ha a felszólaló hivatalosan úgy is nyilatkozik, hogy online bizonyíték alapul vehető, kötelessége ellenőrizni, hogy az online források ezzel kapcsolatban a legpontosabb és legfrissebb adatokat tartalmazzák. Emellett, amennyiben a felszólaló e nyilatkozat megtételét követően további fizikai bizonyítékot nyújt be anélkül, hogy korábbi nyilatkozatát visszavonná, és az online bizonyíték, valamint a fizikai bizonyíték ellentmond egymásnak, a legfrissebb bizonyíték az irányadó.

A felszólaló nyilatkozatot bármikor tehet a bizonyítási határidő lejártát megelőzően. Hivatalos nyilatkozat hiányában (beleértve e nyilatkozat visszavonásának esetét is) a felszólalást megalapozatlanságra hivatkozással el kell utasítani, ha a felszólaló határidőn belül semmilyen fizikai bizonyítékot nem nyújtott be.

Ha a felszólaló nem bizonyítja legalább egy korábbi jog létezését, a felszólalást megalapozatlan felszólalásként elutasítják.

Ha az elfogadhatónak ítélt korábbi jogot az eljárás alátámasztási szakaszában megalapozatlannak ítélik, és van más korábbi jog, amely megalapozott, akkor az elfogadhatóság feltétlen kizáró követelményeit e korábbi jog tekintetében kell vizsgálni.

Az igazoló iratok benyújtásával kapcsolatban lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részt.

4.2.1 Az európai uniós védjegyek és az európai uniós védjegybejelentések

Ha a korábbi védjegy vagy bejelentés egy európai uniós védjegy, a felszólalónak az európai uniós védjegy(bejelentés) létezéséről és érvényességéről nem kell semmilyen dokumentumot benyújtania. A megalapozottságot a Hivatal adatbázisában szereplő adatokat figyelembe véve hivatalból vizsgálják.

4.2.2 Átalakított európai uniós védjegyek és európai uniós védjegybejelentések

[az EUVR 139. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Ez a szakasz csak az átalakítás sajátos szempontjaival foglalkozik a felszólalási eljárás során. Az átalakítással kapcsolatban további információ az Iránymutatás, [E. rész, A lajstrommal kapcsolatos műveletek, 2. szakasz, Átalakítás](#) című részben olvasható.

4.2.2.1 Átalakított (átalakítandó) európai uniós védjegy (európai uniós védjegybejelentésen) alapuló felszólalás

A korábbi európai uniós védjegyek vagy európai uniós védjegybejelentések átalakításából származó nemzeti bejelentések akkor jönnek létre, amikor megtörténik az érvényes átalakítási bejelentés. Ezeket a jogokat az [EUVFAR 7. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint megfelelően alátámasztják, ha a felszólaló megadja az átalakított európai uniós védjegy (vagy európai uniós védjegybejelentés) számát és azokat az országokat, amelyek tekintetében az átalakítást kérte.

4.2.2.2 Később átalakított európai uniós védjegy (európai uniós védjegybejelentésen) alapuló felszólalás

Ha a felszólalási eljárás során a felszólalás alapját képező európai uniós védjegybejelentés (vagy európai uniós védjegy) megszűnik (vagy az áruk és szolgáltatások jegyzékét korlátozzák), és átalakítási kérelmet nyújtanak be, akkor az eljárás folytatódhat. Ennek az az oka, hogy az európai uniós védjegybejelentés átalakításával létrejövő nemzeti védjegy-lajstromozások képezhetik az eredetileg az ezen európai uniós védjegybejelentés alapján indított felszólalási eljárás alapját (15/07/2008, [R 1313/2006-G](#), CARDIVA (fig.) / CARDIMA (fig.)).

Ilyen esetben a Hivatal írásban felhívja a felszólalót arra, hogy tájékoztassa a Hivatalt, fenntartja-e a felszólalást a korábbi európai uniós védjegybejelentés(ek) vagy védjegyajstromozás(ok) visszavonása, az arról (azokról) való lemondás vagy annak (azok) elutasítása ellenére is, és hogy kíván-e a korábbi európai uniós védjegy átalakításából származó nemzeti bejelentésekre hivatkozni. Ha a felszólaló a Hivatalt a megállapított határidőn belül nem tájékoztatja arról, hogy nemzeti bejelentésekre kíván hivatkozni, a Hivatal a felszólalást megalapozatlanságra hivatkozással elutasítja.

A felszólalónak a korábbi nemzeti védjegybejelentés létezésére vonatkozó bizonyítékot a lehető leghamarabb be kell nyújtania.

4.2.3 Európai uniós védjegyekről eltérő védjegyek lajstromozása és bejelentése

[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdése a\) pontjának i és ii. alpontja](#)

Egy korábbi védjegybejelentés vagy -lajstromozás alátámasztása érdekében a felszólalónak bizonyítania kell a Hivatal előtt annak bejelentését vagy lajstromozását. A korábbi védjegy bejelentésének vagy lajstromozásának bizonyítékeként a Hivatal az alábbi dokumentumokat fogadja el:

- az illetékes védjegynyilvántartó hatóságok által kibocsátott tanúsítvány;
- az illetékes védjegynyilvántartó hatóságok hivatalos adatbázisaiból származó kivonatok; valamint
- az illetékes védjegynyilvántartó hatóságok hivatalos értesítőiből származó kivonatok.

A felszólaló ehelyett a fentieknek megfelelően azt is kérheti a Hivataltól, hogy az érintett védjeggyel kapcsolatban szükséges adatokat az adott hivatalos online adatbázisból szerezzé be (lásd [a lenti 4.2.3.2. pontot](#)).

4.2.3.1 A megfelelő hivatalos szerv által kiadott tanúsítványok, okiratok

Érvényes bizonyíték a nemzeti hivatal, illetve – nemzetközi lajstromozás esetén – a WIPO által kiállított olyan védjegyokirat vagy legaktuálisabb megújítási igazolás, amely azt mutatja, hogy a korábbi védjegy a felszólaló számára a felszólalása alátámasztására adott határidőn túl is érvényes. A megújítási okirat azonban önmagában nem elegendő, ha nem tartalmaz minden olyan szükséges adatot, amely meghatározza a korábbi védjegy által biztosított oltalom hatályát. A megújítás bizonyításával kapcsolatos további követelményeket illetően lásd a [lenti 4.2.3.4. pontot](#).

Amennyiben a felszólalás egy bejelentésen alapul, a felszólalónak bizonyítania kell, hogy a bejelentést benyújtották a nemzeti hivatalnál, illetve nemzetközi védjegybejelentés esetén a WIPO-nál. A felszólalónak a korábbi bejelentés lajstromozását követően bizonyítania kell a lajstromozást. Ha az eljárás kontradiktórius szakaszát követően a felszólaló bizonyítja, hogy a nemzeti bejelentés lajstromba vétele valóban megkezdődött az [EUVFAR 7. cikkének \(1\) bekezdésében](#) előírt határidőn belül, akkor a korábbi védjegyet az [EUVFAR 8. cikkének \(7\) bekezdése](#) alapján

megalapozatlanként elutasítják. A bejelentési igazolás nem elégséges annak bizonyításához, hogy a védjegy lajstromozásra került. Másképpen megfogalmazva, nem használható fel a védjegylajstromozás létezésének bizonyítására.

A védjegykirakat gondosan ellenőrizni kell, mivel egyes esetekben a bejelentő űrlap és a védjegykirat csak néhány ponton tér el egymástól.

4.2.3.2 Hivatalos adatbázisokból származó kivonatok

A Hivatal a **nemzeti védjegy** benyújtásának vagy lajstromozásának bizonyítékeként a tagállamok illetékes nyilvántartó hatóságai hivatalos online adatbázisaiból származó kivonatokat, a **nemzetközi lajstromozások** bizonyítékeként pedig a a WIPO „Madrid Monitor” adatbázisából származó kivonatokat fogad el. A nem hivatalos adatbázisokból származó kivonatok nem fogadhatók el.

Ezenfelül a Hivatal a **nemzeti védjegyek és a nemzetközi lajstromozások** vonatkozásában is elfogadja a Hivatal TMview portálján (<https://www.tmdn.org/tmview/welcome>) keresztül beszerzett kivonatokat. A TMview révén előállított kivonatok a **közvetlenül** az illetékes nyilvántartó hatóságoktól szerzett információkat tükrözik és ennél fogva a lajstromozási okirat másolatával az [EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének a\) pontja](#) értelmében vett egyenértékű, az illetékes nyilvántartó hatóságoktól származó dokumentumoknak minősülnek (analógia útján: 06/12/2018, [T-848/16](#), V (fig.) / V (fig.) et al., EU:T:2018:884, § 59-61, 70).

Noha a fent hivatkozott adatbázis-kivonatok beszerezhetők és a felszólaló beadványaihoz csatolhatók, kényelmesebb a megfelelő online forrásra hivatkozni, az [EUVFAR 7. cikke \(3\) bekezdésének](#) megfelelően. A fenti hivatkozott hivatalos online adatbázisok bármelyikére való általános hivatkozás elfogadható; az online forrásra mutató közvetlen link nem szükséges. A Hivatal e-beadási űrlapját használó felszólalók számára a védjegyek vonatkozó hivatalos online adatbázisra hivatkozás révén (a TMview segítségével) történő alátámasztásával kapcsolatos igény alapértelmezetten be van állítva.

A felszólalóknak gondosan ellenőrizniük kell, hogy a vonatkozó online adatbázis naprakész-e és tartalmaz-e minden, a felszólalásban hivatkozott korábbi védjegy oltalma érvényességnek és hatályának bizonyításához szükséges információt. Ha a hivatalos adatbázisból vagy online hozzáférhető adatbázisból származó kivonat nem tartalmazza az összes szükséges információt, a felszólalónak más, hivatalos forrásból származó dokumentumokkal kell kiegészítenie a kivonatot, amelyek feltüntetik a hiányzó információkat. E helyzet egyes példái az alábbiakban szerepelnek.

- Az adatbázisból származó kivonatok néha nem tartalmazzák az áruk és/vagy szolgáltatások jegyzékét, ezekben az esetekben a felszólalónak egy kiegészítő dokumentumot kell benyújtania (pl. a hivatalos értesítőben való meghirdetés), amely bemutatja az áruk és szolgáltatások jegyzékét.
- Az ábrás védjegyek esetében az adatbázisból származó kivonatok néha a képet külön oldalon jelenítik meg. Ebből következően, amikor az ábrás védjegyek esetén a felszólaló bizonyítékként kivonatot nyújt be, gondoskodnia kell arról, hogy a védjegy megjelölése ugyanazon az oldalon jelenjen meg. Ha nem ugyanazon az oldalon

jelenik meg, akkor egy kiegészítő dokumentumot/oldalt kell benyújtania, amelyen látható a kép. A kép származhat magából az adatbázisból (amely egy külön oldalon jeleníti meg a képet, és kinyomtatva vagy például PDF-formátumban elmentve tartalmazza a forrásmegjelölést) vagy egy másik hivatalos forrásból (például a hivatalos értesítőben való meghirdetés). Nem elégséges, ha a képet kimásolják az adatbázisból, és elektronikusan vagy más módon mellékelik a felszólalási értesítés űrlapjához.

- Ha az eljárás nyelve az angol, és a nemzeti hivatal a védjegykivonatot angol nyelvű változatban is rendelkezésre bocsátja, főszabály szerint nincs szükség fordításra. Az áruk és/vagy szolgáltatások jegyzékét illetően azonban, ha a kivonatban kizárólag az osztály-fejezetcímek szerepelnek annak feltüntetésével, hogy az adott osztály-fejezetcímre való utalás nem feltétlenül tükrözi a védjegy oltalmának hatálya alá tartozó árukat és/vagy szolgáltatásokat, a felszólalónak mindig be kell nyújtania eredeti nyelven az eredeti jegyzéket (valamely hivatalos forrásból), és amennyiben a jegyzék nem osztály-fejezetcímekből áll, annak pontos angol nyelvű fordítását is. Ilyen fordítást akkor is be kell nyújtani, ha a felszólaló a Hivatal által elismert forrásból online elérhető bizonyítékra hivatkozik, és a szóban forgó bizonyíték (különösen az áruk és szolgáltatások jegyzéke) vagy annak egy része nem az eljárás nyelvén van megfogalmazva.

4.2.3.3 Az érintett nemzeti védjegy hivatalok és a WIPO hivatalos értesítőiből származó kivonatok

A védjegybejelentést és/vagy -lajstromozást minden tagállamban egy hivatalos értesítőben hirdetik meg. A meghirdetés másolatát akkor fogadják el, ha a dokumentum (vagy a felszólaló kapcsolódó észrevételei) jelzi a meghirdetés forrását. Ha ez az adat hiányzik, akkor a bizonyíték nem elegendő a védjegy érvényességének alátámasztásához.

Továbbá, a bejelentés meghirdetésének másolata sem elégséges annak bizonyításához, hogy a védjegyet lajstromozták. Másképpen megfogalmazva, nem használható fel a védjegylajstromozás létezésének bizonyítására.

A Hivatal elfogadja a lajstromozás elégséges bizonyítékaként a nemzetközi lajstromozás WIPO általi első meghirdetését, jöllehet a lajstromba vétel után a nemzeti hivatal a rákövetkező 12–18 hónapban még mindig elutasíthatja azt. A Hivatal csak akkor hívja fel a felszólalót arra, hogy nyújtson be bizonyítékot a nemzetközi lajstromozás számára biztosított oltalmat illetően (amennyiben az online bizonyítást nem igényelték), ha (i) a bejelentő a szóban forgó védjegyre vonatkozó oltalmat egy adott területen vagy bizonyos áruk és szolgáltatások vonatkozásában vitatja, vagy (ii) a Hivatal a nemzetközi lajstromozás (vagy különös területi kiterjesztése) alapján ad helyt a felszólalásnak. Az ilyen bizonyíték benyújtásának elmaradása esetén úgy tekintik, hogy a nemzetközi lajstromozást (vagy különös területi kiterjesztését) nem bizonyították.

4.2.3.4 A megújítás bizonyítása

A védjegy oltalma a bejelentés napjától számított tíz évig tart; a védjegyoltalom további tíz éves időtartamokra megújítható (az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 48. cikke](#), amely a megfelelő nemzeti jogszabály szerint hajtandó végre).

Ha a lajstromozás a jog bizonyítására rendelkezésre álló határidő előtt lejár, akkor a felszólalónak egy megújítási okiratot vagy ezzel egyenértékű dokumentumot kell benyújtania annak bizonyítására, hogy a védjegy oltalmi ideje **meghaladja** a felszólalásának alátámasztására nyitva álló határidőt vagy annak meghosszabbítását. Az ilyen adatoknak a Hivatal által elismert forrásból elérhetőnek kell lenniük, ha azokra a felszólaló hivatkozott. Az az időpont számít, amikor a lajstromozás lejár, és nem a védjegy Párizsi Egyezmény szerinti 6 hónapos gondolkodási időszakon („cooling-off”) belüli megújításának lehetősége.

Ha a felszólalás alapját képező korábbi jog oltalma a Hivatal által a felszólalás alátámasztására megállapított határidő elteltét követően jár le, a felszólalást a Hivatal automatikusan nem utasítja el, ha a felszólaló további beadványokat vagy bizonyítékokat nem terjeszt elő. Ehelyett a Hivatal inkább értesítést küld a felszólaló részére, amelyben felhívja arra, hogy nyújtsa be a megújítás bizonyítékát, amelyet ezt követően közöl a bejelentővel (05/05/2015, [T-715/13](#), Castello (fig.) / Castelló y Juan S.A. (fig.) et al., EU:T:2015:256, § 68 et seq.).

Ha a megújítást nem bizonyítják megfelelően, akkor az e korábbi jogra alapított felszólalást nem bizonyítottként elutasítják.

4.2.3.5 A felszólalás benyújtására való jogosultság

[az EUVR 46. cikke \(1\) bekezdésének a\) pontja](#)

az [EUVFAR 2. cikke \(2\) bekezdése h\) pontjának iii. alpontja](#) és [7. cikkének \(2\) bekezdése](#)

A felszólalónak be kell nyújtania a felszólalási beadványban megjelölt jogosultságára vonatkozó bizonyítékokat (lásd a [fenti 2.4.2.6. pontot](#)).

Egyetlen felszólaló

Ha a felszólalást „B” felszólaló nyújtja be, és a bizonyítékok szerint a korábbi védjegy **tulajdonosa** „A”, a felszólalást mint nem megalapozott felszólalást elutasítják, kivéve, ha a felszólaló bizonyítékot nyújtott be az átruházásról, és – ha már rendelkezésre áll – az átruházás megfelelő lajstromba való bejegyzéséről, vagy ha a felszólaló bemutatta, hogy „A” és „B” ugyanaz a jogi személy, amely csak a nevét változtatta meg. A jogi forma eltérése a joghatóságtól függően különböző jogi személyeket jelölhet.

Ha a felszólaló a védjegyjogosult **engedélyese**, a lajstromozás kivonatán rendszerint látható, hogy a használati engedélyt mikor vették lajstromba. Néhány tagállam azonban nem jegyzi be a használati engedélyeket a lajstromba. Minden esetben a felszólalónak kell bizonyítania, hogy ő az engedélyes, ahogyan azt is, hogy a védjegy

tulajdonosa felhatalmazta őt felszólalás benyújtására. Ez az engedély az engedélyesi státusz alapján nem vélelmezhető (16/05/2019, [T-354/18](#), SKYFi /SKY et al., EU:T:2019:33, § 21-26). Nincsenek korlátozások arra vonatkozóan, hogy milyen bizonyíték nyújtható be egy felhatalmazás alátámasztására: például a védjegyjogosult nevében kiadott minden kifejezett felhatalmazást – például a használati szerződést – elégségesnek tekintenek, amennyiben az utalást tartalmaz a felszólalás benyújtására való felhatalmazásra.

Az EUVR [25.](#), [26.](#) és [29.](#) cikke értelmében a Hivatal lajstromba veszi és nyilvánosságra hozza az európai uniós védjegyekre vonatkozó használati engedélyeket (lásd az Iránymutatás, [E. rész, A lajstrommal kapcsolatos műveletek, 3. szakasz, Európai uniós védjegyek és lajstromozott közösségi formatervezési minták mint a vagyoni forgalom tárgyai, 2. fejezet, Használati engedélyek, dologi jogok, végrehajtási terhek, fizetésektől mentesítési eljárások, jogosultsági eljárások vagy hasonló eljárások című részt](#)). Ha a korábbi védjegy uniós védjegy, az engedély lajstromozása önmagában elegendő bizonyítékot szolgáltat a felszólaló engedélyesi státuszára. Ugyanakkor a felszólalónak továbbra is bizonyítania kell, hogy jogosult a felszólalás benyújtására. Ha a felszólalónak a felszólalás benyújtására való jogosultsága az [EUVR 25. cikkének \(5\) bekezdése](#) alapján a Hivatalhoz korábban benyújtott dokumentum alapján bizonyítható, a felszólalónak a későbbiekben benyújtott felszólalásaiban nem kell ugyanezt a dokumentumot benyújtania. A felszólalónak azonban kifejezetten hivatkozni kell arra a dokumentumra és arra a rendelkezésre, amely a felszólalás benyújtására való jogosultságát bizonyítja, és egyértelműen meg kell jelölnie azokat (az engedély nyilvántartási száma, a dokumentum kelte és címe, a vonatkozó záradék száma stb.). Az azonosítást követően a dokumentumot felveszik az ügy iratai közé, és továbbítják a kérelmezőnek észrevételezés céljából.

Több felszólaló

Több felszólalónak a felszólalás előterjesztésében hivatkozott valamennyi korábbi védjegyre vagy jogra való jogosultságát külön-külön bizonyítania kell. Ha valamelyik felszólaló nem bizonyítja jogosultságát a korábbi védjegyek vagy jogok bármelyikével kapcsolatban, e felszólaló tekintetében a felszólalást megalapozatlanságra hivatkozással elutasítják. A felszólalás a másik felszólalóval és annak korábbi védjegyeivel vagy jogaival folytatódik.

Például az „A” felszólaló jelezte és bizonyította, hogy mindkét korábbi védjegy tulajdonosa. A „B” felszólaló jelezte, hogy az első korábbi védjegy társtulajdonosa, a második tekintetében pedig engedélyes. Bizonyítja, hogy az első korábbi védjegy társtulajdonosa, de a második védjegy tekintetében nem nyújt be az engedélyesi státuszát igazoló bizonyítékot. Mivel a „B” felszólaló nem igazolta jogosultságát az egyik korábbi védjeggyel kapcsolatban, a felszólalást a „B” felszólaló tekintetében valamennyi korábbi védjegyre vonatkozóan elutasítják. Ennek oka, hogy a felszólalók már nem felelnek meg az [EUVFAR 2. cikkének \(1\) bekezdése](#) szerinti „több felszólaló” követelményének (lásd a [fenti 2.4.2.6. pontot](#)). Mindazonáltal a felszólalás folytatható az „A” felszólalóval és annak korábbi védjegyeivel.

4.2.3.6 A bizonyítékok értékelése

A Hivatal megvizsgálja, hogy a felszólalásban **igényelt** védjegyadatokat **tükrözik-e** a benyújtott **bizonyítékok**, mint például az illetékes nyilvántartó hatóságtól származó hivatalos dokumentum, illetve a Hivatal által elismert forrásból származó online elérhető bizonyíték, ha a felszólaló ilyenre hivatkozott.

A bizonyítékok alábbi részletei kerülnek ellenőrzésre ⁽³¹⁾:

- a kibocsátó hatóság;
- a bejelentési [210] és/vagy lajstromszám [111] (bizonyos országokban ezek eltérőek vagy eltérőek voltak);
- a nemzetközi lajstromozások területi hatóköre (azaz a védjegy mely országokban és milyen áruk és szolgáltatások tekintetében áll oltalom alatt);
- a bejelentés [220], az elsőbbség [300] és a lajstromozás [151] időpontja (bizonyos országokban, például Franciaországban az okiraton szereplő bejelentési és lajstromozási időpont megegyezik);
- a megjelölés megjelenítése [531, 540, 541, 546, 554, 556, 557, 571, 591];

Ha a korábbi védjegy színes, a felszólalónak hivatalos forrásból származó bizonyítékot kell benyújtania, amely tartalmazza a színes védjegy ábrázolását.

Amennyiben a felszólaló a felszólalásban jelezte, hogy a korábbi védjegy színes, de a védjegy fekete-fehér ábrázolását tartalmazó bizonyítékot nyújt be, akkor az e korábbi jogra alapított felszólalást nem bizonyítottként elutasítják (25/10/2018, [T-359/17](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:T:2018:720, § 45; 04/06/2019, [C-822/18 P](#), ALDI / ALDO (fig.), EU:C:2019:466, fellebbezés elutasítva; 27/03/2019, [T-265/18](#), Formata (fig.) / Formata (fig.) et al., EU:T:2019:197, § 48-53).

Az **egyetlen kivétel** az, ha a védjegy színes ábrázolása nem érhető el az illetékes nyilvántartó hatóság hivatalos kiadványaiban, mivel a releváns időpontban e hatóság még nem tett közzé színes formában védjegyeket. Általában ez a helyzet, amikor a hivatalos online bizonyíték a védjegy fekete-fehér ábrázolását tartalmazza, amelyhez a színeket szóban ismertető színigénypontot csatolnak. Ilyen esetben a védjegy fekete-fehér ábrázolása ellenére azt el fogják fogadni, mint a színes védjegy bizonyítékát, amennyiben a színek (eljárás nyelvén elérhető vagy arra lefordított) megjelölése megfelel a felszólalásban megjelölt védjegy színeinek. Abban a ritka helyzetben, amikor a hivatalos online bizonyíték a védjegy fekete-fehér ábrázolását tartalmazza, amelyhez általánosan megfogalmazott színigénypontot csatolnak (mint „színek igényelve”), de a színek szóbeli ismertetése nélkül, ezt szintén elfogadják (amennyiben ez az igénypont az eljárás nyelvén elérhető vagy arra lefordították).

A fenti kivétel nem terjed ki arra a helyzetre, amikor a megfelelő nyilvántartó hatóság hivatalos kiadványaiban nem maga a színes ábrázolás érhető el, hanem egy olyan **ábrázolás, amely szóban tartalmazza a színeket és elhelyezkedésüket a védjegyen belül** (pl. nyilak használatával). Az ilyen ábrázolást, még ha technikailag fekete-fehér is, „színes ábrázolásnak” tekintik, és a felszólaló köteles az eljárás

³¹ A szögletes zárójelben feltüntetett számok a standard INID kódok (lásd a lenti [4.3.1. pontban](#)).

nyelvén benyújtani a színmegjelölések fordítását. Az ábrázoláson belül a színekkel és elhelyezkedésükkel kapcsolatos információkat nem az ábrázolás mint olyan részének tekintik, hanem a védjegyoltalom hatályát érintő elemeknek.

Amennyiben a felszólaló a felszólalásban nem tüntette fel, hogy a korábbi védjegy színes, de a védjegyet színesen ábrázoló bizonyítékot nyújt be, akkor az e korábbi jogra alapított felszólalást nem bizonyítottként elutasítják.

- az érintett áruk és szolgáltatások [511];
- a lajstromozás lejáratának időpontja (ha szerepel);
- a tulajdonos [731, 732];
- a jogi vagy eljárásjogi státuszt vagy a védjegy által nyújtott oltalom körét érintő egyéb bejegyzések a lajstromba (pl. korlátozások, megújítások, átruházások, folyamatban lévő keresetek, az a tény, hogy a védjegyet a használat révén szerzett megkülönböztető képesség alapján lajstromozták, stb.).

4.2.4 A felszólalás egyéb okainak és alapjának alátámasztása

4.2.4.1 Közismert védjegyek

[Az EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) és [46. cikkének \(1\) bekezdése](#)
[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének b\) pontja](#)

A korábbi közismert védjegy olyan védjegy, amely egy adott tagállamban közismert, mégpedig abban az értelemben, ahogy a „közismert” szót a Párizsi Egyezmény 6 *bis*. cikke használja. Az ilyen védjegy lehet nem lajstromozott, de lajstromozott is.

A felszólalónak meg kell mutatnia, hogy ő a tulajdonosa annak a korábbi védjegynek, amely a felszólalás alapját képező áruk és szolgáltatások tekintetében közismertté vált az adott területen. Védjegyének megalapozásához bizonyítékot kell benyújtania arról, hogy a védjegy közismert.

Ha a felszólaló egy lajstromozott védjegyre hivatkozik, és azt állítja, hogy ugyanaz a védjegy ugyanabban az országban egy közismert védjegy, akkor ezt általában olyan további kijelentésnek tekintik, miszerint lajstromozott védjegye a használat során nagyfokú megkülönböztető képességre tett szert.

A felszólalóknál nagyon gyakran fordul elő, hogy összetévesztik a „közismert” védjegyeket és az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerint „jó hírnévvel rendelkező védjegyeket”. A megadott felszólalási jogalaptól függően az ügyet az [EUVR 8. cikkének \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) és/vagy [8. cikkének \(5\) bekezdése](#) alapján vizsgálják. Lásd még az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 5. szakasz, Jó hírnévvel rendelkező védjegyek \(az EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése\)](#) című részt.

4.2.4.2 Jó hírnévvel rendelkező védjegyek

[Az EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) és [46. cikke \(1\) bekezdésének a\) pontja](#)
[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének f\) pontja](#)

Az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerinti felszólalás egy jó hírnévvel rendelkező korábbi védjegyen alapul.

A korábbi védjegy ezekben az esetekben egy lajstromozott védjegy. Ezért a felszólalónak a fent bemutatottak szerint védjegyokiratokat, stb. kell benyújtania vagy online elérhető bizonyítékokra kell hivatkozni.

Az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdésén](#) alapuló álláspontjának érvényesítése érdekében a felszólalónak bizonyítania kell a jó hírnevet. Emellett a felszólalónak ismertetnie és bizonyítania kell, hogy a megtámadott európai uniós védjegybejelentés tárgyát képező védjegy használata tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét, vagy hátrányos lenne arra nézve, illetve jeleznie kell, hogy ez rendes körülmények között valószínű.

további részletekért lásd az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 5. szakasz, Jó hírnévvel rendelkező védjegyek \(az EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése\)](#) című részt.

4.2.4.3 A kereskedelmi forgalomban használt nem lajstromozott védjegy vagy egyéb megjelölés

[Az EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#) és [46. cikkének \(1\) bekezdése](#)
[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének d\) pontja](#)

Az [EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#) szerinti felszólalások a hivatkozott alkalmazandó jog által szabályozott, korábbi nem lajstromozott védjegyeken vagy a kereskedelmi forgalomban használt más megjelöléseken alapulnak.

A felszólalónak meg kell adnia az alkalmazandó jog azon rendelkezéseit, amelyekre hivatkozni kíván. Ha a hivatkozott jog a nemzeti jog, e jog tartalmát a vonatkozó rendelkezések vagy ítélkezési gyakorlat hivatalos közzétételének csatolásával is rendelkezésre kell bocsátania.

A felszólalónak ezt követően bizonyítania kell, hogy teljesíti a hivatkozott alkalmazandó jog **alkalmazhatóságára** és **oltalmának hatályára vonatkozó** feltételeket. A felszólalónak bizonyítékot kell benyújtania különösen a korábbi jog létezésére és oltalmának hatályára vonatkozóan, és bizonyítania kell, hogy e jog jogosultja, illetve hogy az alkalmazandó jog alapján e jog gyakorlására jogosult. Nem lajstromozott jogok esetében a felszólalónak az alkalmazandó jog által előírt használati mértékkel összhangban bizonyítékot kell benyújtania az oltalom használat révén történő megszerzéséről. Lajstromozott jogok esetében (pl. cégnév) a lajstromozást igazolni

kell. Emellett a felszólalónak azt is bizonyítania kell, hogy az alkalmazandó jog szerint megtilthatja valamely későbbi védjegy használatát.

Végül a felszólalónak bizonyítékot kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy a megjelölés kereskedelmi használata a pusztán helyi jelentőségű használatot meghaladta.

Ha az igényelt megjelölésre vonatkozó bejelentés benyújtásával vagy az ilyen megjelölés lajstromozásával kapcsolatos bizonyítékok, illetve a releváns nemzeti jog tartalmával kapcsolatos bizonyítékok **a Hivatal által elismert forrásból online** hozzáférhetők, a felszólaló a bizonyítékokat az említett forrásra való hivatkozás révén is szolgáltathatja. A **bejegyzett jogok** létezésének bizonyítására a Hivatal elfogadja az illetékes nyilvántartó hatóság nyilvánosan hozzáférhető és ingyenes online adatbázisára való bármely hivatkozást, feltéve, hogy a keresési környezet nyelve megegyezik az eljárás nyelvével.

A **nemzeti jogszabály tartalmának** bizonyítására bármilyen online adatbázisra való hivatkozás elfogadható, amennyiben az az érintett tagállam kormányától vagy hivatalos szervétől származó hivatalos jogi szöveget tartalmaz, nyilvánosan hozzáférhető, ingyenes, és a keresési környezet nyelve megegyezik az eljárás nyelvével. E tekintetben a WIPO Lex adatbázisa (elérhető a wipolex.wipo.int címen) hasznos forrás, mivel a szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogszabályok hivatalos szövegeit az érintett tagállamoktól vagy más ellenőrzött forrásokból kapott eredeti nyelven tartalmazza (lásd az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 4. szakasz, Nem lajstromozott védjegyek és a kereskedelmi forgalomban használt más megjelölések \[az EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése\] 4.2.1 pontját](#)), feltéve hogy a keresési környezet egybeesik az eljárás nyelvével.

Továbbá, ha a jogszabály eredeti szövege nem az eljárás nyelvén készült, annak fordítását is elérhetővé kell tenni a megadott online forráson, vagy külön kell benyújtani a felszólalás indokolásának határidején belül (lásd a [4.3.1.1. pontot](#)).

További részletek az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 4. szakasz, A nem lajstromozott védjegy vagy kereskedelmi forgalomban használt egyéb megjelölés \[az EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése\]](#) című részben találhatók.

4.2.4.4 Földrajzi jelzések

[Az EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése](#) és [46. cikke \(1\) bekezdésének d\)pontja](#)
[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének e\) pontja](#)

Az EUVR 8. cikkének (6) bekezdése szerinti felszólalások a hivatkozott alkalmazandó jog által szabályozott korábbi földrajzi jelzéseken és eredetmegjelöléseken alapulnak.

E jogok alátámasztása érdekében a felszólalónak bizonyítania kell a Hivatal előtt a hivatkozott földrajzi jelzés létezését és oltalmi hatályát, és bizonyítania kell, hogy az alkalmazandó jog alapján jogosult a földrajzi jelzésből eredő jogok gyakorlására.

Emellett azt is bizonyítani kell, hogy megtilthatja valamely későbbi védjegy használatát.

A felszólalónak a földrajzi jelzés fennállása és oltalma hatályának bizonyítása érdekében be kell nyújtania az illetékes hatóságtól származó releváns dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy a szóban forgó földrajzi jelzést bejelentették, lajstromba vették vagy megadták (ha azt lajstromozástól eltérő adminisztratív eszköz révén engedélyezték). A bizonyítéknak a földrajzi jelzés valamennyi adatát igazolnia kell, beleértve a következőket:

- az oltalom alatt álló név;
- hogy az földrajzi jelzésként oltalom alatt áll;
- az oltalom hatálya alá tartozó konkrét áruk;
- hogy az a vitatott védjegy elsőbbségének napja előtt létezett;
- a jogosultság igazolása, nevezetesen annak igazolása, hogy az alkalmazandó jog a földrajzi jelzés jogosultját az engedély nélküli használattal szemben közvetlen kereseti joggal ruházza fel.

A bejelentő ezt a bizonyítékot olyan módon nyújthatja be, hogy az illetékes nyilvántartó hatóság nyilvánosan hozzáférhető és ingyenes online adatbázisára hivatkozik, feltéve hogy a keresési környezet nyelve megegyezik az eljárás nyelvével. Az Európai Unióban oltalom alatt álló földrajzi jelzések esetében (beleértve a harmadik országbeli, két- vagy többoldalú megállapodások révén uniós szinten oltalom alatt álló földrajzi jelzéseket is) elegendő a Hivatal [Gliveu](#) portáljára hivatkozni. A Gliveu a közvetlenül az Európai Bizottságtól szerzett információkat tükrözi, és ezért hivatalos forrásnak minősül (lásd a [4.2.3.2.](#) pontot). A felszólaló felelőssége, hogy ellenőrizze, hogy az említett online forrás tartalmaz-e minden szükséges információt, valamint hogy naprakész-e, és ha nem, a hiányzó információk megadása céljából hivatalos forrásból származó további bizonyítékot nyújtson be. Ha például az adatbázis nem nyújt elegendő információt a felszólalónak a földrajzi jelzésből eredő jogok gyakorlására való jogosultságáról, további dokumentumokat kell benyújtani, például olyan nemzeti jogalkotási eszközöket, amelyek a felszólalót feljogosítják a földrajzi jelzés jogellenes használattal szembeni érvényesítésére.

Ezenfelül a felszólalónak – annak bizonyítása érdekében, hogy az adott jog értelmében jogosult a későbbi védjegyek használatát megtiltani – meg kell határoznia az általa hivatkozni kívánt alkalmazandó jog rendelkezéseit. Ha a hivatkozott jog nemzeti jog, akkor a tartalmát a vonatkozó rendelkezéseket vagy ítélezési gyakorlatot tartalmazó hivatalos kiadványok csatolásával vagy a Hivatal által elismert online forrásra való hivatkozással is biztosítani kell (lásd a [4.2.4.3](#) pontot). A felszólalónak azt is bizonyítani kell, hogy kérelme az irányadó rendelkezésekben foglalt, az oltalom hatályára vonatkozó valamennyi feltételnek megfelel.

Lásd még az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 6. szakast, Földrajzi jelzések \(az EUVR 8. cikkének \(6\) bekezdése\)](#) című részt.

4.2.4.5 Ügynök vagy képviselő által bejelentett védjegy

[Az EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése és 46. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#)
[az EUVFAR 7. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#)

Itt arról az esetről van szó, amikor egy védjegy jogosultjának ügynöke vagy képviselője jelenti be a védjegy lajstromozását a Hivatalnál. A jogosult felszólalhat a nem lojális bejelentő bejelentésével szemben.

A felszólalónak bizonyítania kell, hogy ő a védjegy tulajdonosa, és meg kell adnia e védjegy megszerzésének időpontját. Mivel a védjegy lehet lajstromozott vagy nem lajstromozott, a felszólalónak bizonyítékot kell benyújtania arra vonatkozóan, hogy bárhol a világon lajstromba vették a védjegyet, vagy hogy használat révén szerezte meg a jogokat. A felszólalónak bizonyítania kell az ügynöki-képviselői viszonyt is.

Lásd az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 3. szakasz, A védjegyjogosult ügynökei által jogosulatlanul benyújtott bejelentések \(az EUVR 8. cikkének \(3\) bekezdése\)](#) című részt.

4.2.5 A bizonyítási követelmények be nem tartása

[az EUVR 46. cikkének \(4\) bekezdése](#)
[az EUVFAR 7. cikke és 8. cikkének \(1\) és \(7\) bekezdése](#)

Attól a naptól kezdve, hogy az eljárás kontradiktórius részét megkezdettnek tekintik, a Hivatal **2 hónapos** határidőt ad a felszólalónak arra, hogy tények, bizonyítékok és az ezeket alátámasztó érvek benyújtásával kiegészítse felszólalását („bizonyítás határideje”). Ez a határidő az [EUVFAR 68. cikke](#) szerint meghosszabbítható, vagy ha azt a felszólaló elmulasztotta, az [EUVR 104. \(restitutio in integrum\)](#) vagy [105. cikkében](#) (az eljárás folytatása) foglalt feltételekkel kérheti az elmulasztott határidő visszaállítását.

Az [EUVFAR 8. cikkének \(1\) bekezdése](#) akként rendelkezik, hogy ha a felszólaló a bizonyítási határidő lejártáig **nem nyújtott be bizonyítékot**, vagy ha a benyújtott bizonyíték **nyilvánvalóan irreleváns** vagy **nyilvánvalóan elégtelen** ahhoz, hogy az EUVFAR 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek a korábbi jogok bármelyike tekintetében megfeleljen, a Hivatal a felszólalást mint megalapozatlant elutasítja.

Ha a felszólaló a felszólalás alapját képező egyik korábbi jogot sem bizonyította, a Hivatal az eljárás **kontradiktórius részét lezárja** és a bejelentőt nem hívja fel arra, hogy észrevételeit válaszbeadványban nyújtsa be. A Hivatal nem köteles tájékoztatni a felszólalót arról, hogy milyen tényekre vagy bizonyítékokra lehetett volna hivatkozni (17/06/2008, [T-420/03](#), BoomerangTV, EU:T:2008:203, § 76). Ezt követően a Hivatal az EUVFAR 8. cikkének (1) bekezdése szerint elutasítja a felszólalást.

Ebből az következik, hogy amennyiben a felszólaló **egyáltalán nem** nyújt be bizonyítékot, a felszólalást a Hivatal elutasítja. Úgy kell tekinteni, hogy a felszólaló nem nyújtott be bizonyítékot, ha a bizonyítékhoz nem csatolja az eljárás nyelvén elkészített fordítást, mivel az [EUVFAR 7. cikke \(4\) bekezdésének](#) utolsó mondata értelmében a le nem fordított bizonyíték nem vehető figyelembe.

A benyújtott bizonyíték „**nyilvánvalóan irreleváns**”, ha jellegénél fogva nem szolgálhat a hivatkozott korábbi jog meglétének és érvényességének bizonyítására (például, ha olyan korábbi jog meglétét bizonyítja, amelyre a felszólaló a felszólalási értesítésben nem hivatkozott). A benyújtott bizonyíték „**nyilvánvalóan elégtelen**”, ha nem felel meg a bizonyítás alaki követelményeinek.

A bizonyítási határidő lejártát követően a Hivatal elvégzi a bizonyítékok előzetes vizsgálatát. Amennyiben a felszólaló a felszólalásban hivatkozott korábbi jogok legalább egyikének olyan bizonyítékát nyújtotta be, amely nem minősül „nyilvánvalóan irrelevánsnak” vagy „nyilvánvalóan elégtelennek”, a Hivatal **folytatja az eljárás kontradiktórius szakaszát** oly módon, hogy a felszólaló beadványát továbbítja a bejelentő részére és felkéri észrevételeinek megtételére.

Amennyiben az iratok további vizsgálata alapján a bizonyítási határidőn belül benyújtott bizonyíték **még mindig elégtelen** az [EUVFAR 7. cikkének \(2\) bekezdésében](#) foglalt követelmények teljesítéséhez, a Hivatal az [EUVFAR 8. cikkének \(7\) bekezdése](#) szerint a hivatkozott korábbi joggal összefüggésben elutasítja a felszólalást.

Emellett, mivel a bizonyítékok kezdeti vizsgálata kizárólag annak megállapítására irányul, hogy van-e olyan bizonyított korábbi jog, amelynek alapján az eljárás folytatható, ha a felszólalásnak e bizonyított korábbi jog alapján nem lehet teljes egészében helyt adni, a Hivatalnak az iratok vizsgálatát a többi korábbi joggal összefüggésben is el kell végeznie. Amennyiben e vizsgálat eredménye az, hogy az említett többi korábbi joggal kapcsolatos bizonyíték nem létező, nyilvánvalóan irreleváns, nyilvánvalóan elégtelen vagy egyébként elégtelen a [7. cikk \(2\) bekezdésében](#) rögzített követelmények teljesítéséhez, a Hivatal az [EUVFAR 8. cikkének \(7\) bekezdése](#) szerint a felszólalást e jogokkal összefüggésben is elutasítja.

4.2.6 A bizonyítási határidőt követően előterjesztett tények és bizonyítékok

[az EUVR 95. cikkének \(2\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#)

A felszólalónak az [EUVFAR 7. cikkének \(1\) bekezdésében](#) megállapított bizonyítási határidőn belül kell előadnia az összes olyan tényt és bizonyítékot, amelyre felszólalását alapozza. Az e határidőt követően leadott minden tény vagy bizonyíték tehát későinek minősül.

Ha azonban a felszólaló a bizonyítási határidőt követően a felszólalás alátámasztása céljából tényt vagy bizonyítékot ad elő, a Hivatal azokat az [EUVR 95. cikkének \(2\) bekezdése](#) értelmében őt megillető mérlegelési jogkörének gyakorlása révén

figyelembe veheti, ha az [EUVFAR 8. cikkének \(5\) bekezdésében](#) foglalt követelmények teljesülnek.

Ebben az összefüggésben **először** azt kell megvizsgálni, hogy a Hivatal gyakorolhat-e mérlegelési jogkört, **másodszor** pedig azt, hogy amennyiben e jogkört gyakorolhatja, annak mi a módja, vagyis a késedelmesen előadott tényt vagy bizonyítékot elfogadja-e vagy elutasítsa.

4.2.6.1 Gyakorolható-e a mérlegelési jogkör?

Az [EUVFAR 8. cikke \(5\) bekezdésének](#) első mondata értelmében a Hivatal mérlegelési jogkörét akkor gyakorolhatja, ha a késedelmesen előadott tények vagy bizonyítékok a felszólaló által határidőben előadott tényeket vagy bizonyítékokat egészítik ki („eredetileg előadott tények vagy bizonyítékok”).

Egyértelmű tehát, hogy a Hivatal nem mérlegelhet, ha a késedelmesen előadott tények vagy bizonyítékok olyan hivatkozott korábbi joggal vagy felszólalási okkal kapcsolatosak, amelyre vonatkozóan a felszólaló **eredetileg** egyáltalán nem nyújtott be bizonyítékot a bizonyítási határidőn belül. Ugyanez vonatkozik a tényekre.

Amennyiben azonban **bizonyos tényeket vagy bizonyítékokat eredetileg** előadtak, a Hivatal mérlegelési jogkörét gyakorolva dönt a késedelmesen előadott tények vagy bizonyítékok elfogadásáról, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

- a felszólaló által a bizonyítási határidőn belül eredetileg előterjesztett bizonyíték releváns és nem nyilvánvalóan elégtelen; valamint
- a késedelmesen előadott tény vagy bizonyíték az eredetileg előadott tény vagy bizonyíték révén bizonyítandóval azonos jogi követelmény bizonyítását szolgálja.

Főszabály szerint a korábbi védjegy fennállásának, hatályának vagy érvényességének megállapításához szükséges valamennyi adatot nem tartalmazó védjegyokirat nyilvánvalóan elégtelen bizonyítéknak minősülne, mivel a szükséges tartalmat a rendeletek pontosan és kimerítő jelleggel határozzák meg.

A Hivatal kizárólag akkor állapítja meg, hogy a késedelmesen előadott tény vagy bizonyíték az eredetileg előadott tény vagy bizonyíték révén bizonyítandóval azonos jogi követelmény bizonyítását szolgálja, ha mindkét tény vagy bizonyíték ugyanarra a korábbi védjegyre, ugyanarra az okra, és azonos okon belül ugyanarra a követelményre utal.

A Hivatal nem mérlegelhet, ha arról tájékoztatta a feleket, hogy a felszólalást az [EUVFAR 8. cikkének \(1\) bekezdése](#) alapján mint megalapozatlant elutasítja. Ilyen esetben az eljárás kizárólag akkor folytatódik, ha a felszólaló az [EUVR 105. cikkével](#) összhangban az eljárás folytatását kéri vagy az [EUVR 104. cikkével](#) összhangban *restitutio in integrumot* kér.

Az eljárás folytatásával kapcsolatos további tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részt; a *restitutio in integrummal* kapcsolatos további tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 8. szakasz, Restitutio in integrum](#) című részt.

4.2.6.2 A késedelmesen előadott tényeket, illetve bizonyítékokat el kell fogadni vagy el kell utasítani?

A Hivatal mérlegelési jogkörének gyakorlása céljából figyelembe veszi különösen az **eljárás szakaszát**, valamint azt, hogy az említett tények és bizonyítékok első ránézésre **relevánsnak tűnnek-e** az ügy kimenetele szempontjából, továbbá hogy a tények és bizonyítékok késedelmes benyújtása **elfogadható okokkal** magyarázható-e.

- Az **eljárás szakasza** azt mutatja meg, hogy a bizonyíték késedelmes benyújtásának idején az eljárás mennyire előrehaladott.
- A késedelmesen előadott bizonyíték első ránézésre akkor releváns, ha úgy tűnik, hogy az ügy elbírálására és kimenetelére kihat.
- Az **okok** jellemzően akkor fogadhatók el, ha a kiegészítő bizonyíték a bizonyítási határidő lejártá előtt még nem állt rendelkezésre. Lehetnek más elfogadható okok is.

Ezek a tényezők kölcsönösen egymástól függőek. Minél előrehaladottabb az eljárás, annál erősebbnek kell lennie a késedelmes benyújtás indokának és annál jelentősebbnek kell lennie a bizonyítéknak. Következésképpen további tény vagy bizonyíték akkor fogadható el, ha *első látásra* relevánsnak tűnik az ügy kimenetele szempontjából és azt az eljárás korai szakaszában, a késedelem indoklásával együtt nyújtják be.

Lehetnek **más releváns tényezők** is. A késedelmesen benyújtott bizonyíték elfogadása elleni érv az, ha az ügy körülményei alapján arra lehet következtetni, hogy a felszólaló a bizonyítékokat azért nyújtja be részletekben, hogy elhúzza az eljárást (a felek késleltető taktikái). Emellett szintén a késedelmesen benyújtott bizonyíték elfogadása elleni érv az, hogy a bizonyítandó követelményeket a jogszabályok részletesen leírják vagy a Hivatal kifejezetten felhívta a felszólaló figyelmét ezekre a követelményekre.

A késedelmes benyújtásnak nem elfogadható oka az, hogy a bizonyíték megszerzését természetes nehézségek akadályozták.

4.2.6.3 A késedelmesen benyújtott bizonyíték kezelése az eljárásban

A kitűzött határidőt követően a Hivatalhoz érkezett tényeket vagy bizonyítékokat a Hivatal tájékoztatásul továbbítja a másik félnek anélkül, hogy jelezné azok elfogadását vagy elutasítását, és azokat később, a határozat meghozatalakor vizsgálja meg. Az eljárást újból megnyitja és a felek ismételten észrevételeket tehetnek, ha ez szükséges – nevezetesen, ha a Hivatal a késedelmesen előadott tények vagy bizonyítékok elfogadását mérlegeli és a bejelentőnek még nem volt lehetősége arra, hogy azokra észrevételeket tegyen.

A Hivatalnak a felszólalásról döntő határozatában indokolnia kell a mérlegelési jogkör gyakorlását. Amennyiben azonban az eredetileg benyújtott bizonyíték önmagában elégtelen a hivatkozott korábbi jogok és felszólalási okok bizonyítására, a Hivatalnak a késedelmesen benyújtott további bizonyítékot nem kell megvizsgálnia.

4.3 Fordítás/nyelv megváltoztatása a felszólalási eljárás során

Az [EUVR 146. cikkének \(9\) bekezdésében](#) és az [EUV Vhr. 24. cikkében](#) rögzített általános szabályok értelmében a felszólalási eljárásban a felek legtöbb beadványának az eljárás nyelvén kell szólnia ahhoz, hogy azokat a Hivatal figyelembe vehesse. A különböző beadványokra azonban eltérő szabályokat kell alkalmazni.

4.3.1 A felszólaló által az ügyirata kiegészítése érdekében benyújtott tények, bizonyítékok és érvek fordítása

az EUVFAR [7. cikkének \(4\) és \(5\) bekezdése](#), valamint [8. cikkének \(1\) bekezdése](#)
[Az EUV Vhr. 25. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Az [EUV Vhr. 24. cikke](#) alapján különbséget kell tenni 1. a benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok, továbbá az alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítéka, 2. a felszólalás alátámasztására benyújtott bármely más bizonyíték, valamint 3. a felszólaló által az ügyirata kiegészítése érdekében benyújtott tények és érvek között.

4.3.1.1 A benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok és az alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítékának fordítása

Az [EUVFAR 7. cikkének \(4\) bekezdése](#) értelmében a felszólaló által felszólalásának alátámasztása céljából benyújtott, a benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolást vagy azzal egyenértékű dokumentumot, továbbá a jog megszerzését és az oltalom hatályát szabályozó, alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezéseket az eljárás nyelvén kell benyújtani, vagy a szóban forgó dokumentumokhoz és bizonyítékokhoz csatolni kell az eljárás nyelvén készült fordítást. Ezeket a fordításokat a felszólalónak saját kezdeményezésére, a felszólalás bizonyítására nyitva álló határidőben kell beadnia. Csak a határidőn belül benyújtott és lefordított dokumentumokat veszik figyelembe.

A bizonyíték fordításának követelménye a felszólaló által hivatkozott online bizonyítékokra is vonatkozik, ha az online bizonyíték nyelve nem egyezik az eljárás nyelvével. Ez az [EUVFAR 7. cikkének \(4\) bekezdéséből](#) következik, amely rögzíti, hogy az „»online elérhető bizonyítékokat« [...] az eljárás nyelvén [is] kell benyújtani, vagy a szóban forgó dokumentumokhoz és bizonyítékokhoz csatolni kell az eljárás nyelvén készült fordítást”.

Az [EUV Vhr. 25. cikkének \(1\) bekezdése](#) megköveteli, hogy a fordítás az eredeti szöveg szerkezetét és tartalmát kövesse. Az online elérhető bizonyíték fordítása benyújtható az eredeti bizonyíték nélkül, ha a felszólaló az alapul szolgáló dokumentumot helyesen megjelöli.

A Hivatal az eljárás nyelvén a felszólalási értesítésben vagy az ahhoz csatolt vagy később benyújtott dokumentumokban már megadott információkat (pl. indokok magyarázata, korábbi védjegyek listája stb.) nem tekinti a lajstromozási dokumentumok, mint például a védjegyekirát érvényes fordításának, még akkor sem, ha ezeket az adatokat az elfogadhatóság vizsgálata során elfogadták. A fordítást önállóan kell elkészíteni, és nem állítható össze más dokumentumok részleteiből.

Az [EUV Vhr. 25. cikkének \(1\) bekezdése](#) akként rendelkezik, hogy a felszólaló jelezheti, miszerint a dokumentumnak csak egyes részei relevánsak, így a fordítás korlátozódhat csak ezekre a részekre.

A fordításból azonban elhagyhatók az olyan adminisztratív jellegű megjelölések (például a jogosultság felszólalást nem érintő korábbi átruházásai, a díjakkal kapcsolatos adminisztratív bejegyzések stb.), amelyek az ügyre nincsenek kihatással. Az [EUV Vhr. 25. cikkének \(1\) bekezdésében](#) foglalt rendelkezésekből nem következik az, hogy a felszólaló dönthet úgy, hogy nem fordíttatja le a rendeletben előírt elemeket, különösen pedig azokat, amelyeket az [EUVFAR 7. cikkének \(2\) bekezdése](#) a korábbi jogok bizonyításához előír. Amennyiben a rendelet előírja, hogy valamely elemet bizonyítani kell, például a korábbi jogok megléte, érvényessége és oltalmának hatálya, valamint a felszólalás benyújtására való jogosultság esetén, és a felszólaló a bizonyíték erre vonatkozó részeit nem fordíttatja le, a Hivatal a felszólalást mint megalapozatlant elutasíthatja.

A Hivatal elfogadja, hogy nincs szükség a kivonatok/igazolások tájékoztató címsorainak fordítására (például „bejelentés időpontja”, „színigénylés” stb.), amennyiben azokat szabványos INID-kódok vagy nemzeti kódok azonosítják.

Az INID-kódok és azok magyarázata a WIPO honlapján elérhető ST-60. szabvány („A védjegyekre vonatkozó bibliográfiai adatokkal kapcsolatos ajánlások”) 1. függelékében található. A felszólalónak nem kell magyarázatot benyújtania a kódokat illetően.

Ahol a felszólalás a korábbi jog által lefedett áruknak és szolgáltatásoknak csak egy részén alapul, elégséges csak azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak a fordítását megadni, amelyeken a felszólalás alapul.

Ahol az eredeti dokumentum egésze az eljárás nyelvén íródott, az áruk és szolgáltatások jegyzékének kivételével, nincs szükség olyan teljes körű fordítás benyújtására, amely követi az eredeti dokumentum felépítését. Ebben az esetben elfogadható, ha csak a felszólalás alapját képező árukat és szolgáltatásokat fordítják le külön a felszólalási értesítésben, az ahhoz csatolt vagy később benyújtott dokumentumokban a felszólalás megalapozására rendelkezésre álló határidőn belül. Ugyanez érvényes az INID-kódokat vagy nemzeti kódokat használó kivonatokra/igazolásokra is, ahol az egyetlen információ, amelyet továbbra is le kell fordítani az eljárás nyelvére, az az áruk és szolgáltatások jegyzéke. Amennyiben a felszólaló a felszólalás alapjául szolgáló áruk és szolgáltatások részleges fordítását nyújtja be, csak a lefordított áruk és szolgáltatások tekinthetők megfelelően alátámasztottnak. A le nem fordított árukat és szolgáltatásokat nem veszik figyelembe.

Amennyiben a hivatalos forrásból származó bizonyíték a korábbi színes védjegy színmegjelölésekkel ellátott ábrázolását tartalmazza, a színmegjelöléseknek az eljárás nyelvére fordítása nem kötelező.

A Hivatal elfogadja az egyszerű fordításokat, amelyeket bárki elkészíthet. A Hivatal rendszerint nem él azzal a hatáskörével, hogy megkövetelje a fordítás hites vagy hivatalos fordító általi hitelesítését, hacsak komoly kétely nem merül fel a fordítás pontosságát vagy tartalmát illetően. Amennyiben a képviselő mellékeli az arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy a fordítás megegyezik az eredeti szöveggel, a Hivatal ezt főszabály szerint nem kérdőjelezi meg. A Hivatal még az eredeti okirat másolatára kézzel írott szöveget is elfogadja, amely az eljárás nyelvén megadja a különböző bejegyzések jelentését, feltéve természetesen, hogy a szöveg teljes és olvasható.

Kereskedelmi adatbázisokból származó kivonatok nem tekinthetők egy hivatalos dokumentum érvényes fordításának, kivéve, ha az eredeti dokumentum szerkezetét és tartalmát adják vissza.

Amennyiben a fordítás nem tükrözi az [EUVFAR 7. cikkének \(3\) bekezdése](#) alapján hivatkozott online adatbázisból származó bizonyíték szerkezetét és tartalmát, a felszólalót az [EUVFAR 97. cikke \(1\) bekezdésének b\)-c\) pontja](#) alapján felhívják arra, hogy nyújtsa be az eredeti adatbázis-kivonat fizikai másolatát vagy adjon megfelelő magyarázatot az eltérésre (például hogy az adatbázis szerkezete időközben megváltozott). Ilyen bizonyíték hiányában, vagy ha a bizonyíték alapján a felépítést és a tartalmat illetően a benyújtott fordítás és az eredeti kivonat eltér egymástól, a korábbi védjegyet nem bizonyítottnak kell tekinteni.

- 4.3.1.2 A benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok és az alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítékától eltérő, a felszólalás alátámasztása céljából benyújtott bizonyíték fordítása

Az [EUVFAR 7. cikkének \(4\) bekezdése](#) a felszólaló által a benyújtásra, lajstromozásra vagy megújításra vonatkozó bármely igazolás vagy azzal egyenértékű dokumentumok, továbbá alkalmazandó nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések bizonyítékától eltérő, a felszólalás alátámasztása céljából benyújtott bizonyítékra vonatkozó nyelvi szabályokkal is foglalkozik. Az ilyen bizonyítékok között szerepel például a jó hírnév bizonyítéka (az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#)) és a pusztán helyi jelentőségű meghaladó használat bizonyítéka (az [EUVR 8. cikkének \(4\) bekezdése](#)).

Ha a bizonyítékot az EU olyan nyelvén nyújtják be, amely nem az eljárás nyelve, a Hivatal az [EUV Vhr. 24. cikke](#) értelmében hivatalból vagy a bejelentő kérelmére felkérheti a felszólalót, hogy meghatározott határidőn belül az eljárás nyelvére lefordítva nyújtsa be a bizonyítékot. Más szóval a felszólaló saját kezdeményezésére nem köteles a fordítást benyújtani, hacsak arra a Hivatal fel nem hívja. Ezek a nyelvi szabályok a használat igazolására vonatkozó nyelvi szabályokat tükrözik; a használat igazolásának fordítására vonatkozó szabályok ezért a fent említett bizonyításra is alkalmazandók (lásd a [lenti 5.6. pontot](#)).

4.3.1.3 A felszólaló által az ügyirata kiegészítése érdekében benyújtott tények és érvek fordítása

A Hivatal a felszólaló által felszólalásának alátámasztása érdekében benyújtott tényeket és érveket kizárólag akkor veheti figyelembe, ha azokat a felszólaló az eljárás nyelvén nyújtja be vagy a bizonyítási határidőn belül azokhoz fordítást csatol. A Hivatal nem kéri a felszólalót a fordítás elküldésére, a felszólalónak saját kezdeményezésére kell ezt elküldenie. Amennyiben a felszólaló a megállapított határidőn belül nem nyújt be fordítást vagy csak részleges fordítást nyújt be, az [EUVFAR 7. cikkének \(5\) bekezdése](#) értelmében az írásbeli észrevételeknek az eljárás nyelvére le nem fordított részeit a Hivatal nem veszi figyelembe.

az EUVFAR [7. cikkének \(4\) és \(5\) bekezdése](#), valamint [8. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Ha a beadványok nem az eljárás nyelvén készültek, akkor az eredeti dokumentum benyújtására előírt határidőn, nevezetesen a felszólalás bizonyításának határidején belül le kell fordítani azokat.

Ennek elmulasztásának jogi következménye, hogy az erre a határidőre le nem fordított írásbeli észrevételeket, illetve azok le nem fordított részeit nem veszik figyelembe. Viszont ha a korábbi jog létezését vagy érvényességét bizonyító dokumentumot nem fordították le, akkor a felszólalás megalapozatlan, és azt azonnal el kell utasítani.

4.3.2 További észrevételek és egyéb kérelmek fordítása

az EUVR [146. cikkének \(9\) bekezdése](#)

az EUVFAR [8. cikkének \(2\), \(4\) és \(6\) bekezdése](#)

Az [EUVR 146. cikkének \(9\) bekezdése](#) értelmében a bejelentő első válaszát vagy a felszólaló a bejelentő észrevételeire adott válaszát a Hivatal bármelyik nyelvén elkészítheti.

Meg kell jegyezni, hogy ha a bejelentő első válasza vagy a felszólaló viszontválasza nem az eljárás nyelvén készül, hanem a Hivatal nyelveinek egyikén, akkor a beadványt nem veszik figyelembe, kivéve, ha a bejelentő vagy a felszólaló az eredeti dokumentumok Hivatal általi kézhezvételétől számított 1 hónapos határidőn belül benyújtja e dokumentumok fordítását az eljárás nyelvén. A Hivatal nem kéri a feleket a fordítás elküldésére; a feleknek saját kezdeményezésükre kell ezt elküldeniük.

1. példa

A felszólalás nyelve az angol, és a bejelentőnek a felszólalási értesítésre válaszolva 2017. 06. 26-ig kell benyújtania észrevételeit. Ha 2017. 06. 20-án a felszólalásra válaszolva németül nyújtja be észrevételeit, akkor annak fordítását 2017. 07. 20-ig kell beadnia. Ha ezt követően 2017. 07. 20-án vagy az előtt benyújtja a fordítást, akkor mind az eredeti beadványt, mind pedig a fordítást figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy az észrevételek benyújtására adott eredeti határidő 2017. 06. 26-án lejárt.

2. példa

A felszólalás nyelve az angol, és a bejelentőnek a felszólalási értesítésre válaszolva 2017. 06. 26-ig kell benyújtania észrevételeit. Ha 2017. 05. 18-án a felszólalásra válaszolva németül nyújtja be észrevételeit, akkor annak fordítását 2017. 06. 18-ig kell beadnia. Viszont – mivel annak határideje csak 2017. 06. 26-án jár le – ha 2017. 06. 18-ig nem nyújtott be fordítást, akkor 2017. 06. 26-ig még mindig érvényesen benyújthatja a dokumentumokat. Ha ezt követően határidőre vagy az előtt benyújtja a fordításokat, a Hivatal a fordítást érvényes, az eljárás nyelvén a megadott határidőn belül benyújtott észrevételnek tekinti.

az EUV Vhr. 25. cikkének (2) bekezdése

Amennyiben a felszólaló nem nyújtott be fordítást vagy a fordítás az adott határidő lejártát követően érkezik meg a Hivatalhoz, úgy kell tekinteni, hogy a Hivatal az észrevételeket nem kapta meg, és azokat nem veszi figyelembe.

A fenti szempontok a felszólalási eljárás során benyújtott egyéb kérelmekre (pl. hosszabbítás iránti kérelmek, felfüggesztés iránti kérelmek, a használat igazolása iránti kérelmek, *restitutio in integrum* iránti kérelmek vagy az eljárás folytatása iránti kérelmek, a felszólalás visszavonása) is vonatkoznak.

4.3.3 Az észrevételektől eltérő igazoló iratok fordítása

az EUV Vhr. 24. cikke és 25. cikkének (2) bekezdése

Valamennyi bizonyíték – kivéve azt a bizonyítékot, amelyet a felszólalónak a felszólalása bizonyítására megadott határidőn belül kell benyújtania – az Európai Unió bármelyik nyelvén benyújtható, mivel az [EUV Vhr. 24. cikke](#) alkalmazandó. Ez a bizonyíték az észrevételeken kívüli valamennyi dokumentumot érinti, amelyet a felek a felszólalónak az ügyirata kiegészítésére adott határidő után nyújtanak be.

Az ilyen típusú bizonyítékokra példák a katalógusok, magazinok, újságcikkek, a nemzeti bíróságok határozatai vagy aláírt megállapodások, amelyeket a felszólalásra válaszolva a felszólaló nyújtott be észrevételeivel együtt.

E bizonyíték esetében kizárólag akkor van szükség fordításra, ha a Hivatal a másik fél indokolt kérelmére vagy hivatalból azt kéri. Ezért a felek nem kötelesek automatikusan fordítást benyújtani.

Elvben a Hivatal hivatalból nem kér fordítást. Azonban elengedhetetlen, hogy az a fél, aki a dokumentumok címzettje, meg tudja érteni azok érdemi tartalmát. Ha ez kétséges, vagy a címzett fél vitatja ezt, a Hivatal meghatározott határidőn belül fordítást kér.

Az [EUV Vhr. 25. cikkének \(2\) bekezdése](#) kizárólag akkor alkalmazandó, ha a Hivatal fordítást kér, azzal, hogy a késedelmesen benyújtott fordításokat a Hivatal nem veszi figyelembe; hasonlóképpen, azt az eredeti dokumentumot sem veszi figyelembe, amelyről a fordítást késedelmesen vagy egyáltalán nem nyújtották be.

Amikor fordítás benyújtását kéri, a Hivatal egyben felhívja az érintett fél figyelmét arra, hogy a fél feladata megítélni, hogy szükség van-e az összes benyújtott bizonyíték teljes fordítására. Azonban a szóban forgó dokumentumokat csak akkor veszik figyelembe, ha a fordítást benyújtották, vagy pedig a dokumentumok a bennük lévő szövelemekről függetlenül maguktól értetődőek.

Példa

Egy nemzeti bíróság által hozott határozat esetében elegendő csak azokat a részeket lefordítani, amelyek a felszólalási eljárás szempontjából relevánsak.

4.3.4 A nyelv megváltoztatása a felszólalási eljárás alatt

[az EUVR 146. cikkének \(8\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 3. cikke](#)

Az [EUVR 146. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerint a felszólalást a Hivatal nyelveinek egyikén kell benyújtani. Az [EUVR 146. cikkének \(8\) bekezdése](#) azonban akként rendelkezik, hogy a felszólalási eljárás felei megállapodhatnak az eljárás nyelvének megváltoztatásában, és e célból az Európai Unió bármely hivatalos nyelvét választhatják.

Amennyiben a felek megállapodnak az eljárás nyelvének megváltoztatásában, az EUVFAR 3. cikke értelmében erről tájékoztatniuk kell a Hivatalt a felszólalási eljárás kontradiktórius részének kezdetét megelőzően. A kontradiktórius rész kezdete után benyújtott nyelvváltoztatási kérelmet a Hivatal nem fogadja el.

Az [EUVFAR 3. cikke](#) értelmében, ha a felszólaló és a bejelentő az eljárás kontradiktórius szakaszának kezdete előtt megállapodik az eljárás nyelvének megváltoztatásában, a bejelentő kérheti, hogy a felszólaló benyújtsa a felszólalási értesítés e nyelven készült fordítását. Más szóval a felszólalónak a felszólalási értesítés fordítását kizárólag akkor kell benyújtania, ha ezt a bejelentő kéri. A fordítás benyújtására vonatkozó kérésnek az eljárás kontradiktórius részének kezdete előtt meg kell érkeznie. Ha a fordítást nem, vagy későn nyújtják be, akkor az eljárás nyelvét a kért nyelvre változtatják.

Ha a bejelentő a felszólalási értesítés fordítására vonatkozó kérelmet határidőben benyújtotta, a Hivatal a gondolkodási időszak („cooling-off”) elteltét követő 1 hónapos határidőt tűz ki a felszólaló részére, amelyen belül a fordítást be kell nyújtania. Ha a fordítást nem, vagy késedelmesen nyújtják be, az eljárás nyelve változatlan marad.

4.4 Kérelmek és más, dokumentumokhoz kapcsolódó kérdések

4.4.1 A bejelentés korlátozása, visszavonása és a használat igazolásának kérelme külön dokumentumban

az EUVFAR [8. cikkének \(8\) bekezdése](#) és [10. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Amennyiben a bejelentő a megtámadott bejelentést vissza kívánja vonni vagy korlátozni kívánja, ezt külön okiratban, vagyis külön beadványban, vagy a beadvány külön mellékletében kell megtennie. A Hivatal nem keresi meg az észrevételekbe épített kérelmeket és nem fogadja el azokat, akkor sem, ha külön szakaszban, pontban vagy címben szerepelnek, illetve ha az észrevételek első vagy utolsó oldalán jelennek meg.

A valamely korábbi védjegy használatának igazolása iránt az [EUVR 47. cikkének \(2\) vagy \(3\) bekezdése](#) szerint benyújtott kérelemre ugyanez vonatkozik; az ilyen kérelem csak akkor fogadható el, ha azt külön dokumentumban szereplő feltétlen kérésként, a Hivatal által az EUVFAR 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően meghatározott határidőn belül nyújtják be (28/06/2021, [R 2142/2018-G](#), DIESEL SPORT beat your limits (fig.) / Diesel et al., § 54).

A Hivatal e célból konkrét „elektronikus eljárási” lehetőségeket jelenít meg a Hivatal honlapjának User Area felületén. Amennyiben a megtámadott bejelentés visszavonását vagy korlátozását, illetve a használat bizonyítására irányuló kérelmet nyújtanak be a megfelelő elektronikus eljárási lehetőség kiválasztása révén, az automatikusan létrehozott beadvány egyenértékűnek tekintendő a külön okirat révén benyújtott kérelemmel, anélkül, hogy további nyilatkozatra lenne szükség.

A kérelmet még észlelése esetén is elutasítják, ha az nem a fent meghatározottak szerint „külön” kerül benyújtásra. A Hivatal az elutasításban megerősíti az elutasítás indokát és erről olyan közbenső határozatot hoz, amely az ügy érdemében hozott határozattal együtt támadható meg.

4.4.2 Nem olvasható dokumentumok

[az EUVFAR 63. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Ha az elektronikus úton kapott közlés hiányos vagy olvashatatlan, vagy a Hivatalnak alapos kétségei merülnek fel a továbbítás pontosságával kapcsolatban, a Hivatal tájékoztatja erről a feladót, és felkéri, hogy a Hivatal által megjelölt határidőn belül ismét küldje el az eredetit, illetve postai úton vagy futárszolgálat segítségével nyújtsa be az eredeti aláírt példányt.

Ha e felhívásnak a megjelölt határidőn belül eleget tesznek, az ismételt elküldés kézhezvételének napját kell az eredeti közlemény kézhezvétele időpontjának tekinteni.

További részletekért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részt.

4.4.3 Az eredeti dokumentumokat nem szolgáltatják vissza

Az eredeti dokumentumok az ügyirat részét képezik, így nem szolgáltatathatók vissza az azokat benyújtó személynek.

Azonban a félnek mindig lehetősége van arra, hogy díjfizetés ellenében hitelesített vagy nem hitelesített másolatot kapjon az eredeti dokumentumokról. További részletek a Hivatal honlapján a „Betekintés az ügyiratokba és másolatokba” részben találhatók.

4.4.4 Bizalmas információk

[az EUVR 114. cikkének \(4\) bekezdése](#)

Néha az egyik fél felkéri a Hivatalt, hogy bizonyos dokumentumokat még az eljárás másik fele előtt is bizalmasan kezeljen. Bár a Hivatal harmadik felekkel szemben bizalmasan kezelheti a dokumentumokat (iratbetekintés), ellenérdekű fél részvételével zajló eljárásokban a másik féllel szemben semmilyen körülmény között sem tarthat titokban dokumentumokat.

Az eljárás mindegyik felének mindig joga van ahhoz, hogy megvédje magát. Ez azt jelenti, hogy teljes körű hozzáférést kell kapnia a másik fél által benyújtott összes anyaghoz.

Ebből az következik, hogy az egyik fél által előterjesztett összes anyagot az eljárás másik felének tudomására kell hozni. A Hivatal köteles a kapott összes anyagot közölni a másik féllel. Ezért ha az egyik fél bizonyos dokumentumok bizalmas kezelését kéri, de nem említi meg, hogy ezt harmadik felekkel szemben kéri, a Hivatal magától értetődőnek tekinti, hogy ez az eset áll fenn, és továbbítja a dokumentumokat a másik félnek, az elektronikus ügyiratban pedig bizalmas információként jelöli meg őket.

Ha a felszólalási eljárás során a Hivatal olyan kéressel kap dokumentumokat, hogy a másik féllel szemben (ellenérdekű felek részvételével zajló eljárásban) kezeljék ezeket bizalmasan, akkor a feladót tájékoztatni kell arról, hogy a dokumentumok nem kezelhetők bizalmasan az eljárás másik felével szemben.

E célból a Hivatalnak egy levelet kell küldenie a feladónak, amiben világosan meg kell magyaráznia, hogy a feladó a dokumentumok közzététele vagy visszavonása között választhat. A félnek kell eldöntenie, hogy ügyében melyik lehetőség a megfelelő és erről megfelelően tájékoztatnia kell a Hivatalt.

Ha az adott fél megerősíti iratainak bizalmas jellegét, az iratokat nem küldik meg a másik félnek és azokat nem veszik figyelembe. Az elektronikus ügyiratban bizalmas dokumentumként jelölik meg.

Ha azt szeretné, hogy a dokumentumokat figyelembe vegyék, de harmadik felek számára ne legyen elérhető, akkor a dokumentum továbbítható a másik félnek, de azt bizalmas dokumentumként kell megjelölni az elektronikus ügyiratban.

Ha nem válaszol az előírt határidőn belül, a dokumentumokat nem küldik el a másik félnek, és azokat nem is veszik figyelembe. Az elektronikus ügyiratban bizalmas dokumentumként jelölik meg azokat.

A titoktartási igényekkel kapcsolatos további tájékoztatásért lásd [az Iránymutatás, E. rész, A lajstrommal kapcsolatos műveletek, 5. szakasz, Iratbetekintés című rész 5.1.3. pontját](#).

4.4.5 Hivatkozások más eljárások dokumentumaira vagy bizonyítékaira

A felek észrevételeikben hivatkozhatnak más eljárásban benyújtott dokumentumokra és bizonyítékokra – például a használat igazolására –, amelyet egy másik felszólalásban már benyújtottak.

E dokumentumok vagy elemek azonosításának módjával, valamint az arra vonatkozó további információkkal kapcsolatban, hogy a Hivatal hogyan fogja kezelni ezeket a kérelmeket, lásd az Iránymutatás, [A. rész, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők című részének 3.1.7 pontját](#).

4.5 További információváltás

[az EUVFAR 8. cikkének \(2\), \(4\), \(6\) és \(9\) bekezdése](#)

az EUV Vhr. [24. cikke](#) és [25. cikkének \(2\) bekezdése](#)

A Hivatal felkéri a bejelentőt, hogy a Hivatal által – az [EUVFAR 8. cikkének \(2\) bekezdésével](#) összhangban – megadott határidőn belül terjessze elő észrevételeit.

A bejelentő kérheti a korábbi jog használatának igazolását úgy, hogy ezzel egyidejűleg észrevételeket terjeszt elő a felszólalás alapjául szolgáló indokokról, de úgy is, hogy nem tesz észrevételeket. Ebben az esetben az észrevételek benyújthatók a használat igazolására adott válaszban előterjesztett észrevételekkel együtt.

Adott esetben a Hivatal arra kérheti a feleket, hogy észrevételeikben bizonyos konkrét kérdésekre szorítkozzanak. Ebben az esetben a fél a többi kérdést az eljárás egy későbbi szakaszában vetheti fel.

Amint a bejelentő válaszában előterjesztette észrevételeit, a felszólaló végleges határidőt kap a viszontválaszra, ha a Hivatal ezt szükségesnek tartja. Ezt követően az eljárás kontradiktórius szakasza rendszerint lezárul, és a felszólalásban döntést lehet hozni.

A Hivatal azonban lehetőséget adhat arra, hogy a felek újra megosszák egymással észrevételeiket. Ez akkor fordulhat elő, ha az ügy összetett kérdésekkel foglalkozik, vagy ha a felszólaló egy új szempontot vet fel, és amelyet az eljárásban

elfogadhatónak ítélnék meg. Ebben az esetben a bejelentő lehetőséget kap a reagálásra. A Hivatal mérlegelési jogkörében eldöntheti, hogy szükség van-e a felszólaló számára újabb észrevételek lehetővé tételére (például, ha a bejelentő új szempontokat vet fel, például védjegyek egymás mellett élése, a korábbi jog érvénytelensége vagy a felek megállapodása).

4.6 Harmadik felek észrevételei

[az EUVR 45. cikke](#)

a Hivatal elnökének 2009. november 9-i [2/09.](#) sz. közleménye

Harmadik felek észrevételeket terjeszthetnek elő, amelyekben kifejtik, hogy az európai uniós védjegybejelentést az [EUVR 7. cikke](#) szerinti feltétlen kizáró okok alapján vagy az [EUVR 5. cikke](#) szerint miért nem szabad lajstromba venni. További részletekért lásd az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 4. szakasz, Feltétlen kizáró okok](#) és az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 1. szakasz, Eljárások](#) című részeket.

Harmadik féltől származó észrevételeket bárki benyújthat, így a felszólaló is jogosult erre. Ezt azonban úgy kell tennie, hogy ne hagyjon kétséget afelől, hogy ezek egy harmadik fél észrevételei. A Hivatal elnökének fent említett közleménye szerint az észrevételeket egy külön beadványban kell előterjeszteni. Azonban a gyakorlatban (30/11/2004, [R 735/2000-2](#), Serie A (fig.) / LEGA PALLAVOLO SERIE A) a „külön beadvány” követelménye akkor teljesül, ha az észrevételek még akkor is egyértelműen elkülöníthetők a felszólalást alátámasztó indokoktól és érvektől, ha ugyanabban a dokumentumban szerepelnek. Ha a felszólaló kifejezetten megemlíti, hogy az [EUVR 45. cikke](#) alapján kíván észrevételeket előterjeszteni, akkor a Hivatal ezeket az észrevételeket figyelembe veszi még akkor is, ha nem külön beadványban fogalmazták meg őket. Amennyiben azonban a felszólaló a beadványában azzal érvel, hogy az európai uniós védjegybejelentést az EUVR [5.](#) és [7.](#) cikke alapján az [EUVR 45. cikkének](#) tartalmára tekintet nélkül el kellett volna utasítani, az [EUVR 45. cikke](#) értelmében ez a beadvány nem tekinthető harmadik fél beadványának.

Ha a felszólaló harmadik féltől származó észrevételt terjeszt elő, a Hivatal megvizsgálja, hogy az észrevétel súlyos kétségeket vet-e fel az európai uniós védjegybejelentés lajstromozhatóságával kapcsolatban, vagy csak tájékoztatási célból küldik-e el a bejelentőnek.

Ha az észrevétel súlyos kétségeket vet fel, a Hivatalnak fel kell függesztenie a felszólalási eljárást addig, amíg döntés nem születik az észrevételekről. Ha az észrevételek nem vetnek fel súlyos kétségeket (azaz amikor az észrevételeket csak tájékoztatás céljából küldték el a bejelentőnek), vagy nem érintik a megtámadott árukat vagy szolgáltatásokat, a felszólalási eljárást nem függesztik fel. Ha a felszólalási eljárást fel kell függeszteni, a felfüggesztés attól az időponttól lép hatályba, amikor a Hivatal az EUVR 7. cikke szerint kifogást emel, és az eljárást a végleges döntés meghozataláig felfüggesztik. Amennyiben a harmadik féltől származó észrevételeket a három hónapos felszólalási időszakon belül kapja meg, a Hivatal először a felszólalás

elfogadhatóságával foglalkozik, és amint az elfogadhatóságról szóló döntésről értesítést küldött, felfüggeszti a felszólalási eljárást.

A harmadik felek észrevételei miatt lezárt felszólalások esetén a felszólalási díjat a Hivatal nem téríti vissza, mivel a rendelet annak visszatérítéséről nem rendelkezik (lásd az [EUVFAR 6. cikkének \(5\) bekezdését](#)).

5 A használat igazolása iránti kérelemmel kapcsolatos eljárás

5.1 A használat igazolása iránti kérelem elfogadhatósága

Az [EUVR 47. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint a korábbi védjegy használatát csak akkor kell igazolni, ha a bejelentő kéri a használat igazolását. A felszólalási eljárásban a használat igazolásának intézményét ezért a **bejelentő védekezési jogalapjaként** alakították ki.

Előfordulhat, hogy a Hivatal nem tájékoztatja a bejelentőt arról, hogy kérheti a használat igazolását, és nem is kéri fel erre. Tekintettel a Hivatal pártatlanságára a felszólalási eljárásokban, a feleknek kell tényleget szolgáltatniuk, valamint álláspontjukat érvekkel alátámasztaniuk és megvédeniük (lásd az [EUVR 95. cikke \(1\) bekezdésének](#) második mondatát). Ebből következően a bejelentő a használat igazolása iránti kérelmét a hivatkozott korábbi védjegyek közül egyre vagy többre (még ha mindegyikre vonatkozik is a tényleges használat követelménye) vagy a felszólalás alapjául szolgáló áruk vagy szolgáltatások csupán némelyikére is korlátozhatja. Ilyen esetben a Hivatal felszólítja a felszólalót, hogy bizonyítsa védjegyének a bejelentő által kért korlátozott hatályon belüli tényleges használatát.

Az [EUVR 47. cikkének \(2\) bekezdése](#) nem alkalmazandó, ha a felszólaló saját kezdeményezésére nyújt be a hivatkozott korábbi védjegy használatával kapcsolatos anyagot (például az [EUVR 8. cikkének \(1\) bekezdése](#) szerinti fokozott megkülönböztető képesség, az [EUVR 8. cikke \(2\) bekezdésének c\) pontja](#) szerinti közismert jelleg vagy az [EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerinti jó hírnév bizonyítására). Mindaddig, amíg az európai uniós védjegy bejelentője nem kéri a használat igazolását, az EUIPO hivatalból nem foglalkozik a tényleges használat kérdésével. Ilyen esetekben elvileg még az sem releváns, hogy a felszólaló által benyújtott bizonyíték esetleg csak egy adott használatípust vagy használati módot, illetve olyan használatot bizonyít, amely a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruknak vagy szolgáltatásoknak csak egy részére korlátozódik.

5.1.1 A kérelem ideje

A használat igazolására irányuló kérelmet a bejelentőnek a felszólalásra adandó első válaszadási határidőn belül kell benyújtania (az EUVFAR [10. cikkének \(1\)](#) és [8. cikkének \(2\) bekezdése](#)).

Mindazonáltal a Hivatal azokat a használat igazolására irányuló kérelmeket is elfogadja, amelyeket az elállási időszakban vagy a felszólalónak a felszólalás alátámasztására adott 2 hónapos időtartamon belül nyújtanak be. Ha a használat igazolása iránti kérelem elfogadható, a Hivatal felhívja a felszólalót a használat igazolására, biztosítva, hogy erre mindig legalább 2 hónap álljon rendelkezésére.

5.1.2 Legalább 5 éve lajstromozott korábbi védjegy („türelmi időszakon” kívüli védjegy)

A jogosultnak a lajstromozástól számított öt éven belül meg kell kezdenie a védjegy tényleges használatát (az [EUVR 18. cikkének \(1\) bekezdése](#)). A jogosultnak azonban a lajstromozástól számítva 5 év „türelmi idő” áll rendelkezésére, amely alatt nem követelhető meg tőle a védjegy használatának igazolása az arra való hivatkozás érdekében. A „türelmi időszak” alatt a pusztán hivatalos lajstromozás biztosítja a védjegy teljes körű oltalmát. Ezen időszak letelte után a jogosulttól kérhető a korábbi védjegy tényleges használatának igazolása.

Az **uniós védjegybejelentéssel szemben** benyújtott felszólalások esetében a felszólalótól kérhető a tényleges használat igazolása, amennyiben az uniós védjegybejelentés napján vagy az elsőbbség napján ⁽³²⁾ a korábbi védjegy legalább 5 éve lajstromozva volt (az [EUVR 47. cikkének \(2\) bekezdése](#)).

Az **EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozásokkal** szemben benyújtott felszólalások esetén a felszólalótól kérhető a tényleges használat igazolása, ha a lajstromozás napján (INID-kód: 151) vagy az elsőbbség napján (INID-kód: 300) vagy – adott esetben – az Európai Unió ezt követő megjelölésének napján (INID-kód: 891) ⁽³³⁾ a korábbi védjegy legalább 5 éve lajstromozva volt.

Ha a korábbi védjegy még a használat elmaradására vonatkozó türelmi időn belül van, a használat igazolására irányuló kérelmet elutasítják. Ez akkor is így lesz, ha a bejelentő azt állítja, hogy a korábbi védjegyet a türelmi idő elévülésének megkerülése céljából jelentették be újra, mivel az ilyen állítás a felszólalási eljárásban nem vizsgálható (19/10/2017, T-736/15, SKYLITE (fig.) / SKY et al., EU:T:2017:729, § 20-28; 16/05/2019, T-354/18, SKYFi / SKY et al., EU:T:2019:33, § 41-43., 46-48.).

5.1.2.1 Korábbi európai uniós védjegyek

Az EUVR [18. cikkének \(1\) bekezdése](#) és [47. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint annak megállapításához, hogy egy védjegyet az adott időponthoz képest legalább 5 évvel korábban lajstromoztak-e, a korábbi európai uniós védjegy **lajstromozásának napja**, azaz az [EUVR 111. cikke \(2\) bekezdésének o\) pontja](#) alapján az INID 151 kód alatt közzétett uniós védjegy lajstromba való bejegyzésének napja az irányadó. Amennyiben a korábbi európai uniós védjegy lajstromozásának napja és a releváns dátum között

³² A 2016. 03. 23. előtt benyújtott felszólalások esetében a releváns dátum a meghirdetés napja.

³³ A 2016. 03. 23-át megelőzően benyújtott felszólalásoknál a releváns időpont a megtámadott nemzetközi lajstromozás vagy annak azt követő megjelölése Európai Unió Védjegyértékesítőben történő első meghirdetésének napja.

legalább 5 év eltelt, a bejelentő (vagy a megtámadott nemzetközi lajstromozás esetében a jogosult) kérheti a használat igazolását.

5.1.2.2. Az Európai Uniót megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozások

Az Európai Uniót megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozások esetében az [EUVR 190. cikkének \(2\) bekezdése](#) értelmében az **EU megjelölése második alkalommal történő újbóli meghirdetésének** napja jelenti a használat elmaradására vonatkozó ötéves türelmi idő számításának kezdetét (az [EUVR 203. cikke](#)). Ez az időpont megegyezik az EU megjelölésének a Közösségi Védjegyértékesítő M.3.1. részében történő meghirdetésének napjával.

5.1.2.3. Korábbi nemzeti védjegyek

A nemzeti védjegyek esetében az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 16. cikkének \(1\) bekezdése](#) szerinti „a lajstromozási eljárás befejezésének időpontja” a használat elmaradására vonatkozó 5 éves türelmi idő kezdő időpontjának kiszámítására szolgál. Ezt az időpontot az egyes tagállamok saját eljárási szabályaik szerint határozzák meg (14/06/2007, [C-246/05](#), Le Chef de Cuisine, EU:C:2007:340, § 26-28.).

Egyes tagállamok kifejezetten előírják a felszólalási eljárást **a lajstromozást követően** ⁽³⁴⁾. E nemzeti védjegyek esetében nem lehet a „lajstromozás napja” az irányadó időpont az 5 éves türelmi idő számításánál. Ehelyett, az 5 éves időszakot attól a naptól kell számítani, amikortól a védjegy lajstromozásával szemben többé nem lehet felszólalni, illetve felszólalás benyújtása esetében attól a naptól, amikor a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőssé vált, vagy amikor a felszólalást visszavonták (az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 16. cikkének \(2\) bekezdése](#), a vonatkozó nemzeti jogszabályokban átültetett formában).

Az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 16. cikkének \(4\) bekezdése](#) értelmében a tagállamoknak be kell jegyezniük a lajstromba az ötéves időszak kezdetének időpontját. Amíg ez az információ nem válik könnyen hozzáférhetővé az adott hivatalos védjegyadatbázisokban, az adott joghatóságokban alkalmazott vonatkozó dátum a jelen szakasz mellékletében található táblázatban tekinthető meg. A Hivatal a jelen táblázatban szereplő információkra támaszkodik annak eldöntése során, hogy egy adott nemzeti védjegy használatának igazolása iránti kérelem elfogadható-e.

5.1.2.4. Valamely tagállamot megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozások

Az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 16. cikkének \(3\) bekezdése](#) úgy rendelkezik, hogy a valamely tagállamra kiterjedő hatályú nemzetközi lajstromozások tekintetében a releváns 5 éves időszakot attól a naptól kell számítani, amikortól a védjegybejelentést többé nem lehet elutasítani, illetve a védjegy lajstromozásával szemben nem lehet felszólalni. Ha felszólalást nyújtottak be, vagy ha feltétlen vagy viszonylagos okon

³⁴ Németország, Ausztria, Finnország, Svédország, Lettország és a „gyorsított eljárásban” lajstromozott védjegyek esetében a Benelux államok.

alapuló értesítést közöltek, az időtartamot attól a naptól kell számítani, amikor a felszólalási eljárást lezáró, illetve a feltétlen vagy viszonylagos kizáró ok tárgyában hozott határozat jogerőssé válik, vagy amikor a felszólalást visszavonják.

A Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja értelmében a kijelölt hivataloknak a megjelölés közlésének napjától számítva 12 vagy 18 hónap áll rendelkezésükre ideiglenes elutasítások kiadására. Ha a tagállamot nem a nemzetközi védjegybejelentésben, hanem utólagos kiterjesztésben jelölték meg, a 12 vagy 18 hónap attól a naptól számítandó, amikor az utólagos kiterjesztést a kijelölt hivataloknak bejelentették. Ha a Nemzetközi Irodát az alkalmazandó határidőn belül nem értesítik ideiglenes elutasításról, a nemzetközi lajstromozást a kijelölt országban oltalom alatt állónak kell tekinteni (a hallgatólagos elfogadás elve, a Madridi Jegyzőkönyv 4. cikkének (1) bekezdése).

A jegyzőkönyv értelmében ideiglenes elutasítás kiadásához – megjelölt félként való eljárásuk esetén – **12 hónapos határidő** mellett döntött tagállamok a következők: Benelux-államok, Csehország, Németország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Lettország, Magyarország, Ausztria, Portugália, Románia és Szlovénia.

A jegyzőkönyv értelmében ideiglenes elutasítás kiadásához – megjelölt félként való eljárásuk esetén – **18 hónapos határidő** mellett döntött tagállamok a következők: Dánia, Észtország, Írország, Görögország, Litvánia, Finnország és Svédország.

Az alkalmazandó határidő (**12 vagy 18 hónap**) Bulgária, Olaszország, Ciprus, Lengyelország és Szlovákia megjelölt félként való eljárása esetén attól függ, hogy i. az adott ország megjelölése vagy utólagos kiterjesztése 2008. szeptember 1. előtt vagy után történt-e, és ii. a származási hivatal (a 12 hónapos határidő esetén) mind a Megállapodás, mind a Jegyzőkönyv, vagy (a 18 hónapos határidő esetén) csak a Jegyzőkönyv köti-e.

Lásd az alábbi áttekintő táblázatot:

Megjelölt ország ⁽³⁵⁾	Származási ország	Elutasítás kiadására vonatkozó határidő
Benelux államok, Cseh Köztársaság, Németország, Spanyolország, Franciaország, Horvátország, Lettország, Magyarország, Ausztria, Portugália, Románia és Szlovénia (Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt kötelező erejű)	Valamennyi szerződő fél [2022. 03. 01-jei állapot: 109 tag] ⁽³⁶⁾ (Függetlenül attól, hogy azokra nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt, vagy csak a Jegyzőkönyv kötelező erejű)	12 hónap
Dánia, Észtország, Írország, Görögország, Litvánia, Finnország, Svédország (Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve csak a Jegyzőkönyv kötelező erejű)	Valamennyi szerződő fél [2022. 03. 01-jei állapot: 109 tag] (Függetlenül attól, hogy azokra nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt, vagy csak a Jegyzőkönyv kötelező erejű)	18 hónap
Bulgária, Olaszország, Ciprus, Lengyelország, Szlovákia, ha megjelölt országok, vagy ha utólagos kiterjesztésük 2008. 09. 01. előtt történt ⁽³⁷⁾ (Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt kötelező erejű, és a határidő meghosszabbítása mellett döntöttek)	Valamennyi szerződő fél [2022. 03. 01-jei állapot: 109 tag] (Függetlenül attól, hogy azokra nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt, vagy csak a Jegyzőkönyv kötelező erejű)	18 hónap

³⁵ Málta nem része a Madridi Rendszernek.

³⁶ A Madridi Megállapodás és a Madridi Jegyzőkönyv valamennyi részes tagállamának teljes jegyzékét lásd a következő honlapon: http://www.wipo.int/export/sites/www/treaties/en/documents/pdf/madrid_marks.pdf.

³⁷ A Jegyzőkönyv 9. *sexies* cikke (1) bekezdése b) pontja hatálybalépésének napja, amely megszüntette bármely, a Jegyzőkönyv 5. cikke (2) bekezdésének b) vagy c) pontja (az ideiglenes elutasítás közlésére vonatkozó határidő meghosszabbítása) szerint tett nyilatkozat alkalmazhatóságát a Megállapodás és a Jegyzőkönyv hatálya alá is tartozó szerződő felek között.

Megjelölt ország ⁽³⁵⁾	Származási ország	Elutasítás kiadására vonatkozó határidő
Bulgária, Olaszország, Ciprus, Lengyelország, Szlovákia, ha megjelölésük vagy utólagos kiterjesztésük 2008. 09. 01. napon vagy azt követően történt	Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt kötelező erejű. [2022. 03. 01-jei állapot: 55 tag]	12 hónap
(Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve a Megállapodás és a Jegyzőkönyv egyaránt kötelező erejű, és a határidő meghosszabbítása mellett döntöttek)	Azok az uniós szerződő felek, amelyekre nézve csak a Jegyzőkönyv kötelező erejű [2022. 03. 01-jei állapot: 54 tag]	18 hónap

Annak megállapításához, hogy a valamely tagállamot megjelölő korábbi nemzetközi lajstromozásra vonatkozik-e a használat bizonyításának követelménye, a Hivatal először ellenőrzi, hogy a szóban forgó megjelölés vonatkozásában nincs-e folyamatban az oltalom ideiglenes megtagadása, vagy nem utasították-e el azt jogerős határozattal. Ha ideiglenes elutasítás van folyamatban, a lajstromozási eljárás még nem tekinthető lezártnak. Ha az ideiglenes elutasítást jogerős határozattal megerősítették, az érintett megjelölés nem vehető figyelembe a felszólalás alapjául, olyan mértékben, amilyen mértékben azt elutasították.

Ezután a Hivatal ellenőrzi, hogy kiadták-e az oltalom megadásáról szóló nyilatkozatot. Ha igen, a Hivatal az 5 éves türelmi idő számításához hivatalból azt a napot tekinti a türelmi idő kezdőnapjának, **amely napon az oltalom megadásáról szóló nyilatkozatot a WIPO Közlönyében közzétették** (amelyet a Madrid Monitor kivonatának vonatkozó fejezete alatt a 450-es INID-kód jelez) (a Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó jegyzőkönyv szerinti Szabályzat 18. ter. szabályának (1) és (2) bekezdése).

Ha nem adtak ki nyilatkozatot az oltalom megadásáról, a Hivatal hivatalból **az elutasítás bejelentésére vonatkozó határidő lejártának időpontját** veszi figyelembe az 5 éves türelmi idő számításának kezdőnapjaként. Ezt az időpontot úgy kell kiszámítani, hogy a nemzetközi lajstromozás vagy az azt követő megjelölés bejelentésének napjához, amelytől az elutasítás bejelentésének határideje kezdődik, a fenti szabályoknak megfelelően hozzáadják a vonatkozó 12 hónapos vagy 18 hónapos időszakot (ezt a Madrid Monitor kivonatának vonatkozó fejezete alatt az 580-as INID-kód jelzi, lásd a Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó jegyzőkönyv szerinti szabályzat 18. szabály (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontját).

A felszólaló csak akkor hivatkozhat a Hivatal által hivatalból figyelembe vett időpontra, ha az döntő annak meghatározása szempontjából, hogy a korábbi **későbbi** időpontra, ha az döntő annak meghatározása szempontjából, hogy a korábbi

³⁵ Málta nem része a Madridi Rendszernek.

védjegyre vonatkozik-e a használat bizonyításának követelménye (pl. ha a megjelölt ország 18 hónapnál is hosszabb időszakot választott a felszólaláson alapuló elutasítás közlésére a Madridi Jegyzőkönyv 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, vagy ha az oltalom megadásáról szóló nyilatkozat kibocsátását követően a védjegyvoltalomra vonatkozó összes eljárás lezárult a kijelölt hivatal előtt, a Madridi Megállapodáshoz kapcsolódó jegyzőkönyv szerinti szabályzat 18ter. szabályának (4) bekezdése szerint). Ez akkor is igaz, ha a bejelentő vagy a jogosult az említett időpontoknál **korábbi** időpontot kíván igényelni (pl. a felszólalási időszak lejártát követő időpontot, ha nem nyújtottak be felszólalást – lásd az [\(EU\) 2015/2436 irányelv 16. cikkének \(3\) bekezdését](#)). Ezen kérelmek alátámasztására döntő bizonyítékokat kell benyújtani a Hivatalhoz.

5.1.2.5. A türelmi időszak kezdete kiszámításának összefoglalása

Korábbi védjegy	Az ötéves türelmi időszak kezdetének kiszámítása
Európai uniós védjegy	Lajstromozás napja.
Az EU-t megjelölő nemzetközi lajstromozás	A Közöségi Védjegyértéktől M.3.1. részében az EU megjelölése második alkalommal történő újbóli meghirdetésének napja.
Nemzeti védjegy	A lajstromozási eljárás befejezésének a nemzeti jogban meghatározott időpontja (lásd a Mellékletben található táblázatot).
A tagállamokat megjelölő nemzetközi lajstromozás	Alapértelmezés szerint az oltalom megadásáról szóló nyilatkozatnak a WIPO Közlönyében való közzétételének időpontja (a vonatkozó fejezet cím INID-kódja: 450).

5.1.3 A kérelemnek feltétlennek, kifejezettnek és egyértelműnek kell lennie

A bejelentő kérelme jelentős eljárási következményekkel járó hivatalos nyilatkozat.

Az [EUVFAR 10. cikkének \(1\) bekezdése](#) értelmében a kérelemnek **feltétlennek** kell lennie. Feltételhez kötött és járulékos igényt fogalmaznak meg, és ezért nem érvényes használat igazolása iránti kérelemnek minősülnek például a következő mondatok: „ha a felszólaló nem korlátozza az árukat vagy szolgáltatásait az »X« vagy »Y« osztályra, a használat igazolását kérjük”, „ha a Hivatal nem utasítja el a felszólalást az összetéveszthetőség hiánya miatt, a használat igazolását kérjük”, vagy „ha a Hivatal helyénvalónak ítéli, felkérjük a felszólalót a védjegye használatára vonatkozó igazolás benyújtására” (26/05/2010, [R 1333/2008-4](#), RFID SOLUTIONS (fig.) / rfid (fig.)).

Emellett a kérelemnek **egyértelműnek és félreérthetetlennek** kell lennie. A használat igazolása iránti kérelmet általában pozitívan kell megfogalmazni. Mivel a használat elmaradása sokrétű, összetett kérdés lehet (például a korábbi védjegy magasabb fokú megkülönböztető képességére hivatkozás vagy annak tagadása), a bejelentő által a felszólaló védjegyének használatára (vagy annak elmaradására) vonatkozóan tett egyszerű észrevételek vagy megjegyzések nem eléggé egyértelműek és nem jelentenek a tényleges használat igazolása iránti érvényes kérelmet (16/03/2005, [T-112/03](#), Flexi Air, EU:T:2005:102).

Példák

Kellően egyértelmű és félreérthetetlen kérelem:

- „Kérem, hogy a felszólaló nyújtsa be a használat igazolását [...]”;
- „Kérem, hogy a Hivatal állapítson meg határidőt a felszólaló számára a használat igazolására [...]”;
- „A korábbi védjegy használatát ezúton kétségbe vonom [...]”;
- „A korábbi védjegy használatát vitatom az [EUVR 47. cikkével](#) összhangban.”;
- „A felperes a használat hiányát kifogásolja.” (05/08/2010, [R 1347/2009-1](#), CONT@XT / CONTEXTA).

Nem kellően egyértelmű és félreérthetetlen kérelem:

- „A felszólaló csak [...] célra használta a védjegyet”;
- „A felszólaló nem [...] célra használta a védjegyet”;
- „Nincs bizonyíték arra, hogy a felszólaló valaha használta volna a védjegyet [...]”;
- „[A] felszólaló korábbi lajstromozásai »érvényesen nem bizonyíthatók az [európai uniós] védjegybejelentéssel szemben«, mivel »nem nyújtottak be információt vagy a használatra vonatkozó bizonyítékot [...]«” (22/09/2008, [B 1 120 973](#)).

Nemcsak a kérelemnek, hanem a kérelem hatályának is kifejezettnak és egyértelműnek kell lennie. A Hivatal kizárólag a korábbi védjegy termékleírásában kifejezetten felsorolt és a felszólalás alapjául szolgáló áruk és szolgáltatások tekintetében fogadja el a kérelmet. Az alábbi példákban a kérelem hatálya nem kifejezett és egyértelmű:

- „Kérem, hogy a felszólaló igazolja a korábbi védjegy tényleges használatát a megtámadott védjegyben bejelentett áruk vonatkozásában” – a bejelentő nem kérheti, hogy a felszólaló igazolja a bejelentő saját áruinak használatát (lásd például: 24/09/2008, [R 1947/2007-4](#), HOKAMP / HOLTKAMP, § 20);
- „Kérem, hogy a felszólaló igazolja a korábbi védjegy tényleges használatát a bejelentett árukkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk vonatkozásában” – a kérelem hatálya nem határozható meg a bejelentő áruira való hivatkozással, és nem szorulhat értelmezésre;
- „Kérem, hogy a felszólaló igazolja a tényleges használatot a *hosszúnadrágok és ingek* vonatkozásában” – ha a korábbi védjegy áru *ruházat, lábbelik és fejfedők*. Egy kifejezett kérelem hatálya nem szorulhat értelmezésre. Sem a Hivatal, sem a felszólaló nem köteles megállapítani, hogy egy árucikk a korábbi védjegy termékleírásának egy tágabb kategóriájába tartozik-e. A felszólalótól nem követelhető meg továbbá, hogy bizonyítsa egy kategórián belüli konkrét árucikk

használatát, mert e kategória tekintetében abban foglalt egyéb árucikkek révén is igazolhatja a tényleges használatot (lásd például: 24/09/2008; [R 1947/2007-4](#), HOKAMP / HOLTKAMP, § 23; 07/07/2009, [R 1294/2008-4](#), ORDACTIN / Orthangin, § 16; 08/10/2010, [R 1316/2009-4](#), miha bodytec / bodytec, § 18).

A Hivatal elutasítja azt a használat igazolása iránti kérelmet, amelynek hatálya nem kifejezett és egyértelmű.

5.1.4 Külön dokumentumban benyújtott kérelem

Az [EUVFAR 10. cikkének \(1\) bekezdése](#) értelmében a használat igazolása iránti kérelmet külön dokumentumban kell benyújtani. További információért lásd a [fenti 4.4.1. pontot](#).

5.1.5 A bejelentő ahhoz fűződő érdeke, hogy először a használat igazolása tisztázódjon

Az [EUVFAR 10. cikkének \(5\) bekezdése](#) szerint a használat igazolása iránti kérelem akár az észrevételekkel egyidejűleg benyújtható. A bejelentő első észrevételeit a használat igazolásának kérelmezésére korlátozhatja. Ezután második észrevételeiben kell választ adnia a felszólalásra, mégpedig akkor, amikor lehetőséget kap a használat benyújtott igazolásának megválaszolására. Lehetősége van erre akkor is, ha csak egy korábbi jogra vonatkozik a használat követelménye, mivel a bejelentő nem kötelezhető az észrevételei megosztására.

Ha a bejelentő a felszólalással kapcsolatos észrevételek benyújtására nyitva álló határidőn belül a használat igazolásának kérésére szorítkozik, ez a kérelem azonban nem fogadható el, a Hivatal lezárja az eljárás kontradiktórius részét anélkül, hogy további lehetőséget biztosítana a bejelentő számára észrevételek benyújtására (lásd az [5.1.6 pontot](#)).

5.1.6 A használat igazolása iránti elfogadhatatlan kérelem következményei

Amennyiben a használat igazolására irányuló, nem elfogadható kérelemhez a felszólalással kapcsolatban észrevételeket fűznek, a Hivatal tájékoztatja a feleket a kérelem elfogadhatatlanságáról, és anélkül folytatja az eljárást, hogy felhívna a felszólalót a korábbi védjegyek használatára vonatkozó bizonyíték benyújtására.

Amennyiben a használat igazolása iránti, nem elfogadható kérelemhez nem csatolnak felszólalásra vonatkozó észrevételeket, a Hivatal tájékoztatja a feleket a kérelem elfogadhatatlanságáról, és lezárja az eljárás kontradiktórius részét. A Hivatal azonban meghosszabbíthatja az [EUVFAR 8. cikkének \(2\) bekezdésében](#) meghatározott határidőt, ha ilyen érvénytelen kérelem a bejelentő számára megállapított határidő lejárta előtt érkezik be hozzá, de azzal nem foglalkozott annak lejártáig. Mivel a használat igazolása iránti kérelemnek a határidő lejárta utáni elutasítása aránytalanul sérti a bejelentő érdekeit, a Hivatal annyi nappal hosszabbítja meg a határidőt, ahány

nap hátra volt akkor, amikor a fél benyújtotta a kérelmét. Ez a gyakorlat a tisztességes adminisztráció szabályain alapul.

Ha a kérelem csak a felszólalás alapját képező korábbi védjegyek egy része tekintetében nem fogadható el (például ha a korábbi védjegyek közül néhányra vonatkozik a tényleges használat bizonyításának kötelezettsége, míg másokra nem), a Hivatal a felszólalóhoz intézett, a használat igazolásának benyújtására irányuló felkérését kifejezetten azokra a korábbi védjegyekre korlátozza, amelyekre vonatkozik a tényleges használat bizonyításának kötelezettsége.

5.2 A Hivatal általi kifejezett felkérés

Ha a bejelentő által benyújtott, használat igazolása iránti kérelem érvényes, a Hivatal 2 hónapot biztosít a felszólaló számára a használat igazolásának benyújtására vagy annak bizonyítására, hogy a használat elmaradásának megfelelő okai vannak. A Hivatal által a használat igazolásának benyújtására tett kifejezett felkérés hiányában a használattal kapcsolatos döntéshozatal lényeges eljárási hibának minősül még abban az esetben is, ha a bejelentő kérelme egyértelmű, a felszólaló értesül róla (megérti azt), és benyújtja a használatra vonatkozó szükséges bizonyítékot (28/02/2011, [R 16/2010-4](#), COLORPLUS, § 20; 19/09/2000, [R 733/1999-1](#), AFFINITÉ / AFFINAGE).

Olyan esetekben, amelyekben a használat igazolása iránti kérelem a gondolkodási időszakban („cooling-off”) érkezik be, és azt ebben az időszakban továbbítják a felszólalónak, a használat igazolásának benyújtására vonatkozó határidő egybeesik a kezdeti (eredeti) vagy kiegészítő tényállások, bizonyítékok és érvek előterjesztésének határidejével. A gondolkodási időszak („cooling-off”) meghosszabbítása esetén a határidő automatikusan meghosszabbodik.

Ha a kérelem a tényállások, a bizonyítékok és érvek előterjesztésére vagy módosítására rendelkezésre álló határidő lejárta előtt beérkezik a Hivatalhoz, és azzal a Hivatal ebben az időszakban foglalkozik, a tényállások, bizonyítékok és érvek előterjesztésére rendelkezésre álló határidő meghosszabbításra kerül, hogy egybeessen a használat igazolásának benyújtására rendelkezésre álló 2 hónapos határidővel.

5.3 A felszólaló reakciója: a használat igazolásának benyújtása

5.3.1 A használat igazolásának benyújtására rendelkezésre álló határidő

A Hivatal 2 hónapot biztosít a felszólaló számára a használat igazolásának benyújtására. A felszólaló az [EUVFAR 68. cikkével](#) összhangban kérheti a határidő meghosszabbítását. Ezekre a kérelmekre a meghosszabbítással kapcsolatos általános gyakorlatot kell alkalmazni (lásd a [lenti 7.2.1. pontot](#)).

Az [EUVFAR 10. cikkének \(2\) bekezdése](#) kifejezetten kimondja, hogy a Hivatal elutasítja a felszólalást, ha a felszólaló fél a határidő lejártá előtt nem igazolja a használatot.

Három forgatókönyv különböztethető meg.

- A használat igazolásának benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártá előtt az eljárás során, akár a bejelentő használat igazolására vonatkozó kérelmét megelőzően a felszólaló által benyújtott minden bizonyítékot automatikusan figyelembe kell venni a használat igazolásának vizsgálata során.
- A felszólaló a rendelkezésre álló határidőn belül **egyáltalán nem nyújtott be megjelölést vagy bizonyítékot, vagy releváns megjelölést, illetve bizonyítékot nem nyújtott be**: a használat igazolására először a határidő lejártát követően benyújtott megjelölések, illetve bizonyítékok a felszólalás elutasítását eredményezik, és ebben a kérdésben **a Hivatal mérlegelési jogkörrel nem rendelkezik**. Az [EUVFAR 10. cikkének \(2\) bekezdése](#) alapvetően eljárási rendelkezés, és egyértelműen kiderül annak megfogalmazásából, hogy amennyiben az érintett védjegy használatára vonatkozó igazolást a Hivatal által meghatározott határidőn belül nem nyújtanak be, a felszólalást automatikusan el kell utasítani. Ha azonban a felszólalást más olyan korábbi védjegyekre is alapozzák, amelyekre nem vonatkozik a használat bizonyításának követelménye, az eljárás e korábbi védjegyek alapján folytatódik.
- A felszólaló a rendelkezésre álló határidőn belül **releváns megjelöléseket vagy bizonyítékot** nyújtott be, és a határidő lejártát követően **kiegészítő megjelöléseket vagy bizonyítékot** terjeszt elő. A Hivatal a határidőn kívül benyújtott bizonyítékot az [EUVR 95. cikkének \(2\) bekezdésében](#) biztosított **mérlegelési jogkörének gyakorlásával** figyelembe veheti. Ebben az összefüggésben **először** azt kell megvizsgálni, hogy a Hivatal gyakorolhat-e mérlegelési jogkört, **másodszor** pedig azt, hogy amennyiben e jogkört gyakorolhatja, annak mi a módja, vagyis az elkésett tényállítást, illetve bizonyítékot elfogadja-e vagy elutasítsa.

Az [EUVR 10. cikkének \(7\) bekezdése](#) szerint a Hivatalnak mérlegelési jogkörben kell eljárnia, ha a késedelmes megjelölések vagy bizonyítékok pusztán kiegészítik, megerősítik és pontosítják a határidőn belül benyújtott, olyan korábbi releváns bizonyítékot, amely szintén az [EUVFAR 10. cikkének \(3\) bekezdésében](#) rögzített jogi követelmény – a lajstromozásban szereplő árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó és a felszólalás alapját képező, ütköző védjegy használata helyének, idejének, terjedelmének és természetének – bizonyítására irányul. Ebből az következik, hogy a Hivatal nem gyakorolhat mérlegelési jogkört, amennyiben az elkésett bizonyíték olyan jogi követelmény bizonyítására szolgál, amelyre vonatkozóan eredetileg bizonyítékot egyáltalán nem terjesztettek elő. Például, ha a releváns határidőn belül a használat helyére vonatkozóan semmilyen megjelölést vagy bizonyítékot nem nyújtottak be, a határidőt követően e tekintetben benyújtott minden bizonyítékot el kell vetni.

A Hivatal mérlegelési jogkörének gyakorlása esetén figyelembe veszi különösen az **eljárás szakaszát**, valamint azt, hogy az említett tények és bizonyítékok első

ránézésre **relevánsnak tűnnek-e** az ügy kimenetele szempontjából, továbbá hogy a tények és bizonyítékok késedelmes benyújtása **elfogadható okokkal** magyarázható-e.

Ezek a tényezők kölcsönösen függenek egymástól. Minél előrehaladottabb az eljárás, annál erősebbnek kell lennie a késedelmes benyújtás indokának vagy annál jelentősebbnek kell lennie a bizonyítéknak. Következésképpen további jelzés vagy bizonyíték akkor fogadható el, ha első látásra relevánsnak tűnik az ügy kimenetele szempontjából és azt az eljárás korai szakaszában, a késedelem indokolásával együtt nyújtják be.

Lehetnek **más releváns tényezők** is. A késedelmesen benyújtott bizonyíték elfogadása elleni érv az, ha az ügy körülményei alapján arra lehet következtetni, hogy a felszólaló a bizonyítékokat azért nyújtja be részletekben, hogy elhúzza az eljárást (a felek késleltető taktikái).

A késedelmes benyújtásnak nem elfogadható oka az, hogy a bizonyíték megszerzését természetes nehézségek akadályozták.

A Hivatal a határozatában megindokolja, hogy a „kiegészítő bizonyítékot” miért utasítja vagy fogadja el.

5.3.2 Bizonyítási eszközök

5.3.2.1 Elvek

A használat igazolását strukturált módon kell benyújtani.

Az [EUVR 95. cikkének \(1\) bekezdése](#) a következőképpen rendelkezik: „[...] A lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban [...] a Hivatal a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez [...] kötve van”. A bizonyítékok benyújtásának kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye a másik fél számára védelemhez való jogának gyakorlását, a Hivatal számára pedig a vizsgálat – külső vagy egyéb támogató jellegű információk nélküli – elvégzését.

A Hivatal alapvetően nem foglalhat állást sem az egyik, sem a másik fél mellett, és nem léphet a felszólaló vagy a felszólaló tanácsadójának helyébe úgy, hogy az ügyirat dokumentumai között maga próbálja elhelyezni és azonosítani a használat igazolását alátámasztónak tekinthető információkat. Ez azt jelenti, hogy a Hivatal nem törekedhet egyik fél benyújtott bizonyítékainak javítására sem.

A bizonyítékok elrendezésének, kiegészítésének felelőssége az adott felet terheli. Az [EUVFAR 10. cikkének \(4\) bekezdése](#) értelmében a használat bizonyítékát az EUVFAR írásbeli bizonyítékok alapvető felépítését és formáját meghatározó [55. cikkével](#) összhangban kell benyújtani. Ez a rendelkezés azt jelenti, hogy a beadványban egyértelműen meg kell jelölni a bizonyítékot és a felek által előadott érveket, ily módon pedig biztosítani kell az eljárás gyors lefolytatását.

Az értesítések mellékletével kapcsolatos formai és strukturális követelményekkel kapcsolatos további tájékoztatásért, valamint az írásbeli bizonyíték szerkezetére vonatkozó ajánlásokért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők című rész 3.1.3. pontját](#).

Az ajánlásokat az [EUVFAR 55. cikkének \(2\) bekezdésében](#) rögzített, írásbeli bizonyítékokra vonatkozó követelményekkel, valamint a Hivatalnak a bejelentő használat igazolására vonatkozó kérelmének közlésével együtt megküldik a felszólalónak.

Az [EUVFAR 10. cikkének \(4\) bekezdése](#) szerint a bizonyítékot a az EUVFAR [55. cikkének \(2\) bekezdésével](#), továbbá [63.](#) és [64.](#) cikkével összhangban nyújtják be, és a bizonyításnak lehetőleg a támogató jellegű iratokra és az olyan tárgyi bizonyítékokra kell szorítkoznia, mint például a csomagolóanyagok, címkék, árjegyzékek, katalógusok, számlák, fényképek, újsághirdetések és az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontjában](#) említett írásbeli nyilatkozatok. Az EUVFAR 10. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi, hogy a védjegyre irányuló piacfelmérés, valamint a védjegynek a megfelelő szakmai társulások, egyesületek jegyzékeiben (listáiban) és kiadványaiban történő említése is alkalmas bizonyítási eszköz legyen (14/03/2011, [B 1 582 579](#); 18/06/2010, B 1 316 134).

Az árjegyzékek és a katalógusok „közvetlenül a féltől származó anyagokra” vonatkozó példák. Egy társaság éves jelentése és beszámolója szintén e fejezetcím alá tartozik.

Az [EUVFAR 10. cikkének \(4\) bekezdését](#) az [EUVFAR 64. cikkével](#) összefüggésben kell értelmezni. Ez azt jelenti, hogy a közlések mellékletei adathordozón is benyújthatók az ügyvezető igazgató által meghatározott műszaki leírásoknak megfelelően. Mindazonáltal a nem szkennelhető és nem fénymásolható anyagok (például fizikai cikkek) kizárólag akkor vehetők figyelembe, ha azokat két példányban nyújtják be, hogy így a másik félnek továbbíthatóak legyenek.

A használat igazolására vonatkozó követelmény mindig felveti a benyújtott anyagok **bizonyító erejének** kérdését. A bizonyítékoknak legalább bizonyos mértékben megbízhatónak kell lenniük. A Hivatal általában úgy tekinti, hogy a harmadik felek által benyújtott anyagok bizonyító ereje nagyobb, mint a védjegyjogosult vagy képviselője által benyújtott anyagoké. A felszólaló által a kinyomtatott belső dokumentumokra vagy feltételezett felmérésekre vagy megrendelésekre történő hivatkozás különösen problematikus. Ha azonban a jogszabályban foglalt előírások – például társasági jogi vagy tőzsdei szabályozások – szerint rendszeresen kell anyagokat készíteni a nagyközönség és/vagy a hatóságok általi használatra, és amennyiben feltételezhető, hogy ezeket az anyagokat bizonyos mértékben hivatalosan ellenőrzik, bizonyító erejük kétségtől nagyobb, mint a felszólaló által készített hagyományos „személyes” anyagoké (lásd még a [lenti 5.3.2.3. pontot](#) [„Nyilatkozatok”]).

5.3.2.2 Hivatkozások

A felszólaló felhasználhatja a nemzeti hivatalok és bíróságok párhuzamos eljárásai keretében tett megállapításokat. Bár a Hivatalra nézve nem kötelező erejűek a nemzeti hivatalok és bíróságok megállapításai, ezeket a határozatokat figyelembe kell venni és

azok befolyásolhatják a Hivatal határozatát. Fontos, hogy a Hivatalnak lehetősége legyen a megfelelő nemzeti szintű határozathoz vezető bizonyíték típusának vizsgálatára. A Hivatal figyelembe veszi az illetékes nemzeti szervnél esetlegesen alkalmazott különböző eljárási és anyagi jogi követelményeket (25/08/2003, [R 1132/2000-4](#), VANETTA / VIENNETTA (fig.), § 16; 18/10/2000, [R 550/1999-3](#), (DUKE) (fig.) / DUKE, § 23).

Előfordulhat, hogy a felszólaló a Hivatalnál korábban lefolytatott eljárásokban a használat igazolásaként benyújtott anyagokra kíván hivatkozni. A Hivatal ezeket a hivatkozásokat akkor fogadja el, ha a felszólaló egyértelműen azonosítja a hivatkozott anyagot és az eljárást, amelynek keretében benyújtotta azt. Ha a hivatkozás nem azonosítja kellően a releváns anyagot, a Hivatal megköveteli, hogy a felszólaló egyértelműen határozza meg vagy nyújtsa be a hivatkozott anyagot (30/11/2010, [B 1 080 300](#)). Az érintett anyag azonosításának feltételeivel kapcsolatban további tájékoztatásért lásd a [4.4.5. pontot](#).

A használat igazolása a felszólalót, nem pedig a Hivatalt vagy a bejelentőt terheli. Ezért nem elegendő annak a honlapnak a feltüntetése, ahol a Hivatal további információt találhat, mivel ez nem biztosít a Hivatalnak elegendő információt a használat helyéről, jellegéről, idejéről és mértékéről (31/10/2001, [B 260 192](#)). Az internetről származó információkkal kapcsolatos további részletekért lásd az Iránymutatás, [C. rész, Felszólalás, 5. szakasz, Jó hírnévvel rendelkező védjegyek \(az EUVR 8. cikkének \(5\) bekezdése\) 3.1.4.4 pontját](#).

5.3.2.3 Nyilatkozatok

Míg a felsorolt bizonyítási eszközök – például csomagolóanyagok, címkék, árjegyzékek, katalógusok, számlák, fényképek és újsághirdetések – nem vetnek fel különösebb problémát, az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontjában](#) említett nyilatkozatokat részletesebben is meg kell vizsgálni.

A felszólaló nem köteles a korábbi védjegy használatából származó értékesítésekre, bevételekre vonatkozó, eskü alatt tett írásbeli nyilatkozatot benyújtani. A felszólaló félnek kell megválasztania a korábbi védjegy releváns időszakban történő tényleges használatának alátámasztására általa alkalmasnak tartott bizonyítási módokat (08/07/2004, [T-203/02](#), Vitafruit, EU:T:2004:225, § 37).

Az eskü alatt tett nyilatkozat szerepe az, hogy tényeket közöljön vagy magyarázatot adjon az igazoló dokumentumokra, nem pedig az, hogy jogi álláspontot közöljön (06/11/2014, [T-463/12](#), MB, EU:T:2014:935, § 56).

Az elfogadhatóság és a relevancia (bizonyító erő) megkülönböztetése

A nyilatkozatok jelentőségéről sok vita folyt. Ebben a tekintetben egyértelműen meg kell különböztetni az említett bizonyítékok elfogadhatóságát és bizonyító erejét.

Ami az **elfogadhatóságot** illeti, az [EUVFAR 10. cikkének \(4\) bekezdése](#) kifejezetten megemlíti, hogy az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontjában](#) említett írásbeli nyilatkozatok a használat igazolásának elfogadható eszközei. Az [EUVR 97. cikkének \(1\) bekezdése](#) bizonyítási eszközöket sorol fel, többek között az eskü alatt tett, a

megegerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötőerővel járó módon tett írásbeli nyilatkozatot. Ezért vizsgálni kell, hogy a benyújtott nyilatkozat az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontja](#) szerinti nyilatkozatnak minősül-e. Az írásbeli nyilatkozat hatályát csak akkor kell a nemzeti jogrendszer jogszabályai szerint vizsgálni, amennyiben az nem eskü alatt tett, vagy nem megerősített nyilatkozat (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 40; helyben hagyta: 09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 49). Ha kétséges, hogy a nyilatkozat eskü alatt tett vagy megerősített nyilatkozat-e, a felszólalónak kell erre vonatkozó bizonyítékot benyújtania. Ennek hiányában a nyilatkozat nem minősül az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdése f\) pontjának](#) értelmében vett nyilatkozatnak.

Az [EUVR 97. cikke \(1\) bekezdésének f\) pontja](#) nem részletezi, hogy ezekhez a nyilatkozatokhoz kiknek az aláírása szükséges, ezért nincs ok azt feltételezni, hogy az eljárás felei által saját kezűleg aláírt nyilatkozatokra nem vonatkozik ez a rendelkezés (16/12/2008, [T-86/07](#), Deitech, EU:T:2008:577, § 46).

Az EUVR, az EUVFAR és az EUV Vhr. nem támasztják alá azt a következtetést, hogy a védjegyhasználat igazolására szolgáló bizonyítási eszközök – így a nyilatkozatok – bizonyító erejét a tagállami jogszabályokra tekintettel kellene vizsgálni (28/03/2012, [T-214/08](#), Outburst, EU:T:2012:161, § 33; 09/12/2014, [T-278/12](#) PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 53). A nyilatkozat bizonyító ereje elsősorban a benne foglalt információ hitelességétől, hihetőségétől függ. Különösen figyelembe kell venni tehát annak személyét, akitől az irat származik, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint azt, hogy helytálló és megbízható-e (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 42).

Ami az ilyen típusú bizonyíték **bizonyító erejét** illeti, a Hivatal az állandó ítélkezési gyakorlatot követve különbséget tesz a felszólalótól vagy alkalmazottaitól származó nyilatkozatok és a független forrásból származó nyilatkozatok között (09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 51; 06/11/2014, [T-463/12](#), MB, EU:T:2014:935, § 54).

A jogosult vagy alkalmazottai által tett nyilatkozatok

A korábbi védjegyjogosulttól származó nyilatkozat (amelyet maguk az érdekelt felek vagy alkalmazottaik készítettek el) a független bizonyítékhoz képest általában kisebb súllyal esik a latba. Ennek oka, hogy a jogvitában érintett fél észlelését e kérdésben többé-kevésbé a személyes érdekei befolyásolhatják (11/01/2011, [R 490/2010-4](#), BOTODERM / BOTOX, § 34; 27/10/2009, [B 1 086 240](#) és 31/08/2010, [B 1 568 610](#)).

Az ilyen nyilatkozat önmagában kellően nem igazolhatja a tényleges használatot (09/12/2014, [T-278/12](#), PROFLEX, EU:T:2014:1045, § 54). Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ilyen nyilatkozatok bizonyító erővel egyáltalán nem rendelkeznek (28/03/2012, [T-214/08](#), Outburst, EU:T:2012:161, § 30). Az általánosítás kerülendő, mivel az ilyen nyilatkozatok pontos értéke mindig konkrét formájuktól és tartalmuktól függ. A részletes és konkrét információt tartalmazó nyilatkozatok nagyobb bizonyító erővel bírnak, mint a nagyon általános és elvont módon szövegezett nyilatkozatok.

A végkimenetel az egyes esetekben előterjesztett bizonyítékok átfogó értékelésétől függ. Általában további anyagokra van szükség a használat bizonyításának megállapításához, mivel az említett nyilatkozatokat úgy kell tekinteni, hogy kevesebb bizonyító erejük van, mint a fizikai bizonyítékoknak (címkék, csomagolóanyagok stb.), vagy a független forrásból származó bizonyítékoknak. Ezért a további benyújtott anyagok bizonyító ereje nagyon fontos. Értékelni kell, hogy az eskü alatt tett írásbeli nyilatkozat tartalmát kellően alátámasztja-e a további anyag (vagy fordítva). Az a tény, hogy az érintett nemzeti hivatal elfogadhat bizonyos gyakorlatot a használat ilyen típusú bizonyítékának értékelése tekintetében, nem jelenti azt, hogy az alkalmazandó az európai uniós védjegyekre vonatkozó eljárásokban (07/06/2005, [T-303/03](#), *Salvita*, EU:T:2005:200, § 41 et seq.).

Ha az európai uniós védjegybejelentés benyújtásának vagy elsőbbségének napját követően megváltozik a védjegyjogosult személye, az az új jogosultak nyilatkozatait érvénytelenné teheti, mivel ez utóbbiak általában nem rendelkeznek közvetlen ismeretekkel, amelyek alapján nyilatkozatot tehetnének a védjegy korábbi jogosultja általi használatról (17/06/2004, [R 16/2004-1](#), *REPORTER / REPORTER*).

Mindazonáltal az átruházás vagy más jogcímen történő öröklés esetén az új jogosult hivatkozhat a jogelődje(i) általi használatra a vonatkozó türelmi időszakon belül. A jogelőd általi használat bizonyítása történhet a jogelőd által és minden egyéb megbízható módon, például üzleti nyilvántartásokból származó információkkal, ha a jogelőd nem elérhető.

Harmadik felek nyilatkozatai

A **független forrásból** (például szakértők, szakmai szervezetek, kereskedelmi kamarák, beszállítók, vásárlók vagy a felszólaló üzleti partnerei) származó nyilatkozatok (például felmérések) nagyobb bizonyító erővel rendelkeznek (19/01/2011, [R 1595/2008-2](#), *FINCONSUM ESTABLECIMIENTO FINANCIERO DE CREDITO / FINCONSUMO* (fig.), § 31).

Ez a gyakorlat összhangban van a Bíróság *Chiemsee* ítéletében (04/05/1999, [C-108/97](#) & [C-109/97](#), *Chiemsee*, EU:C:1999:230) alkalmazott ítélkezési gyakorlattal, amelyben a Bíróság utalt a védjegy piacon megszerzett megkülönböztető képességét igazoló megfelelő bizonyítékokra. Bár a megkülönböztető képesség megszerzése önmagában nem egyezik meg a tényleges használattal, az előbbi magában foglal olyan elemeket, amelyek bizonyítják a megjelölés használatát a piacon. Következésképpen, ennek analógiájára felhasználható az ezekhez kapcsolódó ítélkezési gyakorlat.

A felek saját nyilatkozatai nem minősülnek „harmadik fél bizonyítékának”, míg minden egyéb bizonyíték (például közvélemény-kutatások, kereskedelmi kamarák, szakmai szervezetek vagy szakértők nyilatkozatai) harmadik felektől származik.

5.4 A bejelentő reakciója

5.4.1 A bizonyíték továbbítása

A felszólaló által a használatra vonatkozóan benyújtott bizonyíték beérkezését követően a Hivatal a bizonyítékot teljes egészében továbbítja a bejelentőnek.

A Hivatal általában 2 hónapot biztosít a bejelentőnek arra, hogy a használat bizonyítására (és a felszólalásra) válaszul benyújtsa észrevételeit.

5.4.2 Nem nyújtottak be bizonyítékot vagy releváns bizonyítékot

A Hivatal azonban az eljárást azonnal lezárhatja, ha az adott határidőn belül a felszólaló **nem terjesztett elő bizonyítékot vagy olyan bizonyítékot terjesztett elő, amely nyilvánvalóan nem releváns**, és a minden korábbi védjegylajstromozás érintett. E gyakorlatot az indokolja, hogy így elkerülhető az eljárás folytatása, amikor annak kimenetele már ismert, azaz a felszólalás elutasítása a használat igazolásának hiánya miatt (az eljárás gazdaságosságának és megfelelő ügyintézésének elve).

Amennyiben csak a korábbi védjegyek egy részére vonatkozik a használat igazolásának követelménye, és a felszólaló nem terjeszt elő bizonyítékot, vagy a bizonyítékot nyilvánvalóan nem releváns, a bejelentő felkérést kap, hogy nyújtson be észrevételeket a felszólaláshoz a fennmaradó korábbi védjegyekkel kapcsolatosan, függetlenül attól, hogy első észrevételeiben mindössze a használat igazolását kérte, vagy a felszólalásra vonatkozó kezdeti észrevételeket is megfogalmazott.

Minden más esetben a bizonyítékot továbbítják a bejelentőnek, amely 2 hónapon belül észrevételeket tehet. A Hivatal nem közölheti a felszólalóval, hogy a bizonyíték kielégítő volta kétséges, sőt, ilyen esetekben nem kérheti fel a felszólalót további bizonyíték benyújtására sem. Az ilyen cselekmények ellentétesek lennének a Hivatal pártatlanságával az ellenérdekű fél részvételével zajló eljárásokban (01/08/2007, [R 201/2006-4](#), OCB (fig.) / O.C.B., OCB (fig.), § 19).

5.4.3 A bejelentő reakciójának elmaradása

Ha a bejelentő nem reagál a határidőn belül, a Hivatal a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján hoz határozatot. Az, hogy a bejelentő nem válaszol, nem jelenti azt, hogy elfogadja a benyújtott bizonyítékot a használat elegendő igazolásaként (07/06/2005, [T-303/03](#), Salvita, EU:T:2005:200, § 79).

5.4.4 A kérelem hivatalos visszavonása

Ha a bejelentő a használat igazolására tett válaszlépésként hivatalosan visszavonja használat igazolása iránti kérelmét, a kérdés a továbbiakban nem releváns. Mivel a bejelentő az, aki elindítja a megfelelő eljárást, logikusan olyan helyzetben van, hogy

kérelmének hivatalos visszavonásával megszüntetheti az eljárásnak ezt a részét (21/04/2004, [R 174/2003-2](#), SONNENGARTEN / SOMMERGARTEN, § 23).

5.5 A felszólaló további reakciója

A felszólaló jogosult arra, hogy a bejelentő észrevételeire válaszul észrevételeket nyújtson be. Ez különös jelentőséggel bír olyan esetekben, amelyekben a meghozandó határozat részben esetlegesen a bejelentő által előterjesztett érveken alapul, amennyiben a bizonyíték nem igazolja a védjegy használatát.

A fellebbezési tanács lényeges eljárási hibának tekintette, ha ilyen esetben nem tették lehetővé, hogy a felszólaló megtegye észrevételeit (28/02/2011, [R 16/2010-4](#), COLORPLUS, § 20).

A kiegészítő bizonyíték benyújtásával kapcsolatban további tájékoztatásért lásd a [fenti 5.3.1. pontot](#).

5.6 A használat igazolására vonatkozó eljárás során használt nyelvek

Az [EUVFAR 10. cikkének \(6\) bekezdése](#) szerint, ha az (1), (2) és (3) bekezdés alapján benyújtott bizonyítékokat nem a felszólalási eljárás nyelvén nyújtották be, a Hivatal **felszólíthatja** a felszólalót, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyújtsa be a bizonyítékok adott nyelven készült fordítását.

A Hivatal mérlegelési jogkörrel rendelkezik azt illetően, hogy a felszólalónak be kell-e nyújtania a használat bizonyítékának az eljárás nyelvére lefordított változatát. Mérlegelési jogkörének gyakorlása során a Hivatal mindkét fél érdekeit figyelembe veszi.

Figyelembe kell venni, hogy a felszólaló számára rendkívül költséges és megterhelő lehet a használat benyújtott bizonyítékának az eljárás nyelvére történő lefordítása.

Másrészt a bejelentő jogosult arra, hogy tájékoztatást kapjon a benyújtott bizonyíték tartalmáról ahhoz, hogy megvédhesse érdekeit. Feltétlenül szükséges, hogy a bejelentő értékelni tudja a felszólaló által benyújtott használatra vonatkozó bizonyíték tartalmát. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni a benyújtott dokumentumok jellegét. Úgy tekinthető például, hogy a „szabványos” számlákat és csomagolásmintákat nem kell lefordítani ahhoz, hogy azokat a bejelentő értse (15/12/2010, [T-132/09](#), Epcos, EU:T:2010:518, § 51 et seq.; 30/04/2008, [R 1630/2006-2](#), DIACOR / DIACOL PORTUGAL, § 46 et seq. (fellebbezés benyújtva: 24/01/2017, [T-258/08](#), DIACOR / DIACOL, EU:T:2017:22); 15/09/2008, [R 1404/2007-2](#) & [R 1463/2007-2](#), FAY (fig) / FAY & CO, § 26 et seq.).

Ha a bejelentő kifejezetten kéri a bizonyíték eljárás nyelvére történő lefordítását, és e kérését megalapozza (lásd az [EUVFAR EUV Vhr. 24. cikkével](#) összefüggésben értelmezett [10. cikkének \(6\) bekezdését](#)), a Hivatal főszabály szerint fordítást fog kérni a felszólalótól. Az erre irányuló kérés azonban elutasítható, ha úgy tűnik, hogy a

bejelentő kérése – a benyújtott bizonyítékok magától értetődő jellegére tekintettel – túlzó, vagy akár visszaélésszerű.

Ha a Hivatal előírja a bizonyíték fordítását, 2 hónapot biztosít a felszólaló számára a fordítás benyújtására. Ha a felszólaló által a használatra vonatkozóan benyújtott bizonyíték terjedelmes, a Hivatal kifejezetten felkérheti a felszólalót arra, hogy a benyújtott anyagnak csak azon részeit fordítsa le, amelyeket elegendőnek ítél a védjegy releváns időszak alatti tényleges használatának megállapításához. Általában a felszólalónak kell értékelnie, hogy szükséges-e a benyújtott bizonyíték egészét lefordítani. A bizonyítékot a Hivatal csak akkor veszi figyelembe, amennyiben arról fordítás is készült, vagy amennyiben a bizonyíték szöveges elemeitől függetlenül magától értetődő.

Ha a felszólaló a bizonyíték előterjesztésére meghatározott határidőn belül az eljárás nyelvétől eltérő nyelven nyújt be bizonyítékokat, majd saját kezdeményezésére a megadott határidőn túl e bizonyíték eljárás nyelvén készült fordítását is benyújtja, e bizonyítékot figyelembe fogják venni, és észrevételeinek megtétele érdekében továbbítják a felszólaló részére. Ez még akkor is érvényes, ha a Hivatal nem kérte a felszólalót a fordítás benyújtására, és ha a bejelentő még nem vitatta a bizonyítékot.

6 Az eljárás megszüntetése

6.1 Békés rendezés

[az EUVR 47. cikkének \(4\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 6. cikkének \(2\) bekezdése](#)

A felek szabadon dönthetnek az intézkedésről, amely lezárja a felszólalási eljárást. Miközben dönthetnek úgy, hogy visszavonják a felszólalást, a pontos okok megadása nélkül egyszerűen kérhetik azt is, hogy a Hivatal zárja le az ügyet. Elegendő benyújtani a felek írásos aláírt megállapodását, amelyhez nem szükséges indoklást fűzni. A Hivatal ekkor e megállapodás alapján megteszi az eljárás lezárásához szükséges lépéseket.

A békés rendezés, egyezségkötés esetén visszatérítendő díjakról és a költségek viseléséről lásd alább az idevágó bekezdést.

A Hivatal, ha ezt helyénvalónak ítéli, a feleket békés rendezésre, egyezség megkötésére hívhatja fel. A Hivatal és a felek így vitarendezési eljárást kezdeményezhetnek.

E célból a Hivatal békés rendezésre, egyezségkötésre irányuló javaslatokat adhat ki. Mivel elvileg a Hivatal nem tudja (és nem is akarja) helyettesíteni a feleket, csak nagyon ritka esetekben lép fel, amikor a felek közötti vitarendezés kívánatosnak tűnik, és jó okkal véli úgy, hogy az eljárás vitarendezéssel lezárható.

Ha a felek kifejezetten kérik, a Hivatal segítséget nyújthat a tárgyalásaik során, például úgy, hogy közvetítőként lép fel, és rendelkezésükre bocsát bármely szükséges anyagi forrást. Minden felmerült költséget a felek viselnek. A békés rendezés, egyezségkötés előtt kérelmet lehet benyújtani az eljárás felfüggesztésére.

6.2 Korlátozások és visszavonások

Az [EUVR 66. cikkének \(1\) bekezdése](#) és [71. cikkének \(3\) bekezdése](#), [146. cikke \(6\) bekezdésének a\) pontja](#), [146. cikkének \(9\) bekezdése](#), valamint [109. cikke](#)

[az EUVFAR 6. cikkének \(2\), \(3\) és \(4\) bekezdése](#)

6.2.1 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása

[az EUVR 49. cikke](#)

[az EUVFAR 6. cikkének \(5\) bekezdése](#)

A bejelentő a felszólalási eljárás bármelyik szakaszában korlátozhatja a bejelentésében szereplő áruk és szolgáltatások körét, illetve visszavonhatja a teljes bejelentést.

Ilyen kérés külön dokumentumban, a fenti [4.4.1. pontnak](#) megfelelően nyújtható be.

A visszavonásnak és a korlátozásnak egyértelműnek és feltétel nélkülinek kell lennie. Sohasem tekinthető hallgatólagos visszavonásnak, ha az európai uniós védjegybejelentő nem szólal meg az eljárás során.

A feltételekhez kötött, vagy nem egyértelmű visszavonás vagy korlátozás nem fogadható el és azt pusztán tájékoztatási céllal továbbítják a másik félnek, értesítve a feleket arról, hogy ezt a visszavonást vagy korlátozást nem veszik figyelembe.

A Hivatal nem fogadja el a feltételhez kötött visszavonást. Például a bejelentő a felszólalásra válaszul adott észrevételeiben azzal érvel, hogy a megjelölések eltérők, azonban hozzáteszi, hogy amennyiben azokat az elbíráló hasonlóknak találja, korlátozni fogja az európai uniós védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások jegyzékét. Ebben az esetben a korlátozás nem fogadható el, a bejelentőt pedig tájékoztatni kell arról, hogy a korlátozásnak egyértelműnek és feltétel nélkülinek kell lennie.

Ha a korlátozás – ha csak részben is – nem elfogadható, a Hivatal a hiányosság orvoslására szólítja fel a bejelentőt. Ha a bejelentő nem orvosolja a hiányosságot, a korlátozást az eredeti kérelem beérkezésének napjával veszik nyilvántartásba. Ha a bejelentő nem orvosolja a hiányosságot, a korlátozás teljes egészében elutasításra kerül, és az eljárás az áruk és szolgáltatások eredeti jegyzéke alapján fog folytatódni (Iránymutatások, [B. rész, Vizsgálat, 3. szakasz, Osztályozás, 5.3.5 pont](#)). A felszólaló tájékoztatást fog kapni a fenti lépésekről.

Ha a felszólaló egy nem elfogadható korlátozás benyújtását követően vonja vissza felszólalását, a visszavonást nem veszik figyelembe, ha az egyértelműen a nem elfogadható korlátozásra hivatkozik. Amint a korlátozás elfogadhatóvá válik, tájékoztatják a felszólalót az áruk és szolgáltatások jegyzékének korlátozásáról, és új határidőt kap a felszólalás visszavonásának megerősítésére.

Ha a korlátozás elfogadható, megerősítést küldenek a bejelentőnek.

Attól függően, hogy az eljárás mely szakaszában következik be, a korlátozásnak vagy visszavonásnak eltérő következményei vannak, amelyeket az alábbiakban ismertetünk.

Az európai uniós védjegybejelentés korlátozásával kapcsolatban további információ az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 3. szakasz, Osztályozás, 5.3. pontjában](#) és B. rész, Vizsgálat, 1. szakasz, Eljárások, [5.1.](#) és [5.2.](#) pontjában található.

6.2.1.1 Visszavonás vagy korlátozás az elfogadhatóság ellenőrzése előtt

A korlátozás kiterjed a felszólalás/visszavonás egészére

Ha az európai uniós védjegybejelentést azelőtt vonják vissza vagy korlátozzák a nem megtámadott árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan, hogy értesítést küldtek volna a felszólalás elfogadhatóságáról, akkor a felszólalási eljárást lezárják, a felszólalási díjat pedig visszatérítik. Másképpen megfogalmazva, ezekben az esetekben a felszólalás elfogadhatóságával szemben elsőbbséget élvez a visszavonás vagy a korlátozás vizsgálata.

A költségek viseléséről nem döntenek.

A korlátozás nem (láthatóan nem) terjed ki a felszólalás egészére

Olyan korlátozás esetében, amely még mindig tartalmazhat megtámadott árukat és szolgáltatásokat, megvizsgálják az elfogadhatóságot.

Értesítik a felszólalót a korlátozásról valamint az elfogadhatóságról vagy arról, hogy van-e az elfogadhatóságot feltétlenül vagy viszonylagosan kizáró hiányosság.

Amennyiben a felszólalást visszavonják, a felszólalási díj visszatérítésre kerül. Ez még kijavíthatatlan hiányosságok esetén is így van.

A felszólaló levelének nem kell kifejezetten utalnia a korlátozásra, amennyiben a bejelentő korlátozásának időpontjában vagy azt követően érkezik be.

A költségek viseléséről nem döntenek.

6.2.1.2 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt

A korlátozás kiterjed a felszólalás/visszavonás egészére

Ha teljesen egyértelmű, hogy a korlátozás a felszólalás egészére kiterjed, vagy ha az európai uniós védjegybejelentést visszavonják, akkor erről értesítik a feleket, az eljárást pedig lezárják. A felszólalónak visszatérítik a felszólalási díjat.

A költségek viseléséről nem döntenek.

A korlátozás nem (láthatóan nem) terjed ki a felszólalás/visszavonás egészére

Ha nem teljesen egyértelmű, hogy a korlátozás a felszólalás egészére, vagy annak csak bizonyos részére terjed ki, akkor felkérjük a felszólalót, hogy tájékoztassa a Hivatalt arról, hogy fenn kívánja-e tartani vagy visszavonja felszólalását. A feleket erről a válaszról értesítik. Amennyiben a felszólalást visszavonják, a felszólalási díjat visszatérítik a felszólalónak.

A költségek viseléséről nem döntenek.

Amennyiben a bejelentő korlátozása a gondolkodási időszak letelte előtt beérkezik, a felszólalási díj visszatérítésre kerül, még ha felszólalás ezt követő visszavonása be is érkezik, és az eljárás a gondolkodási időszak leteltével lezárul.

Ezenkívül, ha a felszólalás visszavonását a Hivatal azt megelőzően kapja meg, hogy a korlátozásról szóló hivatalos értesítést megküldené a felszólalónak, úgy tekinti, hogy a visszavonás a korlátozás következménye, és a felszólalási díj szintén visszatérítésre kerül.

A felszólaló levelének nem kell kifejezetten utalnia a korlátozásra, amennyiben a bejelentő korlátozásának időpontjában vagy azt követően érkezik be.

A felszólalónak az értesítésre adott eredeti válasza mindaddig nem lényeges, amíg a visszavonást később jelentik be.

Példák

- A felszólaló nem válaszol a megadott határidőn belül, de ezt követően a – meghosszabbított – gondolkodási időszakon („cooling-off”) belül visszavonja a felszólalást.
- A felszólaló válaszol és fenntartja felszólalását, azonban még a meghosszabbított gondolkodási időszakon („cooling-off”) belül visszavonja a felszólalást.

6.2.1.3 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejárta után

A korlátozás kiterjed a felszólalás/visszavonás egészére

Ha teljesen egyértelmű, hogy a korlátozás a felszólalás egészére kiterjed, vagy ha az európai uniós védjegybejelentést visszavonják, akkor erről értesítik a feleket, az eljárást pedig lezárják.

Ha a felek nem nyújtanak be a költségekről szóló megállapodást, a Hivatal hozza meg ezt a döntést. A költségek viseléséről további információ a [lenti 6.5.3. pontban](#) található.

A korlátozás nem (láthatóan nem) terjed ki a felszólalás/visszavonás egészére

Ha nem teljesen egyértelmű, hogy a korlátozás a felszólalás egészére, vagy annak csak bizonyos részére terjed ki, akkor felkérjük a felszólalót, hogy tájékoztassa a Hivatalt arról, hogy fenn kívánja-e tartani vagy visszavonja felszólalását. A feleket minden válaszról értesítik. Amennyiben a felszólalást fenntartják, az eljárás folytatódik. Amennyiben a felszólalást visszavonják, a felszólalási eljárás lezárul. Ha a felszólaló

először fenntartja a felszólalását, majd azt visszavonja, ezt [a lenti 6.2.2.2. ponttal](#) összhangban a felszólalás visszavonásaként kell kezelni.

Ha a felek nem nyújtanak be a költségekről szóló megállapodást, a Hivatal hozza meg a döntést a költségviselésről. A költségek viseléséről további információ [a lenti 6.5.3. pontban](#) található.

6.2.1.4 Az európai uniós védjegybejelentések korlátozása és visszavonása a határozat meghozatala után

A fellebbezési nagytanács a 27/09/2006, [R 331/2006-G](#), Optima határozata alapján a Hivatal elfogadja a felszólalásról szóló határozat meghozatala után, a fellebbezési időszakban beérkezett visszavonásokat és korlátozásokat, még akkor is, ha nem nyújtottak be fellebbezést.

A Hivatal tudomásul veszi a visszavonást és lezárja az ügyet. A feleknek elküldi a visszavonásról szóló megerősítést (a közlemény azonban nem tartalmazza a költségek viseléséről szóló határozatot). Az eredeti határozat költségekről szóló része érvényben marad, és ezt a nyertes fél érvényesítheti, hacsak eltérő megállapodás nem születik. A Hivatal adatbázisát ennek megfelelően frissítik, hogy így látható legyen az európai uniós védjegybejelentés visszavonása.

További információk az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 1. szakasz, Eljárások, 5.1. pontjában](#) és [E. rész, A lajstrommal kapcsolatos műveletek, 2. szakasz, Átalakítás, 4.3. pontjában](#) találhatók.

Az európai uniós védjegybejelentés nem vonható vissza azt követően, hogy az európai uniós védjegybejelentést elutasító határozat jogerőre emelkedett.

Ha a határozat elutasította a felszólalást, a bejelentés bármikor visszavonható vagy korlátozható.

A (fellebbezési tanács, a Törvényszék vagy a Bíróság) előtt **folyamatban lévő fellebbezés visszavonása** azt jelenti, hogy **a megtámadott határozat jogerőre emelkedik**. Következésképpen a megtámadott európai uniós védjegybejelentést ezt követően már nem lehet visszavonni.

6.2.1.5 Nyelv

[az EUVR 146. cikke \(6\) bekezdésének a\) pontja](#)

A felszólalási eljárás során a korlátozás benyújtható az európai uniós védjegybejelentés első vagy második nyelvén.

Ha a korlátozást az európai uniós védjegybejelentés első nyelvén nyújtják be, amely nem az eljárás nyelve, és amikor a korlátozás nem terjed ki a felszólalás egészére, akkor a korlátozást továbbítják a felszólalónak, és felkérjük arra, hogy tájékoztassa a Hivatalt, fenn kívánja-e tartani felszólalását. A felszólaló kifogást emelhet a korlátozás nyelve ellen, és kérheti, hogy azt fordítsák le az eljárás nyelvére. A Hivatal ekkor gondoskodik a korlátozás lefordításáról.

Ha elfogadható korlátozást nyújtanak be az első és második nyelven, az elbírálónak a Hivatal adatbázisában kell rögzítenie ezt a korlátozást mindkét nyelven, és a bejelentő felé meg kell erősíteni mindkét nyelven az áruk és szolgáltatások új jegyzékét.

6.2.2 Felszólalások visszavonása

A felszólaló az eljárás során bármikor visszavonhatja felszólalását.

A felszólalás visszavonásának egyértelműnek és feltétel nélkülinek kell lennie. A feltételekhez kötött vagy nem egyértelmű visszavonás nem fogadható el, és ezt pusztán tájékoztatási céllal továbbítják a bejelentőnek, értesítve a bejelentőt arról, hogy ezt a visszavonást vagy korlátozást nem veszik figyelembe.

Amennyiben a felszólaló az európai uniós védjegybejelentés korlátozásától függetlenül visszavonja felszólalását, a felszólalás státuszától függően három különböző helyzet merülhet fel. A felszólalás európai uniós védjegybejelentés korlátozása miatti visszavonásának következményeiről további információ a fenti [6.2.1.1–6.2.1.3](#) pontokban található.

6.2.2.1 A felszólalás visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt

Ha a felszólalást a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt vonják vissza, erről értesítik a feleket. Az európai uniós védjegybejelentés korlátozását követően a felszólalás gondolkodási időszak („cooling-off”) alatt történő visszavonásának esetétől (lásd a [fenti 6.2.1.2. pontot](#)) eltérően a Hivatal nem téríti vissza a felszólalási díjat és a költségviselésről sem hoz határozatot.

6.2.2.2 A felszólalás visszavonása a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártá után

Ha a felszólalást a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártá után vonják vissza, erről értesítik a feleket. A felszólalási díjat nem térítik vissza. Ha a felek nem nyújtanak be a költségekről szóló megállapodást, a Hivatal hozza meg a döntést a költségviselésről. A költségek viseléséről további információ a [lenti 6.5.3. pontban](#) található.

6.2.2.3 A felszólalás visszavonása a határozat meghozatala után

A fellebbezési nagytanács a 27/09/2006 [R 331/2006-G](#), Optima határozata alapján a Hivatal elfogadja a felszólalásról szóló határozat meghozatala után, a felszólalás fellebbezési időszakban beérkezett visszavonását, még akkor is, ha nem nyújtottak be fellebbezést.

A Hivatal tudomásul veszi a visszavonást és lezárja az ügyet. A feleknek elküldi a visszavonásról szóló megerősítést, a közlemény azonban nem tartalmazza a költségek viseléséről szóló határozatot. Az eredeti határozat költségekről szóló része érvényben marad, és ezt a nyertes fél érvényesítheti. A Hivatal adatbázisát ennek megfelelően

frissítik, hogy így látható legyen a felszólalás visszavonása, a bejelentés lajstrombavételéről pedig intézkednek.

A (fellebbezési tanács, a Törvényszék vagy a Bíróság) előtt **folyamatban lévő fellebbezés visszavonása** azt jelenti, hogy **a megtámadott határozat jogerőre emelkedik**. Következésképpen a felszólalást ezt követően már nem lehet visszavonni.

A fellebbezési eljárás során történő visszavonással kapcsolatos további információkért lásd az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 1. szakasz, Eljárások című rész 5.1. pontját](#).

6.2.2.4 Nyelv

[az EUVR 146. cikkének \(9\) bekezdése](#)

A felszólalást az eljárás nyelvén kell visszavonni. Amennyiben a visszavonást olyan nyelven nyújtják be, amely nem az eljárás nyelve, az eredeti dokumentum benyújtásának napjától számított 1 hónapon belül fordítást kell benyújtani. Ennek hiányában a Hivatal a visszavonást elutasítja.

6.2.3 A visszavonások/korlátozások visszavonása

Egy fél csak akkor vonhatja vissza a korábban benyújtott visszavonást/korlátozást, ha a Hivatal ugyanazon a napon kapja meg a korábbi visszavonást/korlátozást visszavonó levelet, mint az első beadványt (lásd még az Iránymutatás, [B. rész, Vizsgálat, 1. szakasz, Eljárások című rész 5.2.1. pontját](#)).

6.3 Az ügy érdekében hozott határozat

A Hivatal az ügy érdekében kizárólag azt követően hoz határozatot, hogy a felek minden szükséges beadványt benyújtottak, és az kizárólag az ügy kimenetele szempontjából lényeges kérdésekkel vagy korábbi jogokkal foglalkozhat.

Ez alól két kivétel van, amikor:

- a korábbi jogot nem igazolták;
- a korábbi jog megszűnt.

6.3.1 A korábbi jogot nem igazolták

[az EUVFAR 8. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Ha a felszólaló egyetlen hivatkozott korábbi jog meglétének, érvényességének és oltalma hatályának bizonyítékát sem nyújtotta be szabályszerűen, a Hivatal a felszólalást elutasítja, amint a felszólalónak az ügyirata kiegészítésére adott határidő lejárt.

Viszont ha a korábbi jogok közül legalább egy korábbi jog meglétét, érvényességét és oltalmának hatályát igazolják, az eljárás a megszokottak szerint folytatódik, az ügy érdemében hozott ügydöntő határozatban pedig nem veszik figyelembe a megalapozatlan jogokat.

6.3.2 A korábbi jog megszűnt

Ha az eljárás során a korábbi jog megszűnik (pl. mert érvénytelennek nyilvánították, vagy mert nem újították meg), akkor az ügydöntő határozat nem alapozható erre. A felszólalás csak egy, a határozat időpontjában érvényes korábbi jog tekintetében tartható fenn. Ennek oka, hogy az EUVR összeütközés határozat meghozatalakor való fennállását megkövetelő [8. cikkében](#) jelen időben fogalmazták meg valamely védjegylajstromozás abban az esetben történő kizárásának követelményét, ha a felszólalás bármely indoka fennáll. Az ügy érdemét nem érinti, hogy a korábbi jog miért szűnt meg.

Egy európai uniós védjegytől eltérő korábbi jog megsemmisítését a Hivatal nem tudja kideríteni. Amennyiben azonban a felek egyike tájékoztatja a Hivatalt a megsemmisítésről, a másik felet meg kell hallgatni, és előfordulhat, hogy a felszólalás a korábbi jog alapján nem folytatódhat.

A határozat meghozatala előtt a Hivatal ellenőrzi, hogy a hivatkozott korábbi jog megújítása időközben esedékessé vált-e. Ha igen, a Hivatal felkéri a felszólalót, hogy igazolja a védjegy megújítását. Ez vonatkozik arra az esetre is, ha adott esetben a védjegyre megújítására biztosított türelmi időszak még nem járt le. Amennyiben a felszólaló nem nyújt be bizonyítékot, a felszólalás a korábbi jog alapján nem folytatódhat.

A Hivatal a határozat meghozatala előtt az ügyaktában szereplő dokumentumokat is ellenőrizheti annak kiderítése érdekében, hogy a hivatkozott korábbi jog nemzeti lajstromozást követő eljárás tárgyát képezi-e. Ha igen, a Hivatal felkéri a felszólalót, hogy igazolja a nemzeti eljárás végső kimenetelét. Amennyiben a felszólaló bizonyítékot nyújt be arra vonatkozóan, hogy a nemzeti eljárás még folyamatban van, a Hivatal a felszólalási eljárást felfüggesztheti addig, amíg a felfüggesztéshez vezető eljárásban végleges határozatot nem hoznak.

6.4 Díjvisszatérítés

6.4.1 Be nem érkezettnek tekintett felszólalás

az EUVR [46. cikkének \(3\)](#) és [181. cikkének \(1\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 5. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Ha a felszólalást a díj késedelmes vagy nem teljes összegű befizetése miatt be nem érkezettnek tekintik (lásd a [fenti 2.2.2. pontot](#)), akkor a felszólalási díjat, ezen belül az esetleges pótdíjat visszafizetik a felszólalónak.

6.4.1.1 Felszólalás és felszólalás visszavonása ugyanazon a napon

Amikor a felszólalást annak benyújtásának napján visszavonják, a Hivatal visszatéríti a felszólalási díjat.

6.4.1.2 Visszatérítés ismételt meghirdetés után

Ha a Hivatal által elkövetett hiba miatt az európai uniós védjegybejelentést újra meghirdetik a Védjegyértékesítő A.2. részében, és ennek következményeként az „első meghirdetés elleni felszólaló” vissza kívánja vonni felszólalását, akkor az eljárást lezárják. Mivel az első meghirdetéskor a Hivatal követte el a hibát, a felszólalási díjat visszafizetik.

6.4.2. Visszatérítés az európai uniós védjegybejelentés visszavonásának/korlátozásának fényében

[az EUVFAR 6. cikkének \(2\), \(3\), \(4\) és \(5\) bekezdése](#)

6.4.2.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt visszavont/korlátozott európai uniós védjegybejelentés

Ha a bejelentő a gondolkodási időszak („cooling-off”) előtt vagy alatt visszavonja az európai uniós védjegybejelentést, vagy visszavonja mindazokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek ellen a felszólalás irányul, akkor a felszólalási eljárást lezárják, a költségek viseléséről nem döntenek, a felszólalási díjat pedig vissza kell téríteni (lásd a fenti [6.2.1.1.](#) és [6.2.1.2.](#) pontot).

6.4.2.2 Az európai uniós védjegybejelentés gondolkodási időszakon („cooling-off”) belüli korlátozása miatt visszavont felszólalás

Ha a felszólaló a gondolkodási időszak („cooling-off”) alatt visszavonja azon áruk és szolgáltatások egy részét, amely ellen a felszólalás irányul, a Hivatal felkéri a felszólalót, hogy nyilatkozzon arról, fenntartja-e felszólalását (és ha igen, a fennmaradó áruk és szolgáltatások közül melyikkel szemben), vagy pedig a korlátozás fényében visszavonja azt.

Ha a felszólalást ezt követően visszavonják, akkor a felszólalási eljárás lezárul, a költségek viseléséről nem döntenek, a felszólalási díjat pedig vissza kell téríteni (lásd a fenti [6.2.1.1.](#) és [6.2.1.2.](#) pontot).

6.4.3 Többes felszólalás és a felszólalási díj 50%-ának visszatérítése

[az EUVFAR 9. cikkének \(4\) bekezdése](#)

A többes felszólalás bizonyos eseteiben a felszólalási díj 50%-át vissza lehet téríteni a felszólalónak. A következő példában foglaltak szerint két feltételnek kell teljesülnie.

- Az egyik felszólalási eljárást megszüntették, mert a megtámadott európai uniós védjegybejelentést egy párhuzamos felszólalási eljárásban elutasították. Például négy, „A”, „B”, „C” és „D” felszólalás van („A”, „B”, „C” és „D” felszólalók) „X” európai uniós védjegybejelentéssel szemben, és „X” európai uniós védjegybejelentést „A” felszólalás miatt elutasítják.
- A többi felszólalást („B”, „C” és „D”) felfüggesztették a kontradiktórius rész kezdete előtt (mert az előzetes vizsgálat azt tárta fel, hogy „X” európai uniós védjegybejelentést az „A” felszólalás alapján valószínűleg teljes egészében elutasítják).

Ebben az esetben „B”, „C” és „D” felszólalónak visszatérítik a felszólalási díj 50%-át.

6.4.4 A felszólalási díj vissza nem térítésének esetei

6.4.4.1 A gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt NEM a korlátozás miatt visszavont felszólalás

[az EUVFAR 6. cikkének \(3\), \(4\) és \(5\) bekezdése](#)

Ha a felszólaló a gondolkodási időszak („cooling-off”) vége előtt vonja vissza a felszólalást, és az európai uniós védjegybejelentést nem korlátozták, akkor a Hivatal nem téríti vissza a felszólalási díjat, és a költségek viseléséről sem dönt (lásd a [fenti 6.2.2.1. pontot](#)).

6.4.4.2 A felszólaló általi visszavonás korábbi

[az EUVFAR 6. cikkének \(3\) és \(5\) bekezdése](#)

Ha a felszólalás visszavonása korábbi, mint a bejelentő bejelentésének korlátozása, a díjat nem térítik vissza (lásd a fenti [6.2.1.1.](#) és [6.2.1.2.](#) pontot). Emellett, ha a bejelentő a felszólalás visszavonása után (például arra adott válaszként) visszavonja bejelentését, akkor a díjat nem térítik vissza.

Ugyanez érvényes akkor is, ha a bejelentő a felszólalás részleges visszavonása után korlátozza a bejelentést.

6.4.4.3 A felek közötti megegyezés az eljárás megkezdése előtt

[az EUVFAR 6. cikkének \(2\), \(4\) és \(5\) bekezdése](#)

Az [EUVFAR 6. cikkének \(5\) bekezdése](#) csak az európai uniós védjegybejelentés visszavonása vagy korlátozása esetén említi meg a felszólalási díj visszatérítésének lehetőségét. Ezért ha az eljárás olyan megállapodás alapján ér véget, amely megemlíti az európai uniós védjegybejelentés visszavonását vagy korlátozását, a felszólalási díj visszatérítésre kerül. Egyéb esetekben nem térítik vissza a felszólalási díjat.

6.4.4.4 Az eljárás egyéb okokból történő megszüntetése

[az EUVR 7. cikke](#), [45. cikke](#) és [119. cikkének \(2\) bekezdése](#)

[az EUVFAR 5. és 6. cikke](#)

Azokban az esetekben, amikor a bejelentést elutasítják:

- az [EUVR 7. cikke](#) szerint (a bejelentés elutasítása feltétlen kizáró okok alapján, a Hivatal saját kezdeményezésére vagy harmadik fél észrevételei alapján), vagy
- az [EUVR 119. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint (képviselő nem EGT-n belüli bejelentők esetében),

a felszólalási díjat nem térítik vissza, mivel az EUVFAR egyik esetet sem veszi figyelembe a felszólalási díj visszatérítésének indokaként.

6.5 A költségek viseléséről, megosztásáról hozott döntés

6.5.1 Azok az esetek, amelyekben határozatot kell hozni a költségek viseléséről

[az EUVR 109. cikke](#)

[az EUVFAR 6. cikkének \(4\) bekezdése](#)

A költségek viseléséről olyan felszólalási eljárásban hoznak határozatot, amely túllépett a gondolkodási időszakon („cooling-off”), azaz megkezdődött és véget is ért az eljárás kontradiktórius szakasza.

Ha az ügy érdekében hoznak határozatot, a költségek viseléséről a határozat végén rendelkeznek. Minden egyéb olyan ügyben, amelyet a felszólalási osztály lezárt, a költségek viseléséről szóló határozatot az eljárás lezárásáról szóló levélben adják ki, kivéve, ha a felek tájékoztatják a Hivatalt arról, hogy megegyeztek a költségekről.

6.5.2 Azok az esetek, amelyekben nem hoznak határozatot a költségek viseléséről

A költségek viseléséről nem hoznak határozatot olyan felszólalások esetében, amelyeket a gondolkodási időszak („cooling-off”) előtt vagy alatt lezártak.

6.5.2.1 Megállapodás a költségekről

[az EUVR 109. cikkének \(6\) bekezdése](#)

Minden olyan esetben, amikor a felek a költségek viselésére is kiterjedő megállapodásban rendezték a felszólalási eljárást, a Hivatal nem hoz határozatot a költségekről. Ugyanez érvényes akkor is, ha a Hivatal mindkét fél által aláírt tájékoztatást kap arról, hogy a felek megállapodtak a költségek viselését illetően. Ilyen értelmű kérelem két külön levélben is megküldhető a Hivatal részére. Ennek a tájékoztatásnak azt megelőzően kell beérkeznie, hogy a Hivatal megerősítette az eljárás lezárását.

Ha a felek kölcsönös megegyezéssel rendezik a felszólalást, dönthetnek úgy, hogy a megállapodásnak nem része a költségek viselése. Ha nem jelzik, hogy a felek megegyeztek-e a költségekről, a Hivatal haladéktalanul határozatot hoz a költségek viseléséről, és ezzel együtt megerősíti a visszavonást/korlátozást. Ha a felek arról tájékoztatják a Hivatalt, hogy a visszavonás/korlátozás után állapodtak meg a költségekről, akkor a Hivatal nem vizsgálja felül a költségek viseléséről már meghozott határozatot. A megállapodás betartása, valamint a Hivatal költségekről szóló határozatának „végre nem hajtása” a felek felelőssége.

6.5.2.2 A „lehetséges nyertes féltől” kapott tájékoztatás

Amennyiben a lenti [6.5.3. pontban](#) ismertetett általános szabályok szerint költségtérítésre jogosult fél tájékoztatja a Hivatal, hogy elfogadja, hogy mindegyik fél viseli a saját költségét, a költségviselésről nem szükséges határozatot hozni. A Hivatal tartózkodik a költségek viseléséről szóló határozat meghozatalától, ha a „lehetséges nyertes fél” arról tájékoztatja a Hivatal, hogy beleegyezik a költségek megosztásába még akkor is, ha a „vesztes fél” nem erősíti meg beleegyezését. Ezért a határozat kibocsátása előtt alaposan meg kell vizsgálni mindkét fél legutolsó leveleit.

Ha viszont a vesztes fél ilyen kérelmet nyújt be a Hivatalhoz, azt egyszerűen továbbítják a másik félnek, és a költségek viseléséről szóló határozatot hivatalból a rendes szabályok szerint hozzák meg.

6.5.3 A költségek viseléséről szóló határozatok általános esetei

[az EUVR 109. cikke](#)

Az általános szabály szerint a vesztes fél vagy az eljárást az európai uniós védjegybejelentés (teljes vagy részleges) visszavonásával vagy a felszólalás visszavonásával megszüntető fél viseli a másik félnél felmerült díjakat is, valamint a másik félnek az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő valamennyi költségét.

Ha mindkét fél veszít, a költségek „eltérő megosztásáról” kell dönten. Általában úgy méltányos, ha mindegyik fél viseli a saját költségeit.

Az eljárást megszüntető felet vesztes félnek kell tekinteni. Az, hogy az ügy érdemében történő határozathozatal szükségessége esetén az ügy kimenetele mi lett volna, teljes mértékben irreleváns.

Rendes esetben az eredmény a következő.

- A bejelentő visszavonja vagy azokra az árukra és szolgáltatásokra korlátozza bejelentését, amelyeket a felszólalás nem érint (részleges visszavonás). Ezekben az esetekben a bejelentő fizeti a költségeket.
- A felszólaló a gondolkodási időszakot („cooling-off”) követően visszavonja a felszólalást anélkül, hogy a megtámadott áruk és szolgáltatások tekintetében korlátozná az európai uniós védjegybejelentést. A felszólalónak kell fizetnie a költségeket.
- A felszólalás visszavonása a bejelentés korlátozását követően (28/04/2004, [T-124/02](#) & [T-156/02](#), Vitatase, EU:T:2004:116, § 56). Elvileg mindegyik fél a saját költségeit viseli.

Méltányossági okokból azonban indokolt lehet a költségek ettől eltérő megosztása (például ha a bejelentést csak nagyon kis mértékben korlátozták).

A Hivatal nem veszi figyelembe a felek arra vonatkozó érveit, hogy kinek kellene a költségeket viselnie.

6.5.4 Ítélethez nem vezető esetek

6.5.4.1 Többes felszólalások

Az európai uniós védjegybejelentés teljes elutasítása

Amikor több felszólalást nyújtanak be ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben, és ezeket a Hivatal az [EUVFAR 9. cikkének \(2\) bekezdésével](#) összhangban nem függesztette fel, továbbá az egyik felszólalás eredményeként az európai uniós védjegybejelentést elutasítják, a Hivatal nem tesz semmilyen intézkedést a többi felszólalással kapcsolatban, amíg a fellebbezési időszak le nem járt.

Ha a fellebbezési időszak fellebbezés benyújtása nélkül jár le, a Hivatal lezárja a többi felszólalási eljárást, és ezekben az ügyekben nem hoz ítéletet.

Ebben az esetben a költségek viselése a felszólalási osztály mérlegelésétől függ (az [EUVR 109. cikkének \(5\) bekezdése](#)). A Hivatal nem képes meghatározni, hogy ki a „nyertes vagy vesztes fél”, a bejelentőt pedig nem lehet arra kötelezni, hogy több más felszólaló költségeit is megtérítse, ha egy érdemi határozatot illetően veszít. Ezért a méltányosság elvét alkalmazva azt rendelik el, hogy mindegyik fél viselje a saját költségeit.

Az európai uniós védjegybejelentés részleges elutasítása

A részben a megtámadott védjegy ugyanazon áruí és szolgáltatásai ellen irányuló több felszólalás esetén a felszólalással kapcsolatban elsőként hozott döntés befolyásolhatja a többi felszólalást.

Példa

Az „A”. felszólalás a megtámadott európai uniós védjegybejelentés 1. osztálya ellen irányul, „B”. felszólalás pedig annak 1. és 2. osztálya ellen. Először az „A”. felszólalásban hoznak határozatot, amelyben az 1. osztály tekintetében elutasítják a megtámadott bejelentést. Amikor a határozatról értesítik az „A”. felszólalás feleit, a „B”. felszólalást fel kell függeszteni, amíg az „A”. felszólalásban hozott határozat jogerőre nem emelkedik, és kötelező erejűvé nem válik. Amint a határozat jogerőre emelkedik, a „B”. felszólalás felszólalóját felkérjük arra, hogy tájékoztassa a Hivatalt, hogy az áruk jegyzékének módosítása fényében fenn kívánja-e tartani a felszólalást, vagy visszavonja azt. Ha a felszólaló visszavonja a felszólalást, az ügyet lezárják.

Ebben a helyzetben, és ha az ügyet az eljárás kontradiktórius részének megkezdése után lezárják, a Hivatal az [EUVR 109. cikkének \(3\) bekezdésével](#) összhangban határozatot hoz a költségek viseléséről. A felszólaló a megtámadott védjegy részleges elutasítását követően visszavonta felszólalását. E tekintetben a felszólaló sikerrel járt az eljárásban. Azonban a védjegy részleges elutasítása szűkebb körű, mint a felszólalás hatóköre. E tekintetben a bejelentő/jogosult is sikerrel járt az eljárásban. Következésképpen, az a méltányos döntés, hogy mindegyik fél viselje a saját költségeit.

Ha a felszólaló a részleges elutasítást követően fenntartja felszólalását, az eljárás folytatódik, és az ügy érdemében hozott ügydöntő határozatban a rendes szabályok szerint döntenek a költségek viseléséről.

6.5.4.2 A bejelentés elutasítása feltétlen kizáró okok vagy alaki követelmények alapján

A felszólalási eljárás során az európai uniós védjegybejelentés elutasítható feltétlen kizáró okok alapján (vagy harmadik felek észrevételei alapján – az [EUVR 45. cikke](#) –, vagy pedig *hivatalból* is, ha az ügyet újra megnyitják) vagy alaki követelmények miatt (például ha az EGT-n kívüli bejelentő már nem rendelkezik az [EUVR 119. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerinti képviselettel).

Amint az elutasítás véglegessé válik, a felszólalási eljárást értesítés kiadásával lezárják.

Ezekben az esetekben a következő gyakorlat alakult ki a költségek viselését illetően.

Ha az elutasítás a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártát követően válik véglegessé, a költségek viseléséről az [EUVR 109. cikkének \(5\) bekezdése](#) alapján döntenek. Ha ugyanez a helyzet a kontradiktórius szakasz kezdete előtt merül fel, akkor nem határoznak a költségekről.

6.5.4.3 Ügyek egyesítése

[az EUVFAR 9. cikke](#)

További információ az egyesítésről a lenti [7.4.3. pontban \(„Az eljárások egyesítése”\)](#) található.

Azokban az esetekben, melyekben a közös felszólalás teljes egészében sikeres, a bejelentőnek kell a minden egyes felszólaló által befizetett felszólalási díjat megtérítenie, a képviselet költségeit azonban csak egyszer kell megfizetnie. Ha a bejelentő nyer, a képviseleti költségeket csak egyszer ítélik meg, azonban az együttes felszólalók mindegyike felel azokért. Más költségviselés is méltányosnak tekinthető. Bizonyos esetekben részleges siker esetén, vagy ha ez más okokból méltányos, akkor mindegyik fél a saját költségeit viseli.

6.5.4.4 A „mindegyik fél a saját költségeit viseli” jelentése

A költség fogalma a felszólalási díjat és az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő költségeket foglalja magában az [EUVR 109. cikkének \(1\) bekezdésében](#) említettek szerint. Az esetek többségében a költségek magukban foglalják az ügynök díjazását, a rendeletben az egyes költségkategóriákra megállapított mértékben.

A „mindegyik fél a saját költségeit viseli” azt jelenti, hogy egyik fél sem lép fel követeléssel a másik féllel szemben.

6.6 A költségek megállapítása

[az EUVR 109. cikkének \(1\), \(2\), \(7\) és \(8\) bekezdése](#)

[az EUV Vhr. 18. cikke](#)

Ha a költségek a képviseleti költségekre és a felszólalási díjra korlátozódnak, a költségek összegét megállapító határozatot a költségek viseléséről hozott határozatnak kell tartalmaznia (azaz általános szabályként az ügy érdemében hozott határozatban), kivéve, ha a felek maguk viselik saját költségeiket.

Ez azt jelenti, hogy az esetek nagy többségében nem szükséges külön rögzíteni a költségek összegét.

Ez alól kizárólag az alábbi kivételek vannak:

- ha szóbeli meghallgatásra került sor;
- ha a költségek összegének meghatározását gondatlanságból kihagyták a fő határozatból („elfelejtették”).

6.6.1 Meghatározandó összegek

A viselendő költség fogalma i. a felszólalási díjat és ii. az eljárásban való részvétellel szorosan összefüggő költségeket foglalja magában az [EUVR 109. cikkének \(1\) bekezdésében](#) említettek szerint. A költségeket mindig euróban határozzák meg, függetlenül attól, hogy a félnek milyen pénznemben kellett kifizetnie a képviselőjét.

A felszólalás díja (az EUVR [mellékletében](#) foglaltak szerint) 320 EUR.

Az eljárás szempontjából fontos költségek közé tartoznak a képviselet, utazás és ellátás költségei. Szóbeli meghallgatás mellőzésekor csak a képviselet költségei relevánsak.

A képviseleti költségek összegét 300 euróra korlátozták. Ez a felszólalóra és a bejelentőre is érvényes, azzal a feltétellel, hogy az [EUVR 120. cikkének \(1\) bekezdése](#) szerinti hivatásos képviselő képviselte őket a felszólalási eljárásban, függetlenül attól, hogy ezek a költségek ténylegesen felmerültek-e. Ha a nyertes felet az eljárás bizonyos szakaszában egy hivatásos képviselő képviselte, viszont a költségek viseléséről szóló döntés meghozatalakor már nem rendelkezik képviselettel, akkor is jogosult a költségek megtérítésére, függetlenül attól, hogy az eljárás során mikor szűnt meg a képvisellete.

Az alkalmazottak képviseleti költségeit – még ha egy másik, gazdasági kapcsolatokkal rendelkező lévő vállalat alkalmazottai is – nem térítik meg, és ezek összegét sem határozzák meg. A költségek viseléséről szóló határozatban nem említik meg őket.

A képviselettel kapcsolatos további tájékoztatás az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásokban részt vevő felek és a hivatásos képviselet](#) című részben olvasható.

Az eljárások [EUVFAR 9. cikkének \(1\) bekezdése](#) értelmében vett egyesítése esetén, ha a felszólalások eredményesek, a Hivatal meghatározza mindkét (vagy az összes) felszólalási díjat (felszólalásonként egyet), azonban csak egy képviseleti díjat állapít meg.

A felszólalási eljárás költségeit illetően a felszólalási eljárás egésze tekintetében egyetlen határozatot kell hozni a költségek viseléséről és összegük meghatározásáról.

Ha a határozatot a fellebbezési tanács megsemmisíti, és az ügyet visszautalja a felszólalási osztályhoz, a felszólalási osztálynak ismételt el kell bírálnia az ügyet, és a szokásos módon határozatot kell hoznia, valamint rögzítenie kell a költségeket.

Ha a határozatot újra megfellebbezik (és az ügyet nem utalják vissza második alkalommal is), a fellebbezési tanács a megszokott módon hoz határozatot a költségek viseléséről és a költségek összegének meghatározásáról.

6.6.2 Abban az esetben követendő eljárás, ha a fő határozat állapítja meg a költségek összegét

Ha a költségek összegét megállapító határozat a költségek viseléséről szóló határozat részét képezi, nincs szükség számlára vagy egyéb igazolásra. A Hivatal tudja, hogy a felszólalási díjat megfizették, és ha van képviselő, akkor a 300 eurós összeget mindenfajta bizonyíték nélkül megítélik.

Ezért a meghatározandó összeget illetően nem szükséges felvenni a kapcsolatot a felekkel. Az összeg meghatározása automatikus.

6.6.3 Abban az esetben követendő eljárás, ha a költségek összegét külön kell meghatározni

A következő eljárásjogi követelmények alkalmazandók azokban a ritka esetekben, amelyekben külön kell meghatározni a költségek összegét (beleértve azt, amikor az gondatlanságból kimaradt, abban az esetben is, ha az érintett félnek meg kell felelnie az alkalmazandó követelményeknek):

- elfogadhatóság;
- bizonyíték.

6.6.3.1 Elfogadhatóság

A költségek összegének meghatározására irányuló kérelem csak akkor fogadható el, ha a határozat – amelynek tekintetében a költségek összegének meghatározását kérték – ügydöntő határozattá válik; a kérelem ezen időpont után 2 hónapig nyújtható be.

6.6.3.2 Bizonyíték

A felszólalási díj megítéléséhez nincs szükség bizonyítéokra.

A képviseleti költségek rendes díjszabás szerinti megítéléséhez elegendő, ha a képviselő igazolja, hogy a költségek felmerültek. Még inkább, ha számlát mutatnak be, elegendő, ha azon legalább a visszatérítendő összeg szerepel, és nem számít, hogy a címzett az eljárás részes fele-e, mivel a számla benyújtása garanciaként szolgál.

Minden más költség tekintetében (amelyeket csak rendkívül ritka esetekben alkalmaznak) számlát vagy egyéb alátámasztó bizonyítékot kell benyújtani, azonban elegendő, ha ezek valószínűsítik a költségek felmerülését (szemben a teljes körű bizonyítékkal).

6.6.4 A költségek meghatározásának felülvizsgálata

Ha az egyik fél nem ért egyet a meghatározott költségekkel, kérheti a határozat felülvizsgálatát. A kérelemnek fel kell sorolnia az indokokat, és a költség összegének meghatározásáról szóló értesítés időpontját követő 1 hónapon belül kell azt benyújtani. A kérelmet csak akkor tekintik benyújtottnak, ha a 100 eurós felülvizsgálati díj befizetésre került.

A felülvizsgálati eljárásban nincsenek visszatéríthető költségek (16/12/2004, [R 503/2001-4](#), BIOLACT / BIO).

7 Egyéb eljárási kérdések

7.1 Hibák javítása

[az EUVR 49. cikkének \(2\) bekezdése](#)

7.1.1 A felszólalási értesítésben előforduló hibák kijavítása

A rendeletek nem rendelkeznek külön a felszólalási értesítésben előforduló hibák kijavításáról. Az [EUVR 49. cikkének – európai uniós védjegybejelentésre vonatkozó – \(2\) bekezdését](#) analóg módon alkalmazva a felszólalási értesítés nyilvánvaló hibái kijavíthatók.

A felszólaló vagy képviselője nevét és címét érintő javításokkal kapcsolatos információkért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásokban részt vevő felek és a hivatásos képviselet című rész 11. pontját](#).

7.1.2 A meghirdetés során előforduló hibák és elírások kijavítása

[az EUVR 44. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Ha a bejelentés meghirdetése a Hivatalnak tulajdonítható hibát vagy elírást tartalmaz, a Hivatal hivatalból vagy a jogosult kérelmére a hibát vagy az elírást kijavítja.

Az e szabály alapján eszközölt javításokat meg kell hirdetni. Ha a javítás a felszólalást nem befolyásoló hibákat érint, akkor ezt az európai uniós védjegy lajstromba vételekor hirdetik meg. Ha a javítás az áruk és szolgáltatások jegyzékének bővítését eredményezi, vagy a védjegy ábrázolását érinti, kizárólag a kijavított részek tekintetében új felszólalási időszak nyílik meg.

Ha a felszólalást az európai uniós védjegybejelentés „első” meghirdetését követően nyújtják be, a felszólalókat értesíteni kell az ismételt meghirdetésről. Az „első” meghirdetés ellen felszólaló feleknek nem kell új felszólalást benyújtaniuk. Az eljárást a „második” meghirdetést követő felszólalási időszak lejártáig fel kell függeszteni.

Ha az „első meghirdetés elleni felszólaló” az ismételt meghirdetés következtében vissza kívánja vonni felszólalását, az eljárást le kell zárni és a felszólalási díjat vissza kell téríteni (lásd a [fenti 6.4.1.2. pontot](#)).

7.2 Határidők

az [EUVR 101. cikke](#) és [146. cikkének \(9\) bekezdése](#)

az EUVFAR [63.](#) és [68.](#) cikke

A határidő elengedhetetlen eszköze a szabályos és észszerűen gyors eljárások lefolytatásának. A határidők közérdekű kérdést jelentenek, és azokat szigorúan be kell tartani az áttekinthetőség és a jogbiztonság garantálásához.

A határidőkkel és az eljárás folytatásával kapcsolatban általános információk az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részben találhatók.

7.2.1 Határidők meghosszabbítása a felszólalási eljárásban

7.2.1.1 Nem meghosszabbítható és meghosszabbítható határidők

A határidő nem hosszabbítható meg, ha annak hosszát a rendeletek határozzák meg. Nem meghosszabbítható határidők többek között a következők:

- a felszólalás benyújtására nyitva álló 3 hónapos felszólalási határidő ([az EUVR 46. cikkének \(1\) bekezdése](#));
- a felszólalási díj megfizetésére nyitva álló 3 hónapos határidő ([az EUVR 46. cikkének \(3\) bekezdése](#));
- a pótdíj befizetésére nyitva álló 1 hónapos határidő, amennyiben a befizetés késedelmes volt, és nem igazolják, hogy a befizetést a fizetési határidő lejártá előtt legalább 10 nappal kezdeményezték ([az EUVR 141. cikkének \(3\) bekezdése](#));
- a hiánypótlására nyitva álló 2 hónapos határidő ([az EUVFAR 5. cikkének \(5\) bekezdése](#)).

A Hivatal által megállapított határidők hossza **meghosszabbítható**. Például a felszólalási értesítéshez fűzött észrevételek előterjesztésére adott határidő meghosszabbítható.

7.2.1.2 A kérelemre vonatkozó feltételek

Megjegyzés: A gondolkodási időszak („cooling-off”) meghosszabbítása külön szabályozással rendelkezik. További részletek a fenti [3.2. bekezdésben található \(„A gondolkodási időszak \[»cooling-off«\] meghosszabbítása”\)](#).

A meghosszabbításra irányuló kérelemnek az alábbi feltételeknek kell megfelelnie:

- a határidőnek meghosszabbíthatónak kell lennie;
- a meghosszabbítást az érintett félnek kell kérelmeznie;
- a kérelmet alá kell írni (ha a felszólalási értesítést elektronikus úton nyújtják be, a feladó nevének feltüntetését az aláírással egyenértékűnek kell tekinteni);
- a Hivatal a kérelmet legkésőbb a határidő lejártának napján megkapja;
- be kell tartani a nyelvi szabályozást (azaz ha a kérelem nem az eljárás nyelvén készült, az előterjesztéstől számított 1 hónapon belül be kell nyújtani a fordítást, ellenkező esetben a kérelmet nem veszik figyelembe).

A meghosszabbítás csak akkor lehetséges, ha a megfelelő kérelmet az eredeti határidő lejártá előtt nyújtják be és veszik kézhez. Ha a meghosszabbítás iránti kérelmet a Hivatal határidőn túl kapja meg, azt el kell utasítani.

Főszabály szerint az időben beérkezett meghosszabbítás iránti első kérelmet megfelelőnek kell tekinteni, és a meghosszabbítást a Hivatal az eredeti időtartammal egyező időtartamra (vagy erre irányuló kérés esetén rövidebb időre) engedélyezi. Azonban a határidő meghosszabbítására irányuló minden ezt követő kérelmet elutasítanak, kivéve, ha a kérelmező megfelelően kifejti és megindokolja azokat a rendkívüli körülményeket, amelyek megakadályozták az eredeti határidő és az első meghosszabbítás teljesítésében, továbbá azt, hogy miért van szükség a további meghosszabbításra. Az általános vagy homályos magyarázat nem indokolja a második meghosszabbítást. A kérelemhez mindig bizonyítékot és/vagy alátámasztó dokumentumokat kell csatolni.

Azok a körülmények, amelyekre az érintett félnek befolyása van, nem minősülnek „rendkívüli körülménynek”. Például a másik féllel az utolsó pillanatban folytatott megbeszélések nem „rendkívüli körülmények”. Ezek a felek ellenőrzése alatt állnak.

A kérelmet annak a félnek kell benyújtania, akit a határidő érint. Például ha a bejelentőnek észrevételeket kell fűznie a felszólalási értesítéshez, akkor csak a bejelentő kérhet hosszabbítást.

Ez nem zárja ki, hogy a kérelmező fél a másik fél kérelemmel kapcsolatos hozzájárulását megkapja. A másik fél **hozzájárulása** nem fosztja meg a Hivatalt az ilyen meghosszabbítás engedélyezésére vonatkozó **mérlegelési jogkörétől**. Mindenesetre a másik fél hozzájárulását a Hivatal e jogkörének gyakorlása során megfelelőképpen figyelembe veszi.

A másik fél hozzájárulásának figyelembe vételéhez nem elegendő, hogy a kérelmező fél biztosítja a Hivatalt e hozzájárulás megadásáról. A másik félnek külön beadványban vagy a kérelmező fél beadványának aláírásával kell hozzájárulását megadnia. Utóbbi esetben, ha a kérelmet elektronikus úton nyújtották be, a feladó nevének megjelölése az aláírásával egyenértékűnek tekintendő; a másik fél aláírását azonban be kell nyújtani ahhoz, hogy a hozzájárulás elfogadható legyen.

A határidők meghosszabbításával kapcsolatos további tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 1. szakasz, Kommunikációs eszközök, határidők](#) című részt.

7.2.1.3 A határidő meghosszabbítása a Hivatal saját kezdeményezésére

A Hivatal saját kezdeményezésére meghosszabbíthat egy határidőt, ha és amennyiben ezt sajátos okok szükségessé teszik. Például a Hivatal indokolás nélküli kérelmet kap a határidő meghosszabbítására az észrevételek benyújtására előírt határidő vége előtt 20 nappal, azonban azzal nem foglalkoznak a határidő lejártá utánig. Mivel a kérelem határidő lejártá utáni elutasítása aránytalanul sértené a meghosszabbítást kérelmező fél érdekeit, a Hivatal a kérelem fél általi elküldésekor hátralévő napok számával meghosszabbítja a határidőt, ebben az esetben 20 nappal. Ez a gyakorlat a tisztességes adminisztráció szabályain alapul.

Amennyiben a meghosszabbítható határidő meghosszabbítására irányuló kérelmet e határidő lejártá előtt nyújtják be és érkezik meg a Hivatalhoz, az érintett fél legalább 1 napot kap, még akkor is, ha a meghosszabbítási kérelem e határidő utolsó napján érkezett be.

7.3 Felfüggesztés

az [EUVFAR 71. cikke](#) és [9. cikkének \(2\) bekezdése](#)

A Hivatal a felszólalási eljárást hivatalból vagy bármely, illetve mindkét fél kérelmére felfüggesztheti.

7.3.1 Mindkét fél által kérelmezett felfüggesztés

Az [EUVFAR 71. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint, ha a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártát követően mindkét fél kérelmezi az eljárás felfüggesztését, a felfüggesztésre anélkül fog sor kerülni, hogy a kérelem benyújtását indokolni kellene. Ebben az esetben a felek által kért időtartamtól függetlenül az első felfüggesztést 6 hónapra adják meg, lehetőséget adva a feleknek a – felfüggesztésből való – visszalépésre („opt-out”). A visszalépés eljárása megegyezik a gondolkodási időszak („cooling-off”) meghosszabbítására vonatkozó eljárással: ha az egyik fél visszalép, a felfüggesztés 14 nappal azt követően ér véget, hogy erről tájékoztatták a feleket. Az eljárás a következő napon folytatódik, és az a fél, akire vonatkozó határidő a felfüggesztés időpontjában függőben van, ugyanolyan hosszúságú határidőt kap. A

felfüggesztés időszakának utolsó hónapjában nincs lehetőség a visszalépésre, és az erre irányuló kérelmet el kell utasítani.

A Hivatal a felfüggesztésre vonatkozó együttes kérelemnek nem ad helyt, ha azt a gondolkodási időszakban („cooling-off”) kapja meg, mivel a gondolkodási időszak („cooling-off”) célja, hogy a kontradiktórius szakasz megkezdése előtt időkeretet biztosítson a tárgyalásokra.

A felek együttes kérelmére a felfüggesztést meghosszabbítják anélkül, hogy a kérelem benyújtását indokolni kellene.

Az eljárás felfüggesztése azonban legfeljebb **2 évig** tarthat az [EUVFAR 71. cikkének \(2\) bekezdése](#) szerint; ezt akként kell értelmezni, hogy a 2 év az eljáráshoz hozzáadódik.

A felfüggesztés meghosszabbítása iránti együttes kérelmek esetében a felfüggesztést további hat hónappal (függetlenül a felek által kért időtartamtól, azon a megszakítás lehetőségét biztosítva) vagy a fennmaradó időtartamra hosszabbítják meg, ha a rendelkezésre álló 2 évből kevesebb mint 6 hónap van hátra. A felfüggesztés iránti együttes kérelem elfogadhatatlanként elutasításra kerül, ha felek a rendelkezésre álló 2 évet felhasználták.

7.3.2 Az eljárás felfüggesztése a Hivatal által hivatalból vagy az egyik fél kérésére

A Hivatal a felszólalási eljárást hivatalból vagy bármelyik fél kérelmére számos körülmény miatt felfüggesztheti, például ha:

- a felszólalás egy védjegy lajstromozásának (beleértve annak átalakítását) bejelentésén alapul;
- a felszólalás egy földrajzi jelzés vagy eredetmegjelölés lajstromozásának bejelentésén alapul;
- a korábbi jog veszélyben van (felszólalás vagy törlés tárgyát képezi);
- harmadik felek olyan észrevételeket tettek, amelyek az európai uniós védjegybejelentés lajstromozhatóságát illetően súlyos kételyeket vetnek fel (lásd a fenti [4.6. pontot](#));
- a megtámadott bejelentés meghirdetése olyan hibákat tartalmaz, amelyek miatt a védjegyet ismételtén meg kell hirdetni;
- korábbi európai uniós védjegyek/európai uniós védjegybejelentések vagy megtámadott európai uniós védjegybejelentések átruházása függőben van;
- a hiányosságot a megtámadott bejelentés korlátozásával összefüggésben tárták fel;
- a hiányosságot a hivatásos képvisellel összefüggésben tárták fel.

Megjegyzendő, hogy a fent említett egyik esetben sem kötelező felfüggeszteni az eljárást. A Hivatal határoz arról, hogy az egyes esetek körülményei között helyénvaló-e a felfüggesztés. Következésképpen a Hivatal saját belátása szerint dönt. A felek bármelyikének kérelmére a kérelmet megfelelő indoklással kell ellátni. A felek között folyamatban lévő tárgyalások nem tekinthetők csak a felek egyike által kérelmezett felfüggesztés megfelelő indoklásának.

Az eljárást általában a felfüggesztést eredményező eljárás lezárultáig függesztik fel. A felfüggesztés [EUVFAR 71. cikkének \(2\) bekezdésében](#) meghatározott teljes időtartamára vonatkozó korlátozást nem kell alkalmazni.

7.3.2.1 Az alapelv magyarázata, a felfüggesztés időzítése

[az EUVFAR 71. cikke \(1\) bekezdésének a\) és b\) pontja](#)

Főszabály szerint az eljárás kezdetekor ***hivatalból*** nem függeszthetők fel azok a felszólalások, amelyek olyan i. bejelentéseken vagy ii. korábbi jogokon alapulnak, amelyek veszélyben vannak. Ennek az a feltevés képezi alapját, hogy a legtöbb esetben a bejelentések lajstromozássá érnek, és a felszólalások vagy a korábbi jogokkal szembeni törlési kérelmek elbírálhatók az eljárás során.

Ilyen esetekben a felszólalási eljárás a döntéshozatalig folytatódik. Ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó korábbi jog a felszólalás kimenetele szempontjából első látásra releváns lehet-e. Ha a felszólalást – a megtámadott korábbi veszélyeztetett jog sorsától függetlenül – mindenképpen sikeresnek tekintik vagy elutasítják, akkor az eljárást nem kell felfüggeszteni. Ezzel szemben, amennyiben a veszélyben levő korábbi jogot figyelembe kell venni a felszólalásról hozott határozatban, az eljárást a Hivatal felfüggeszti, és – nemzeti bejelentés vagy veszélyben levő korábbi nemzeti védjegy esetében – a felszólalótól tájékoztatást kér a bejelentés vagy lajstromozás állapotáról. Korábbi európai uniós védjegyek esetében a Hivatal rendelkezik ezzel az információval.

A Hivatal azonban korábban is felfüggesztheti az eljárást, ha ezt a **felek egyike kéri** és a korábbi jog egy bejelentés vagy veszélyben van. Ha a korábbi jog egy nemzeti bejelentés, a feleknek bizonyítaniuk kell, hogy a bejelentés problémákba ütközik. Ebben az esetben a korábbi védjeggyel szembeni eljárás kimenetele biztosan befolyásolja a felszólalást. Következésképpen a Hivatal a felszólalás valószínű kimenetelét vizsgálja meg a felfüggesztésről való döntés érdekében, különösen pedig abban a kérdésben, hogy a felszólalásra vonatkozó végleges döntés meghozható-e a korábbi bejelentés vagy a korábbi lajstromozás figyelembevételével. Ez a helyzet akkor, ha az ügy körülményei nem teszik lehetővé a Hivatal számára a felszólalás elutasítását (például mert nem áll fenn az összetéveszthetőség) vagy annak elfogadását (mert vannak olyan más korábbi jogok, amelyek megalapozzák a megtámadott védjegynek a megtámadott áruk és szolgáltatások tekintetében történő elutasítását).

Amikor a felszólalás egy lajstromozás bejelentésén alapul, helyénvaló felfüggeszteni a felszólalási eljárást az [EUVFAR 71. cikke \(1\) bekezdésének a\) pontja](#) alapján, hogy így megvárják a felszólaló korábbi védjegyének lajstromba vételét. Mindazonáltal, ha a felszólalást alaki követelmények vagy érdemi okok miatt el kell utasítani, a felszólalás értelmetlen lenne, és egyszerűen csak szükségtelenül meghosszabbítaná az eljárást.

Ha nincs más figyelembe veendő korábbi jog (mert nincsenek más korábbi jogok, vagy mert ezek nem megalapozottak), vagy ha a bejelentést vagy lajstromozást mégis figyelembe kell venni (mert az egyéb korábbi jogok nem „nyertesek”), akkor a

felfüggesztésről meghozandó döntés céljából értékelni kell, hogy a felszólalás sikeres lesz-e a bejelentés alapján. Az eljárást csak akkor függesztik fel, ha megállapítják, hogy a korábbi bejelentés – amennyiben lajstromba veszik – a megtámadott európai uniós védjegybejelentés teljes vagy részleges elutasítását eredményezi.

7.3.2.2 Korábbi európai uniós védjegybejelentések vagy -lajstromozások

Ebben az esetben a felszólalás egy bejelentésen alapul, de nem függesztik fel, mert létezik egy másik korábbi jog (egy lajstromozott védjegy), amelynek alapján a vitatott bejelentést el lehet utasítani. Amennyiben a felszólaló ezt a másik korábbi jogot nem igazolja, a korábbi bejelentés kulcsfontosságúvá válik a határozathozatal szempontjából. Ha a bejegyzések szerint az egyetlen korábbi bejelentés vagy lajstromozás problémákba ütközik, a felszólalást fel kell függeszteni.

7.3.2.3 Korábbi nemzeti/nemzetközi védjegyek (bejelentések vagy lajstromozások/jogok)

Ebben az esetben a felfüggesztés kérdését a feleknek kell felhozni (rendszerint a bejelentőnek) és bizonyítékot kell benyújtaniuk arra vonatkozóan, hogy a korábbi védjegy (bejelentés vagy lajstromozás/jog) problémákba ütközik. E bizonyítéknak hivatalosnak kell lennie, egyértelműen azonosítania kell a felfüggesztéshez vezető eljárást, és jeleznie kell a kérelem szerinti igényeket. A bizonyítéknak különösen a felszólalás alapját képező korábbi jogot érintő lehetséges következmények tekintetében kell egyértelműnek lennie. Szükség esetén az érintett felet fel lehet kérni a bizonyíték fordításának benyújtására.

Ilyen kérelem alapján a Hivatal mérlegeli, hogy az ügy körülményeire tekintettel tanácsos-e felfüggeszteni az eljárást.

Ha egyik fél sem veti fel a felfüggesztés kérdését, akkor az általános elv alkalmazandó, és a Hivatalnak csak akkor kell döntenie a felfüggesztésről, ha az eljárás kontradiktórius része véget ér, és nincs arra vonatkozó információ, hogy a bejelentés eléggé kiforrott a lajstromba vételre, vagy hogy a korábbi védjeggyel szembeni nemzeti eljárás befejeződött. Ebben az esetben a felszólalót felkérlik, hogy tájékoztassa a Hivatalt korábbi bejelentésének vagy lajstromozásának helyzetéről.

7.3.2.4 Példák

Íme, néhány példa, melyekben a fent megadott általános elv szerint a helyzet szemmel láthatólag nem követeli meg az eljárás felfüggesztését, azonban mégis a felfüggesztés mellett lehet döntenie, ha a Hivatal azt helyénvalónak tartja.

- A felszólalás egy francia védjegyen és egy európai uniós védjegybejelentésen alapul, egyik sem ütközik problémákba. Mindkettő ugyanarra a megjelölésre és ugyanazokra az árukra vonatkozik, amelyek megtévesztően hasonlítanak a megtámadott védjegyre. Ezért a felszólalással egyedül a francia védjegy alapján lehet foglalkozni. Ha az összetéveszthetőség kizárólag Franciaországtól eltérő

tagállamokban merülhet fel, a határozat szilárdabb lesz, ha európai uniós védjegybejelentésen alapul. Következésképpen helyénvaló az eljárást felfüggeszteni az európai uniós védjegybejelentés kimenetelének bevétele céljából.

- A korábbi bejelentés nem változtat semmit a kimenetelen, azonban a bejelentő felfüggesztést kér. Ha a korábbi jog egy európai uniós védjegybejelentés, és a Hivatal azt a következtetést vonja le, hogy a bejelentés problémákba ütközik, illetve ha nemzeti bejelentés esetén a bejelentő bizonyítékot nyújt be arról, hogy a felszólaló bejelentése problémákba ütközik, akkor az eljárás felfüggeszthető.

A következő példák a problémákba ütköző korábbi nemzeti védjegyek kategóriájába esnek:

- a bejelentő (vagy egy harmadik fél) keresetet vagy viszontkeresetet nyújtott be a korábbi lajstromozás megsemmisítésére vagy visszavonására;
- a bejelentő (vagy harmadik fél) keresetet vagy viszontkeresetet nyújtott be a korábbi jog saját nevére történő átruházását kérve.

7.3.3 Többes felszólalások

[az EUVFAR 9. cikkének \(2\) bekezdése](#)

A Hivatal a többi eljárást nem függeszti fel azt a rendkívüli körülményt leszámítva, amikor egy felszólalás egyértelműen az összes áru és szolgáltatás vonatkozásában a megtámadott védjegy elutasítását eredményezi.

7.3.3.1 Az európai uniós védjegybejelentés elutasítása után

Amikor az európai uniós védjegybejelentést ezt követően az „aktív” felszólalás alapján elutasítják, a felfüggesztett felszólalásokat a határozat véglegessé válását követően elintézettnak tekintik. Ha a határozat véglegessé válik, a többi eljárás feleit értesíteni kell, az eljárás korai szakaszában – a gondolkodási időszak („cooling-off”) előtt – felfüggesztett felszólalásokat lezárják, és minden egyes felszólalónak visszatérítik a felszólalási díj 50%-át, az [EUVFAR 9. cikkének \(4\) bekezdésével](#) összhangban.

Ha a határozattal szemben fellebbezést nyújtottak be, a felszólalások továbbra is felfüggesztve maradnak. Ha a fellebbezési tanács visszavonja a határozatot, akkor a többi eljárást azonnal újraindítják anélkül, hogy meg kellene várni a határozat jogerőre emelkedését.

7.3.4 Eljárásjogi szempontok

Az eljárást felfüggesztő leveleknek mindig jelezniük kell azt az időpontot, amikor a felfüggesztés hatályba lép – ez általában az az időpont, amikor az érvényes kérelmet benyújtották.

7.3.4.1 A felfüggesztett ügyiratok figyelemmel kísérése

A Hivatal az eljárás határozatlan időre történő felfüggesztése esetén a felszólalást 6 havonta nyomon követi.

Amennyiben a korábbi jogosultság olyan, nemzeti lajstromozásra irányuló bejelentés vagy nemzeti/nemzetközi lajstromozás, amely veszélyben van, a feleknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Hivatalt, ha a bejelentést vagy a lajstromozást érintő eljárás állapotában változás történik, és erre vonatkozó bizonyítékot kell előterjeszteniük. Mindazonáltal a Hivatal hathavonta megtekinti a felszólalásban említett, online elérhető bizonyítékokat. Akkor folytatja az eljárást, amikor a korábbi jogot érintő, folyamatban lévő eljárás a jelek szerint lezárul. Másik lehetőségként felkéri a feleket, hogy adjanak naprakész tájékoztatást.

7.3.4.2 Az eljárás újraindítása

A felek minden esetben tájékoztatást kapnak az eljárás folytatásáról és adott esetben a folyamatban levő határidőkről. A felfüggesztés időpontjában folyamatban levő határidők újrakezdődnek, kivéve a gondolkodási időszakot („cooling-off”), amely az [EUVFAR 6. cikkének \(1\) bekezdése](#) értelmében soha nem haladhatja meg a 24 hónapot.

Az eljárást újra kell indítani, amint a nemzeti eljárásban végleges határozat született vagy valamely korábbi bejelentést lajstromoztak vagy elutasítottak. Ha a nemzeti eljárásban hozott határozat megsemmisíti vagy visszavonja a jogot, vagy egyéb módon a jog megszűnését eredményezi, illetve átruházza a felszólaló korábbi jogát, akkor a felszólalást – az alapjául szolgáló korábbi jog tekintetében – megalapozatlannak tekintik. Ha a felszólalás alapjául szolgáló összes korábbi jog megszűnik, a felszólaló lehetőséget kap felszólalásának visszavonására. Ha ezt nem teszi meg, a Hivatal a felszólalást elutasító határozatot hoz.

7.3.4.3 A határidők számítása

Ha a felfüggesztést meghatározott időtartamra adják meg, a Hivatal értesítésének jeleznie kell azt az időpontot, amikor az eljárást folytatják, valamint azt, hogy utána mi fog történni. Amikor a felfüggesztést mindkét fél kérelmezi a folyamatban lévő tárgyalások miatt, akkor a felfüggesztés a felek által kért időtartamtól függetlenül mindig 6 hónap.

Például, ha 2017. 01. 30-án feldolgozzák a mindkét fél által aláírt és 2017. 01. 15-én (tehát 5 nappal a felszólaló számára a felszólalás kiegészítésére adott határidő, azaz 2017. 01. 20. előtt) benyújtott 2 hónapos felfüggesztési kérelmet, az eredmény a következő lesz:

- a Hivatal a két fél kérelmére felfüggesztette a felszólalási eljárást;
- a felfüggesztés 2017. 01. 15-én lép hatályba (az a nap, amikor a felfüggesztési kérelmet a Hivatal megkapta), és 2017. 07. 15-én jár le;

- az eljárás 2017. 07. 16-án folytatódik (6 hónap, a felek által kért időtartamtól függetlenül), és a Hivatal nem küld további értesítést;
- a felszólalóra vonatkozó határidő most 2017. 09. 15. (két teljes hónap áll a felszólaló rendelkezésére ügyiratának kiegészítésére);
- a bejelentőre vonatkozó határidő most 2017. 11. 15. (két teljes hónap a felszólaló határideje után).

7.4 Többes felszólalások

[az EUVFAR 9. cikke](#)

Többes felszólalásról akkor beszélünk, ha különböző felszólalásokat nyújtanak be ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben.

Többes felszólalás esetén néhány további tényezőt is figyelembe kell venni.

Először is, ha csak nincsenek jelentős késedelmek az egyik felszólalással kapcsolatban az eljárás elfogadhatósági szakaszában, a gyakorlat az, hogy ugyanabban az időpontban értesítik a bejelentőt valamennyi felszólalás elfogadhatóságáról. Másrészt, a többes felszólalás ahhoz vezethet, hogy néhány felszólalást eljárásgazdaságossági okokból felfüggesztenek. Harmadrészt, az egyik eljárás során a bejelentő által tett korlátozás befolyásolhatja a többi felszólalást. Továbbá gyakorlatias megoldás lehet, ha bizonyos sorrendben hozzák meg a határozatokat.

Végezetül pedig bizonyos körülmények között a többes felszólalások egyesíthetők, és egy eljárásban kezelhetők.

7.4.1 Többes felszólalások és korlátozások

Többes felszólalás esetén, és ha a bejelentő az egyik felszólalási eljárásban korlátozza az árukat és szolgáltatásokat, az összes többi felszólalót tájékoztatni kell egy megfelelő levélben, amennyiben a korlátozás a többi felszólalásban megtámadott árut és szolgáltatást érinti.

Viszont ha nincs kapcsolat a korlátozás által érintett áruk és szolgáltatások és a megtámadott áruk és szolgáltatások között, a felszólalót nem kell értesíteni.

Például négy felszólalás van ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben, amelyet a 3., 14., 18. és 25. osztályra jelentettek be. A felszólalások a következő osztályokra irányulnak:

Felszólalás	Felszólalás terjedelme
1. sz.	3. osztály
2. sz.	25. osztály

3. sz.	18. és 25. osztály
4. sz.	14. és 25. osztály

A bejelentő korlátozást kér a 2. felszólalásban, törölve a *ruházati cikkeket* és a *fejfedőket*. A megfelelő leveleket nemcsak a 2. felszólalásban, hanem a 3. és 4. felszólalásban is meg kell küldeni. Mivel a korlátozás nem érinti az 1. felszólalásban megtámadott árukat, ezzel a felszólalással kapcsolatban semmit nem kell tenni.

7.4.2 Többes felszólalások és határozatok

Amikor a felszólalási eljárás a határozathozatali szakaszba lép, fontos figyelembe venni az ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben folyamatban lévő többi többes felszólalást. Mielőtt döntést lehetne hozni a felszólalásban, elemezni kell, hogy a többes felszólalások milyen eljárási szakaszban vannak, és a helyzettől függően határozatot lehet hozni, vagy fel kell függeszteni a felszólalást. Az általánosan alkalmazandó elv az, hogy a megtámadott árukat és szolgáltatásokat különböző időpontokban egynél több alkalommal nem szabad elutasítani. A következő három helyzet fordulhat elő.

7.4.2.1 Az ugyanazon európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott összes felszólalásban egyidejűleg határozatot lehet hozni.

Az elbíráló mérlegeli, hogy a határozatokat milyen sorrendben hozzák meg. Azonban figyelembe kell venni a következőket.

Ha az összes felszólalás elutasításra kerül, a határozatokat bármilyen sorrendben meghozhatják, mivel a felszólalás elutasítása nem érinti az európai uniós védjegybejelentést. Még ha az egyik határozatot meg is fellebbezik a többi határozat meghozatala előtt, előnyösebbnek tűnik nem felfüggeszteni a felszólalásokat, mivel a fellebbezési tanács előtti eljárás némi időt vesz igénybe.

Amennyiben az egymást fedő árukkal és szolgáltatásokkal szemben több felszólalás sikeres, először az európai uniós védjegybejelentésben foglalt áruk és szolgáltatások többségét törölő határozatot (a felszólalás legnagyobb terjedelmét) kell figyelembe venni és a többi felszólalást fel kell függeszteni. Az első határozat jogerőre emelkedését követően a többi felszólalóval egyeztetni kell, hogy fenntartják-e vagy visszavonják felszólalásaikat.

Feltételezve, hogy a felszólalásokat fenntartják, a Hivatal dönt a következő „legszélesebb” körű felszólalásról, és ez a folyamat folytatódik egészen az összes felszólalás elbírálásáig.

Ha két felszólalás azonos terjedelmű, a határozathozatal során az általános elvek alkalmazandók.

A fenti [7.4.1. pontban](#) említett példában az első határozatot vagy a 3., vagy pedig a 4. felszólalásban kell meghozni. Az 1. felszólalásban nem szerepelnek olyan áruk és szolgáltatások, amelyek átfedésben lennének más felszólalások áruival és szolgáltatásaival, ezért ezek egymástól függetlenül vehetők figyelembe.

Tegyük fel, hogy az első határozatot a 4. felszólalásban hozzák meg, és az európai uniós védjegybejelentést a 14. és 25. osztály tekintetében elutasítják. Ebben az esetben a 2. és 3. felszólalást fel kell függeszteni.

Ha a fellebbezési időszak lejárt, és nem nyújtottak be fellebbezést, akkor a 2. felszólalást elintézettnak tekintik, mivel annak már nincs tárgya. A feleket tájékoztatni kell, a felszólalást pedig le kell zárni. Az ügyet olyan ügynek tekintik, amelyben az [EUVR 109. cikkének \(5\) bekezdése](#) értelmében nem született érdemi határozat. Következésképpen, a költségekről a Hivatal saját mérlegelésében dönt. Ha a felek arról tájékoztatják a Hivatalt, hogy megegyeztek a költségekről, akkor a költségek viseléséről a Hivatal nem határoz. Általában az a döntés születik, hogy mindegyik fél a saját költségeit viseli.

7.4.2.2 Csak egy felszólalásban lehet határozatot hozni, a többi felszólalás pedig még mindig az eljárás kontradiktórius szakaszában tart.

Ha a felszólalást el kell utasítani, a határozat meghozható anélkül, hogy befolyásolná a függőben lévő többes felszólalásokat, mivel az elutasításnak nincs hatása az európai uniós védjegybejelentésre.

Ha a felszólalás sikeres, és a határozat teljes egészében elutasítja az európai uniós védjegybejelentést, akkor a függőben lévő többes felszólalásokat a határozat jogerőre emelkedéséig fel kell függeszteni. Ha a fellebbezési időszak lejárt, és nem nyújtottak be fellebbezést, akkor a többes felszólalásokat elintézettnak tekintik, mivel azoknak már nincs tárgya. A feleket tájékoztatni kell, a felszólalást pedig le kell zárni. Az ügyet olyan ügynek tekintik, amelyben az [EUVR 109. cikkének \(5\) bekezdése](#) értelmében nem született érdemi határozat. Következésképpen, a költségekről a Hivatal saját mérlegelésében dönt. Ha a felek arról tájékoztatják a Hivatalt, hogy megegyeztek a költségekről, akkor a költségek viseléséről a Hivatal nem határoz. Általában az a döntés születik, hogy mindegyik fél saját költségeit viseli.

Ugyanez érvényes abban az esetben is, ha a felszólalásról szóló határozat a megtámadott európai uniós védjegybejelentés áruinak és szolgáltatásainak egy **részét** utasítja el, és az **összes** olyan árut és szolgáltatást, amelyre a többes felszólalások irányulnak.

Azonban a többes felszólalásokat fel kell függeszteni, ha a felszólalásról szóló határozat a megtámadott európai uniós védjegybejelentés áruinak és szolgáltatásainak egy **részét** utasítja el, és csak egy **részét** azoknak az áruknak és szolgáltatásoknak, amelyekre a többes felszólalások irányulnak. A felfüggesztés a határozat jogerőre emelkedéséig tart. Ebben az esetben a többes felszólalások felszólalóit felkéri, hogy tájékoztassák a Hivatalt arról, fenn kívánják-e tartani a felszólalást, vagy visszavonják azt. A felszólalás visszavonása esetén az eljárást lezárják, és mindkét felet tájékoztatják. Ha az eljárást a gondolkodási időszak („cooling-off”) lejártá után zárják le,

a Hivatal az [EUVR 109. cikkének \(3\) bekezdése](#) szerint úgy dönt, hogy mindegyik fél a saját költségeit viseli. Ha a felek az eljárás lezárása előtt arról tájékoztatják a Hivatalt, hogy megegyeztek a költségekről, akkor a költségek viseléséről a Hivatal nem határoz.

7.4.2.3 Két vagy több felszólalásban határozatot lehet hozni, a többi felszólalás pedig még mindig az eljárás kontradiktórius szakaszában tart.

Előfordulhat, hogy egy európai uniós védjegybejelentéssel szembeni felszólalások némelyikében döntést lehet hozni, néhány pedig még mindig az eljárás különböző kontradiktórius szakaszaiban tart. Ebben a helyzetben az 1. és 2. pontban bemutatott elvek egymással összekapcsolva alkalmazandók. A határozatok eredményétől és a folyamatban lévő ügyek körétől függ, hogy egyes felszólalásokban döntést lehet-e hozni, és hogy a többes felszólalásokat fel kell-e függeszteni.

7.4.3 Eljárások egyesítése

[az EUVFAR 9. cikkének \(1\) bekezdése](#)

Az [EUVFAR 9. cikkének \(1\) bekezdése](#) lehetővé teszi, hogy a Hivatal a többes felszólalásokkal egyetlen eljárásban foglalkozzon. Ha a felszólalások egyesítéséről dönt, erről értesíteni kell a feleket.

A felszólalások az egyik fél kérelmére egyesíthetők, ha azonos európai uniós védjegybejelentés ellen irányulnak. A Hivatal nagyobb valószínűséggel egyesíti a felszólalásokat akkor, ha emellett ugyanaz a felszólaló nyújtja be a felszólalásokat, vagy a felszólalók között gazdasági kapcsolat van, például egy anya- és leányvállalatról van szó. A felszólalásoknak azonos eljárási szakaszban kell lenniük.

Amikor a Hivatal a felszólalások egyesítéséről dönt, ellenőrizni kell, hogy a felszólalóknak ugyanaz-e a képviselője. Ha nem, fel kell kérni őket egy közös képviselő kinevezésére. Emellett a korábbi jogoknak azonosnak vagy nagyon hasonlóknak kell lenniük. Ha a képviselők nem válaszolnak, vagy nem kívánnak közös képviselőt kijelölni, akkor az ügyegyesítést felbontják, és külön kezelik a felszólalásokat.

Ha az eljárás bármelyik szakaszában ezek a feltételek már nem teljesülnek, például az egyesített felszólalások egyikében hivatkozott egyetlen korábbi jogot egy harmadik félre ruházták át, akkor az ügyegyesítés felbontható.

Csak egy határozatot hoznak, kivéve, ha az ügyegyesítést felbontják még a határozathozatal előtt.

7.5 A felek megváltozása (átruházás, névváltozás, képviselőváltás, az eljárás megszakítása)

7.5.1 Átruházás és a felszólalási eljárás

7.5.1.1 Bevezetés és alapelvek

[az EUVR 20. cikke](#)

Egy korábbi jog átruházása e jog tulajdonjogának megváltozását jelenti. További tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [E. rész, A lajstrommal kapcsolatos műveletek, 3. szakasz, Európai uniós védjegyek és lajstromozott közösségi formatervezési minták mint a vagyoni forgalom tárgyai című rész 1. fejezetét \(„Átruházás”\)](#).

Az alapelv az, hogy az új jogosult a régi jogosult helyébe lép az eljárásban. A Hivatal átruházással kapcsolatos gyakorlatát a [7.5.1.2.](#) (a korábbi lajstromozás európai uniós védjegylajstromozás), a [7.5.1.3.](#) (a korábbi lajstromozás nemzeti védjegylajstromozás), a [7.5.1.4.](#) (a korábbi lajstromozás európai uniós védjegylajstromozás és nemzeti védjegylajstromozás kombinációja) és a [7.5.1.5.](#) (a megtámadott európai uniós védjegybejelentés átruházása a felszólalási eljárás során) bekezdés ismerteti.

Az átruházás többféle módon történhet, beleértve azt is, hogy korábbi védjegyet „A” egyszerűen eladja „B”-nek; „C” vállalatot (védjeggyel együtt) „D” vállalat felvásárolja; „E” és „F” vállalat „G” vállalattá egyesül (egyetemes jogutódlás); vagy jogutódlásra kerül sor (a jogosult/tulajdonos elhunyt, és örökösei lesznek az új jogosultak). Ez a felsorolás nem teljes körű.

Ha az átruházásra a felszólalási eljárás során kerül sor, számos helyzet merülhet fel. Mivel a felszólalás alapjául szolgáló európai uniós védjegylajstromozás vagy védjegybejelentés tekintetében az új jogosult/tulajdonos csak akkor válhat az eljárás felévé (vagy nyújthat be észrevételt), ha az átruházás lajstromba vételére irányuló kérelem beérkezett a Hivatalhoz; a korábbi nemzeti lajstromozások vagy bejelentések tekintetében elegendő, ha az új jogosult bizonyítékot nyújt be az átruházásról.

7.5.1.2 A korábbi európai uniós védjegy átruházása

[az EUVR 20. cikkének \(11\) és \(12\) bekezdése](#)

A korábbi európai uniós védjegyeket vagy védjegybejelentéseket illetően az [EUVR 20. cikkének \(11\) bekezdése](#) értelmében a jogutód az európai uniós védjegyoltalomból (-bejelentésből) eredő jogokra mindaddig nem hivatkozhat, amíg az átruházást a lajstromba be nem jegyzik. Azonban az átruházás lajstromba vételére irányuló kérelem kézhezvételének időpontja és az átruházás lajstromba vételének időpontja közötti időben az új jogosult a határidők betartása céljából már tehet nyilatkozatokat a Hivatal felé.

Csak egy európai uniós védjegyen alapuló felszólalás

Amennyiben a felszólalás csak egy korábbi európai uniós védjegyen alapul, és ezt az európai uniós védjegyet a felszólalási eljárás során átruházzák/átruházták, akkor az új tulajdonos/jogosult lesz az új felszólaló. Az új jogosult a régi jogosult helyébe lép.

E célból vagy a régi, vagy pedig az új jogosultnak tájékoztatnia kell a Hivatalt arról, hogy a felszólalás alapját képező európai uniós védjegyet átruházták, és kérelmet kell benyújtania az átruházás lajstromozására. A fentiekben említettek szerint, amint a kérelem beérkezik a Hivatalhoz, az új jogosult már nyilatkozatokat tehet. Azonban az eljárás felévé csak az átruházás lajstromba vétele után válik.

A gyakorlatban ez úgy működik, hogy amikor a Hivatal tájékoztatja a lajstromozás iránti kérelem beérkezéséről, az eljárás az új tulajdonossal/jogosulttal folytatódhat. Mindazonáltal az átruházást a felszólalásról szóló határozat meghozatala előtt lajstromba kell venni. Ha a felszólalásról már határozatot lehet hozni, azonban az átruházást még nem vették lajstromba, akkor a felszólalást fel kell függeszteni.

Ha az új jogosult tájékoztatja a Hivatalt, hogy nem kívánja folytatni az eljárást, akkor a felszólalást visszavontnak tekintik.

A felszólalás alapját képező egyetlen európai uniós védjegy részleges átruházása

Részleges átruházás esetén a korábbi európai uniós védjegy egy része az eredeti tulajdonosnál/jogosultnál marad, a másik része pedig az új jogosultra száll át. Ugyanez az elv alkalmazandó a részleges átruházásra, mint amikor a felszólalás alapjául szolgáló több európai uniós védjegy lajstromozás közül csak egyet ruháznak át a következő pontban foglaltak szerint.

Az egynél több korábbi európai uniós védjegyen alapuló felszólalás

Amennyiben a felszólalás egynél több korábbi európai uniós védjegyen alapul, és mindezeket a védjegyeket ugyanarra az új jogosultra ruházzák/ruházták át a felszólalási eljárás során, ugyanaz a helyzet, mint a fentiek szerint az egyetlen európai uniós védjegyen alapuló felszólalás esetén.

Más azonban a helyzet, ha a korábbi európai uniós védjegyek közül csak egyet ruháznak/ruháztak át. Ebben a helyzetben az új jogosult is felszólaló lehet, így két felszólaló van. Az új felszólalókat „együttes felszólalókként” kezelik, ami azt jelenti, hogy a Hivatal pontosan ugyanúgy fogja kezelni az ügyet, mint korábban, azaz **egy** felszólalásként, jóllehet egynél több felszólaló van. Emellett a Hivatal az eredeti képviselőt tekinti mindkét felszólaló „közös” képviselőjének, és nem kéri fel az új felszólalót új képviselő kinevezésére. Mindazonáltal az új felszólalónak mindig lehetősége van egy saját választása szerinti képviselő kijelölésére.

A közös képviselő nem jelenti azt, hogy a felszólalók nem léphetnek fel egymástól függetlenül, mégpedig olyan mértékben, amennyiben korábbi jogaik függetlenek maradnak: például ha az egyik felszólaló egyezséget köt a bejelentővel (békés rendezés), akkor a felszólalást részben visszavontnak tekintik az e felszólaló tulajdonában lévő korábbi jogok tekintetében.

Ha az egyik együttes felszólaló vissza kívánja vonni a felszólalást, ezt elfogadják függetlenül attól, hogy a másik folytatni kívánja-e az eljárást. Ha az eljárásokat

folytatják, akkor azok csak annak a felszólalónak a jogain alapulnak, amelyik nem lépett vissza. A költségek viseléséről nem hoznak külön határozatot.

7.5.1.3 A korábbi nemzeti lajstromozás átruházása

Csak egy nemzeti lajstromozáson alapuló felszólalás

Amennyiben a felszólalás csak egy korábbi nemzeti lajstromozáson alapul, és ezt a lajstromozást a felszólalási eljárás során átruházzák/átruházták, akkor az új tulajdonos/jogosult az új felszólalóvá is válik. Az új jogosult a régi jogosult helyébe lép.

E célból vagy a régi, vagy pedig az új jogosultnak tájékoztatnia kell a Hivatalt, hogy a felszólalás alapját képező korábbi nemzeti lajstromozást átruházták, és erről bizonyítékot, például átruházási okiratot vagy más bizonyítékot kell benyújtania az átruházás feleinek megállapodásáról/a jogosult személyének változásáról.

A Hivatal nem követeli meg az új jogosulttól annak megerősítését, hogy folytatni kívánja az eljárást. Amíg az átruházás bizonyítéka szabályos, az új jogosultat elfogadják új felszólalóként. Ha tájékoztatja a Hivatalt az átruházásról, de nem nyújt be erről (elégletes) bizonyítékot, a felszólalási eljárást fel kell függeszteni, az új jogosult pedig határidőt kap az átruházás bizonyítékának benyújtására.

Mivel a nemzeti gyakorlatok eltérőek, nem mindig szükséges benyújtani a nemzeti hivatalhoz az átruházás lajstromba vétele céljából intézett kérelem másolatát. Mindazonáltal azokban a tagállamokban, amelyekben az átruházás harmadik felekkel szembeni érvényesítéséhez lajstromozás szükséges, az átruházást lajstromba kell venni még mielőtt a felszólalásról határozatot hoznának. Ha a felszólalásról határozatot lehet hozni, azonban az átruházást még nem vették lajstromba, a felszólalást fel kell függeszteni, és a felszólaló köteles bizonyítékot szolgáltatni az átruházás lajstromba vételéről.

Ha az új jogosult nem nyújtja be a szükséges bizonyítékot, az eljárást a régi jogosulttal kell folytatni. Ha a régi jogosult fenntartja, hogy ő többé már nem jogosult, akkor a felszólalás megalapozatlanná válik, mivel a felszólaló már nem jogosultja a korábbi jognak. A korábbi jogosultat tájékoztatni kell, hogy a felszólalást ekként elutasítják, hacsak vissza nem vonja a felszólalást.

Ha az új jogosult benyújtja a szükséges bizonyítékot, és tájékoztatja a Hivatalt, hogy nem kívánja folytatni az eljárást, akkor a felszólalást visszavontnak tekintik.

A felszólalás alapját képező egyetlen nemzeti lajstromozás részleges átruházása

Részleges átruházás esetén a korábbi nemzeti lajstromozás egy része az eredeti jogosultnál marad, a másik része pedig az új jogosultra száll át. Ugyanez az elv alkalmazandó a részleges átruházásra, mint amikor a felszólalás alapjául szolgáló több nemzeti lajstromozás közül csak egyet ruháznak át a következő pontban foglaltak szerint.

Az egynél több korábbi nemzeti lajstromozáson alapuló felszólalás

Amennyiben a felszólalás egynél több korábbi nemzeti lajstromozáson alapul, és ezeket ugyanarra az új jogosultra ruházták át a felszólalási eljárás során, ugyanaz a

helyzet, mint a fentiek szerint az egyetlen európai uniós védjegyen alapuló felszólalás esetén.

Más azonban a helyzet, ha a korábbi nemzeti jogok közül csak egyet ruháznak/ ruháztak át. Ebben a helyzetben az új jogosult is felszólaló lehet, így két felszólaló van. Az új felszólalókat „együttes felszólalókként” kezelik, ami azt jelenti, hogy a Hivatal pontosan ugyanúgy fogja kezelni az ügyet, mint korábban, azaz **egy** felszólalásként, jóllehet egynél több felszólaló van. Emellett a Hivatal az eredeti képviselőt tekinti mindkét felszólaló „közös” képviselőjének, és nem kéri fel az új felszólalót új képviselő kinevezésére. Mindazonáltal az új felszólalónak mindig lehetősége van egy saját választása szerinti képviselő kijelölésére.

Ha az egyik együttes felszólaló vissza kívánja vonni a felszólalást, ezt el kell fogadni, függetlenül attól, hogy a másik folytatni kívánja-e az eljárást. Természetesen, ha az eljárást folytatják, akkor azok csak annak a felszólalónak jogain alapulnak, amelyek nem lépett vissza. A költségek viseléséről nem hoznak külön határozatot.

7.5.1.4 Európai uniós védjegylajstromozások és nemzeti lajstromozások kombinációján alapuló felszólalás

Ha a felszólalás egyidejűleg egy vagy több európai uniós védjegylajstromozáson **és** egy vagy több nemzeti lajstromozáson alapul, és e védjegyek egyikét a felszólalási eljárás során átruházzák/átruházták ugyanarra az új jogosultra, akkor a fenti elvek *mutatis mutandis* (a szükséges változtatásokkal) alkalmazandók.

A fent említett összes esetben, amint a Hivatal tudomást szerez a tulajdonjog átruházásáról, frissíti a hivatalos adatbázist, hogy az tartalmazza az új felszólalót/ mindkét felszólalót, és kizárólag tájékoztatási célból értesíti a feleket. Azonban a korábbi lajstromozás átruházásának pusztá ténye sohasem szolgáltat indokot arra, hogy új határidőt tűzzenek ki az észrevételek vagy egyéb más dokumentumok előterjesztésére az eredeti határidő lejártát követően.

7.5.1.5 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés átruházása

Ha a felszólalási eljárás alatt a megtámadott európai uniós védjegybejelentést átruházzák/átruházták, akkor a felszólalás követi a bejelentést, azaz a felszólalót tájékoztatják az átruházásról, és az eljárás az európai uniós védjegybejelentés új jogosultja és a felszólaló között folytatódik.

7.5.1.6 A megtámadott európai uniós védjegybejelentés részleges átruházása

[az EUV Vhr. 14. cikkének \(2\) bekezdése](#)

Amikor a (megtámadott) európai uniós védjegybejelentést részben átruházták, a Hivatalnak egy új lajstromszámmal (bejelentési számmal) ellátott külön ügyiratot kell létrehoznia az új lajstromozásra (bejelentésre).

Ebben az esetben, amikor az átruházást bejegyzik a lajstromba, és új európai uniós védjegybejelentést hoznak létre, a felszólalás elbírálójának egy új felszólalási ügyiratot is létre kell hoznia az új európai uniós védjegybejelentéssel szemben, mivel egy felszólalásban nem lehet két külön európai uniós védjegybejelentéssel foglalkozni.

Ez azonban az egyetlen olyan eset, amelyben az eredetileg megtámadott áruk és szolgáltatások közül néhányat a „rég” európai uniós védjegybejelentésben tartanak fenn, néhányat pedig az újonnan létrehozott európai uniós védjegybejelentésben. Például: X felszólaló felszólal Y európai uniós védjegybejelentés összes áruja ellen, amelyet a 12. osztályban szereplő *légi vagy szárazföldi közlekedési eszközökre* és a 25. osztályban a *ruházati cikkekre és lábbelikre* jelentettek be. Y európai uniós védjegybejelentést részben átruházzák, és régi Y európai uniós védjegybejelentésre (*szárazföldi közlekedési eszközök és ruházati cikkek*) és új Y európai uniós védjegybejelentésre (*légi közlekedési eszközök és lábbelik*) osztják.

az EUVR [20.](#) és [27.](#) cikke

Mivel egyetlen felszólalási díjat kellett megfizetni a felszólalónak felszólalása benyújtásakor, az európai uniós védjegybejelentés felosztását követően létrejött új felszólalásra nem kell ismételt felszólalási díjat fizetni, mivel a benyújtás időpontjában a felszólalás csak egy európai uniós védjegybejelentés ellen irányult.

A költségek viselését illetően a felszólalás elbírálója figyelembe veszi, hogy csak egy felszólalási díjat fizettek.

Emellett az ügy körülményeitől függően egyesíteni lehet az eljárásokat (pl. amikor a „rég” és „új” bejelentés képviselője ugyanaz).

7.5.2 A felek az átruházás után ugyanazok

Amennyiben az átruházás eredményeként a felszólaló és a bejelentő ugyanaz a személy vagy jogi személy, a felszólalás tárgytalanná válik, a Hivatal pedig ennek megfelelően hivatalból lezárja az ügyet.

7.5.3 Nevek megváltozása

A fent említettek szerint a név megváltozása nem vonja magával a tulajdonjog megváltozását.

7.5.4 Képviselők megváltozása

az EUVR [119.](#) cikke

Ha a felszólalási eljárás alatt megváltozik a képviselő, a másik felet tájékoztatni kell, mégpedig úgy, hogy elküldik neki a levél és — ha benyújtották — a felhatalmazás másolatát.

Részletesebb tájékoztatásért lásd az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásokban részt vevő felek és a hivatásos képviselő](#) című részt.

7.5.5 Az eljárás megszakítása a bejelentő vagy képviselőjének halála vagy cselekvőképzetlensége miatt

[az EUVR 106. cikke](#)

[az EUVFAR 72. cikke](#)

Az [EUVR 106. cikke](#) foglalkozik az eljárás megszakításával. Az (1) bekezdés három helyzetet különböztet meg:

A Hivatal előtti felszólalási eljárást eljárás félbe kell szakítani:

1. ha az európai uniós védjegy **bejelentője** meghal vagy gondnokság alá kerül;
2. ha az európai uniós védjegy bejelentője csődeljárás vagy más hasonló eljárás alá kerül;
3. ha a bejelentő képviselője meghal vagy egyéb okból akadályozva van a bejelentő képviselőjének ellátásában. További információ az Iránymutatás, [A. rész, Általános szabályok, 5. szakasz, Az eljárásokban részt vevő felek és a hivatásos képviselő](#) című részben olvasható.

Az [EUVR 106. cikke](#) csak a bejelentőre és annak képviselőjére utal, és nem mond semmit a többi félről, például a felszólalókról. Megfelelő rendelkezések hiányában a Hivatal ezt a rendelkezést csak azokra az esetekre alkalmazza, amikor a bejelentő (vagy annak képviselője) nem képes az eljárás folytatására. Ezért, például, ha a felszólaló csődöt jelent, az eljárást nem szakítják félbe (még akkor sem, amikor a felszólaló a korábbi európai uniós védjegybejelentés/európai uniós védjegy bejelentője/jogosultja). A felszólaló vagy képviselőjének jogi státuszával kapcsolatos bizonytalanság nem érinti hátrányosan a bejelentőt. Ebben az esetben, ha az értesítést kézbesíthetetlenként visszaküldik a Hivatalnak, a nyilvános értesítésre vonatkozó rendes szabályok alkalmazandók.

7.5.5.1 A bejelentő halála vagy cselekvőképzetlensége

A bejelentő vagy a nemzeti jog alapján a nevében való eljárásra a bejelentő cselekvőképzetlensége miatt felhatalmazott személy halála esetén csak akkor szakítják félbe az eljárást, ha ezt a bejelentő képviselője/felhatalmazott személy kéri, vagy ha a képviselő lemond.

7.5.5.2 A bejelentő jogi okokból akadályoztatva van abban, hogy az eljárást a Hivatal előtt folytassa (pl. csőd esetén)

[az EUVR 106. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#)

[az EUVFAR 72. cikkének \(3\) bekezdése](#)

Az [EUVR 106. cikke \(1\) bekezdésének b\) pontja](#) attól az időponttól alkalmazandó, amikortól az eljárásban részt vevő fél már nem jogosult az eljárás felett rendelkezni, azaz tulajdona felett rendelkezni, és addig az időpontig, amikor kinevezik a felszámolót vagy vagyonkezelőt, aki ezt követően folytatja a fél törvényes képviseletét.

Ha a bejelentőt olyan hivatásos képviselő képviseli, aki nem mondott le, akkor nincs szükség az eljárás félbeszakítására. A Hivatal úgy tekint a bejelentő képviselőjére, mint aki jogosult képviselni a bejelentőt, amíg maga a képviselő, a kijelölt vagyonkezelő vagy a szóban forgó perrel foglalkozó bíróság nem tájékoztatja másról a Hivatalt.

Amennyiben a képviselő lemondásáról tájékoztatja a Hivatalt, a Hivatal eljárásának módja attól függ, hogy a képviselő megjelöli-e, hogy a csődeljárásban ki jár el vagyonkezelőként vagy felszámolóként.

- Ha a képviselő megjelöli a vagyonfelügyelőt vagy felszámolót, a Hivatal a vagyonkezelővel vagy a felszámolóval tartja majd a kapcsolatot. Ha vannak a bejelentőt érintő határidők, amelyek a csődje időpontjában még nem jártak le, a Hivatal újra megnyitja ezeket a határidőket. Így ebben az esetben az eljárást félbeszakítják, majd haladéktalanul folytatják. Például ha a bejelentő még tíz nappal rendelkezett az észrevételek előadására, amikor csődbe ment, akkor a Hivatal vagyonkezelőnek küldött új levele új, 2 hónapos határidőt ad ezen észrevételek előterjesztésére.
- Ha képviselő a felszámolóval vagy vagyonkezelővel kapcsolatban nem ad tájékoztatást, a Hivatalnak nincs más választása, mint hogy bejelentse az eljárás félbeszakítását. Az erről szóló közleményt elküldik közvetlenül a csődbe ment bejelentőnek és a felszólalónak. Bár a Hivatalnak nem feladata vizsgálni, hogy ki a felszámoló, továbbra is megpróbálja tartani a kapcsolatot a csődbe ment bejelentővel az eljárás folytatása érdekében. Ez azért van, mert bár a csődbe ment bejelentő nem tehet kötelező erejű jogi cselekményeket, általában még ő kapja meg a postai küldeményeket, vagy ha nem, a postai küldeményeket automatikusan a vagyonkezelőnek kézbesítik, ha van ilyen. A Hivatal megvizsgálhatja a felszólaló által a vagyonkezelő személyazonosságáról adott információkat is.

Ha az értesítést kézbesíthetetlenként visszaküldik a Hivatalnak, a nyilvános értesítésre vonatkozó rendes szabályok alkalmazandók.

Ha bizonyítékot nyújtanak be a felszámoló vagy a vagyonkezelő személyéről, akkor ezt nem kell lefordítani az eljárás nyelvére.

Amint a Hivatalt tájékoztatták arról, hogy ki a felszámoló vagy a vagyonkezelő, az eljárást a Hivatal által kitűzött időponttól folytatják. A másik felet tájékoztatni kell. Ezen információk hiányában az eljárás továbbra is szünetel.

Az eljárás félbeszakításakor még nem lejárt határidők újraindulnak akkor, amikor az eljárást folytatják. Például, ha az eljárást tíz nappal azelőtt szakították félbe, hogy a bejelentőnek elő kellett volna terjesztenie észrevételeit, akkor új, két hónapos határidő indul újra, nem az a tíz nap, amely a félbeszakítás időpontjában hátra volt. A pontosítás érdekében a Hivatal által küldött, a feleket tájékoztató levél új határidőket állapít meg.

7.5.5.3 A bejelentő képviselőjének halála vagy cselekvőképtelensége

az [EUVR 106. cikke \(1\) bekezdésének c\) pontja](#) és [119. cikkének \(2\) bekezdése](#)

Az [EUVR 106. cikke \(1\) bekezdésének c\) pontjában](#) említett esetben az eljárást félbe kell szakítani, és akkor folytatják, amikor a Hivatalt tájékoztatták az európai uniós védjegy bejelentője új képviselőjének kinevezéséről.

Ez a félbeszakítás legfeljebb 3 hónapig tart, és ha nem neveznek ki képviselőt ezen időszak vége előtt, a Hivatal folytatja az eljárást. Az eljárás folytatásakor a Hivatal a következőképpen jár el:

- Ha a képviselő kinevezése az [EUVR 119. cikkének \(2\) bekezdése](#) alapján kötelező, mert a bejelentőnek sem lakóhelye, sem székhelye nincs az EGT-ben, a Hivatal kapcsolatba lép a bejelentővel, és tájékoztatja, hogy az európai uniós védjegybejelentést visszavonja, ha a bejelentő a megadott határidőn belül nem jelöl ki képviselőt.
- Ha a képviselő kinevezése az [EUVR 119. cikkének \(2\) bekezdése](#) alapján **nem** kötelező, a Hivatal folytatja az eljárást, és közvetlenül a bejelentőnek küldi el az összes közleményt.

Az eljárás folytatása mindkét esetben azt jelenti, hogy az eljárás félbeszakításakor a bejelentő számára rendelkezésre álló összes határidő újraindul az eljárás folytatásakor.

Melléklet – A nemzeti védjegyek használatának elmaradására vonatkozó türelmi időszak kiszámítása

Az alábbi táblázat a **nemzeti védjegyek** használatának elmaradására vonatkozó 5 éves türelmi időszak kezdő időpontját meghatározó **nemzeti rendelkezéseket** tartalmazza (legutóbbi általános frissítés: 2020. 09. 15.). A „VJT” vagy az „SZTJ” rövidítés az adott jogalkotási aktusra (védjegytvörvény vagy szellemi tulajdoni jogszabály) való általános utalásként használatos. A táblázatban emellett a nemzeti adatbázisból származó kivonatok **rovatai** is szerepelnek.

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Ausztria	Az osztrák VJT 33. cikkének (1a) bekezdése „5 évvel a felszólalási időszak eltelte vagy a felszólalás tárgyában történő jogerős határozathozatal vagy a felszólalási eljárás lezárása után [...]”	A használati időszak kezdete (Fristbeginn für Benutzung)	
Benelux államok	A Benelux államok VJT-je 2.23bis cikkének (1) bekezdése „[...] 5 évvel a lajstromozási eljárás befejezésének napja után [...]” A Benelux államok VJT-je 2.23bis cikkének (2) bekezdése „[...] az 5 éves időszak [...] attól a naptól számítandó, amikortól a védjegy már nem utasítható el feltétlen kizáró okok vagy felszólalás alapján, illetve elutasítás kiadása vagy felszólalás benyújtása esetén attól a naptól, amikor a Hivatal által feltétlen kizáró okok alapján emelt kifogásokat megszüntető vagy a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőssé vált, vagy amikor a felszólalást visszavonták.”	Rendes lajstromozási eljárás: A lajstromozás napja (Inschrijvingsdatum / Date de l'enregistrement) Gyorsított lajstromozási eljárás: Gyorsított lajstromozási státusz (Status van speedinschrijving / Phase d'enregistrement accéléré)	Gyorsított lajstromozás esetén a Benelux államok lajstromozás utáni felszólalási eljárást alkalmaznak, ezért a lajstromozási eljárás befejezésének időpontja a „Gyorsított lajstromozási státusz” külön rovatban megadott dátum.

Tagállam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Bulgária	A bolgár VJT 21. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozás napjától számított 5 éves időszakon belül [...]”	A lajstromozás napja (Дата на регистрация)	
Horvátország	A horvát VJT 20. cikke „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napjától számított 5 év [...]” A horvát VJT 47. cikkének (1) bekezdése „[...] a bejelentés benyújtásának napját vagy a védjegyhez fűződő elsőbbségi jog igénylésének napját megelőző 5 éves időszak során a korábbi védjegy tényleges használatban volt [...], a korábbi védjegyet legalább 5 éve lajstromozták. ”	Lajstromozás időpontja (Datum priznanja) (151. INID-kód)	
Ciprus	A ciprusi VJT 39. cikke (1) bekezdésének a) pontja „[...] a lajstromozástól számított öt egymást követő évből álló időszakon belül [...]” A ciprusi VJT 33. cikkének (3) bekezdése „A védjegy [...] a lajstromozási eljárás befejezésének napjától minősül lajstromozottnak.”	A lajstromozás napja (Ημερομηνία Εγγραφής)	A TMview adatbázisban a releváns időpont nem „A lajstromozás napja” (amely korábbi jogi fogalom meghatározás szerint ugyanaz volt, mint „A bejelentés napja”). A releváns időpont gyakran a „Bejegyzésre vonatkozó információk” részben, az „Esemény leírása: védjegy lajstromozásának időpontja: [...]” alatt található.

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Cseh ország	A cseh VJT 28. cikkének (1) és (3) bekezdése „[...] 5 évvel a lajstromozás után [...]” A cseh VJT 28. cikkének (1) és (3) bekezdése „(1) [...] A Hivatal a lajstromozás napjának egyidejű feltüntetésével veszi fel a védjegyet a Lajstromba [...]” (3) [...] A Hivatal a védjegy Lajstromba vétele a lajstromozás napján lép hatályba.”	A lajstromozás napja (Datum zápisu) (151. INID-kód)	
Dánia	A dán VJT 10c cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napjától számított, megszakítás nélküli 5 éves időszakban [...]” A dán VJT 10c. cikke (2) bekezdésének i) pontja „A lajstromozási eljárás a védjegy lajstromozásának időpontjában minősül befejezettnek [...]”	A lajstromozási eljárás lezárult (Reg. procedure slut)	2019. január 1-től lajstromozott védjegyek: A lajstromozás napja 2019. január 1. előtt lajstromozott védjegyek: Ha felszólalást nem nyújtottak be: A felszólalási időszak vége utáni első nap Ha felszólalást nyújtottak be: a) a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőre emelkedésének dátuma; vagy b) a felszólalás visszavonásának napja.

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Észt ország	A észt VJT 17. cikkének (3) bekezdése „[...] a korábbi védjegy lajstromozását követő 5 év elteltével”.	A lajstromozás napja (Registreerimise kuupäev)	
Finn ország	A finn VJT 46. cikke „[...] az 5 éves időszak attól a naptól számítandó, amikortól a védjegy lajstromozásával szemben többé nem lehet felszólalni [...], felszólalás benyújtása esetén attól a naptól, amikor a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőssé vált, vagy amikor a felszólalást visszavonták. ”	2019. 05. 01-jétől benyújtott vagy olyan védjegyek, amelyek esetében a lajstromozási eljárás ekkor még folyamatban volt: Az 5 éves használati időszak kezdőnapja (5 vuoden käyttöamisajan alkamisaika) Olyan védjegyek, amelyek lajstromozási eljárása 2019. 05. 01. előtt lezárult: a) <u>ha felszólalást nem nyújtottak be:</u> A „Felszólalási időszak záró időpontja” (Väiteajan päättymispäivä) alatti dátum utáni első nap b) <u>ha felszólalást nyújtottak be:</u> Lásd „A védjegyhez kapcsolódó bejelentések, fellebbezések és felszólalások” / „Esemény: Felszólalás” / „Állapot: Lezárt” / „Állapot időpontja” („Tavaramerkkiin liittyvät hakemukset, valitukset, väitteet” / Tapahtuma”: „Väite” / „Tila”: „Loppuunkäsittely” / „Tapahtumapäivä”)	

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Franciaország	A francia SZTJ R 712-23. cikke „Az az időpont, amikortól a védjegy lajstromozottnak minősül, különösen a [...] L. 714-5. cikk alkalmazásában, francia védjegyek esetében a „Bulletin officiel de la propriété industrielle” azon számának kelte, amelyben a lajstromozást közzétették.”	Előzmények / módosítás nélküli lajstromozás (Historique / Enregistrement sans modification)	

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Ném etors zág	A német VJT 26. cikkének (5) bekezdése Ha felszólalást nem nyújtottak be: „[...] 5 év attól a naptól kezdve, amikortól a védjegy lajstromozásával szemben többé nem lehet felszólalni.” Felszólalás benyújtása esetén: „[...] 5 év a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőre emelkedésének dátumától vagy a felszólalás visszavonásától.”	2019. január 14-től lajstromozott védjegyek: A használatra vonatkozó türelmi idő kezdete (Beginn der Benutzungsschonfrist) 2019. január 14. előtt benyújtott védjegyek: a) <u>ha nem nyújtottak be felszólalást a korábbi védjegy ellen, és az európai uniós védjegy elleni, korábbi védjegyen alapuló felszólalást 2019. január 14. előtt nyújtották be:</u> A lajstromba vétel napja (Tag der Eintragung im Register) (151. INID-kód) b) <u>ha nem nyújtottak be felszólalást a korábbi védjegy ellen, és az európai uniós védjegy elleni, korábbi védjegyen alapuló felszólalást 2019. január 14-én vagy azt követően nyújtották be:</u> „A felszólalási időszak vége” utáni első nap (EWT) („Ablauf der Widerspruchsfrist”) c) <u>ha felszólalást nyújtottak be a korábbi védjegy ellen:</u> „A lezárás napja” („Abschlussdatum”) a „Felszólalási eljárás”* („Widerspruchsverfahren”) szakasz részletei között	* Lásd „Az eljárás jellege” / „Felszólalási eljárás” – „Részletek megjelenítése” („Verfahrensart” / „Widerspruchsverfahren” – „Details anzeigen”) (a felszólalási eljárás lezárásával kapcsolatos bejegyzést tartalmazó sor, például: „Felszólalási eljárás” – „Védjegy részben törölve” [„Widerspruchsverfahren” – „Marke teilweise gelöscht”) / „A lezárás napja” („Datum des Abschlusses”)] A német VJT 158. cikke Átmeneti rendelkezések „[...]” (5) Ha a felszólalás alapjául szolgáló védjegy használatát 2019. január 14. előtt indított felszólalási eljárásban támadják meg, a 26. cikk és a 43. cikk (1) bekezdése a 2019. január 13-ig hatályos változatban alkalmazandó.” A német VJT 26. cikkének (5) bekezdése (a 2019. január 13-ig hatályos változatban): „Amennyiben a lajstromozás időpontjától számított 5 éven belül szükséges a védjegy használata, olyan esetekben, amelyekben a lajstromozással szemben felszólalást nyújtanak be, a lajstromozás időpontjának helyébe a felszólalási eljárás lezárásának időpontja lép.”

A Hivatal által végzett vizsgálatra vonatkozó Iránymutatás Általános bevezető, C. rész Felszólalás

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Görögország	A görög VJT 28. cikkének (1) bekezdése: „[...] feltéve, ha a korábbi védjegyet legalább 5 éve lajstromozták [...]”	Tárgytalan	Görögországban nincs hivatalos, nyilvános online védjegyadatbázis. A Görögországban oltalomban részesülő védjegyekről hivatalos információk csak a TMview adatbázisban érhetők el az interneten keresztül. A vonatkozó információk a TMview adatbázis „Lajstromozás dátuma” rovatában található.

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Magyarországi	A magyar VJT 18. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozás napjától számított 5 éves időszakon belül [...] A magyar VJT 64. cikkének (1) bekezdése „A lajstromozásra vonatkozó határozat dátuma a védjegy lajstromozásának napja.” A magyar VJT 18. cikkének (2) bekezdése „[...] »különleges gyorsított eljárásban« (a 64/A. cikk (7) bekezdése) lajstromozott védjegy esetében a lajstromozás napja: a) a 61/B. cikk (1) bekezdése szerinti időszak [3 hónapos felszólalási időszak] lejártát követő nap; vagy b) felszólalás esetén az a nap, amikor a felszólalás tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedik.”	Védjegyhasználat megkezdésére nyitva álló öt éves időszak kezdő időpontja	

Tagállam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Írország	Az ír VJT 16A. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napját követő 5 éves időszakon belül [...]” Az ír VJT 45. cikkének (5) bekezdése „A lajstromozási eljárás a (4) bekezdés szerinti közzététel napján tekintendő befejezettnek, és ezt a dátumot fel kell tüntetni a lajstromban.”	A lajstromozás közzétételének napja	A releváns időpont a TMview adatbázisban a „Közzététel” / „Közzétételi szakasz: Lajstromozás” / „Közzététel dátuma” részben található (tehát <u>nem</u> a „Lajstromozás dátuma” alatt).
Olaszország	A olasz SZTJ 24. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozástól számított 5 éven belül.”	A lajstromozás napja (Data registrazione)	A lajstromozás releváns időpontja a védjegy eredeti lajstromozásának napja.
Lettország	A lett VJT 26. cikke „(1) [...] a lajstromozási eljárás befejezésétől számított 5 éven belül [...]” (2) Az 5 éves időszak [...] attól a naptól kezdődik, amikortól nincs felszólalás a szóban forgó védjegy ellen vagy, amennyiben felszólalás érkezett, amikor a felszólalási eljárást lezáró határozat jogerőssé vált vagy a felszólalást visszavonták.”	2020. 03. 06-tól benyújtott, valamint az ezt megelőzően benyújtott és 2020. 09. 20-tól lajstromozott védjegyek: A „Lajstromozás befejezésének napja” (Reģ. procedūras pabeigšanas datums) alatti dátum utáni első nap (451. INID-kód) 2020. 03. 06. előtt benyújtott és 2020. 09. 20. előtt lajstromozott védjegyek: A lajstromozás időpontja (Reģistrācijas datums) (151. INID-kód)	
Litvánia	A litván VJT 20. cikke „[...] a lajstromozást követő 5 éves időszakon belül [...]”	A lajstromozás időpontja (Registracijos data) (151. INID-kód)	

Tagállam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Málta	A máltai VJT 26. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napját követő 5 éven belül [...]” A máltai VJT 56. cikkének (4) bekezdése „A védjegy lajstromozásakor a főellenőr az előírt módon közzéteszi a lajstromozást, és lajstromozási igazolást állít ki a bejelentőnek.”	A lajstromozás napja (Data tar-Registrazzjoni) (151. INID-kód)	
Lengyelország	A lengyel SZTJ 169. cikke (1) bekezdésének i) pontja „[...] az oltalmi jog megadásáról szóló határozat meghozatalától számított öt egymást követő évben [...]”	A megadás napja (Data udzielenia prawa)	
Portugália	A portugál SZTJ 268. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozás megszűnik, ha a védjegy tényleges használatát megszakítás nélküli ötéves időszak alatt a védjegyjogosult nem kezdte meg.” A portugál SZTJ 268. cikkének (5) bekezdése „Az 5 éves időszak a lajstromozás napjától kezdődik.”	A határozathozatal napja (Data do Despacho)	

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Rom ánia	A román VJT 55. cikke (1) bekezdésének a) pontja „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napjától számított, megszakítás nélküli 5 éves időszakon belül [...]” A román VJT 32. cikke „(1) Az OSIM azokat a lajstromozásra elfogadott védjegyeket veszi fel a védjegylajstromba, amelyek estében a lajstromozási eljárás lezárult [...] A lajstromozási eljárás befejezésének időpontját rögzíteni kell a lajstromban. (2) A védjegylajstromozási eljárás azon a napon minősül befejezettnek, amikortól a lajstromozásra bejelentett védjegy ellen már nem lehet felszólalást benyújtani, vagy amennyiben felszólalást nyújtottak be ellene, amikor a felszólalásra vonatkozó határozat jogerőre emelkedett, vagy a felszólalást visszavonták.”	2020. július 13-tól benyújtott védjegyek esetében: A lajstromozási eljárás befejezésének napja (Data inchidere procedura) 2020. július 13. előtt benyújtott védjegyek esetében: A megadás napja (Data acordare)	E táblázat legutóbbi általános frissítésekor még függőben volt az új „A lajstromozási eljárás befejezésének napja” rovat beépítése.
Szlov ákia	A szlovák VJT 7c cikkének (1) bekezdése „[...] a védjegy lajstromozásának napjától számított 5 éves időszakon belül [...]”	A lajstromozás napja (Dátum zápisu) (151. INID-kód)	

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Szlov énia	A szlovén SZTJ 52.b cikkének (1) bekezdése „[...] a védjegy lajstromba vételtől számított 5 éves időszakon belül [...]”	A lajstromozás napja (Datum registracije) (151. INID-kód)	

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Span yolor szág	A spanyol VJT 39. cikkének (1) bekezdése „[...] a lajstromozás napjától számított 5 éves időszakon belül [...]” A spanyol VJT 39. cikkének (2) bekezdése „Az előző bekezdésben említett 5 éves időszak kezdő időpontja a védjegylajstromozás jogerőre emelkedésének napja. Ezt az időpontot rögzíteni kell a Védjegylajstromban.”	Ha az európai uniós védjegy bejelentése elleni felszólalást 2019. január 14-én vagy azt követően nyújtották be: a) <u>amennyiben nem fellebbeztek a korábbi védjegy lajstromozására vonatkozó elsőfokú határozat ellen:</u> 1 hónappal az után az időpont után, amely a bal oldali „Dátum” (Fecha) oszlopban szerepel a „Feldolgozási intézkedések” („Actos de tramitación”) / „Végrehajtott intézkedések” („Acto de tramitación”) / „PUBLIC. CONCESION DE F. RESOL. [DÁTUM]” részben. b) <u>amennyiben fellebbeztek a korábbi védjegy lajstromozására vonatkozó, a védjegyvoltalom megadásával zárult elsőfokú határozat ellen:</u> 2 hónappal az után az időpont után, amely a bal oldali „Dátum” (Fecha) oszlopban szerepel a „Feldolgozási intézkedések” („Actos de tramitación”) / „Végrehajtott intézkedések” („Acto de tramitación”) / „PUBL. ESTIMAC. RECURSO DE FECHA [DÁTUM]” vagy a „PUBL. DESESTIM. RECURSO DE FECHA [DÁTUM]” vagy „PUBL. INADMIS. RECURSO DE FECHA [DÁTUM]” részben. c) <u>Amennyiben a Bíróság előtt fellebbeztek a spanyol nemzeti hivatalnak(OEPM) a korábbi védjegy lajstromozására vonatkozó, a védjegyvoltalom megadásával zárult másodfokú határozata ellen:</u> Amennyiben a felszólaló nem szolgáltat bizonyítékot későbbi időpontra, 30 hónappal az után az időpont után, amely a „Feldolgozási intézkedések” („Actos de tramitación”) szakaszban, a jobb	További forgatókönyvek lehetségesek. Az érintett fél kérhet és bizonyíthat eltérő releváns időpontot, feltéve, hogy az érinti a tényleges használat bizonyítására vonatkozó kötelezettséget.
FINAL	A Hivatal által végzett vizsgálatra vonatkozó Iránymutatás Általános bevezetés, C. rész Felszólalás		875. oldal 31/03/2022

Tagál lam	Vonatkozó jogi előírások	Vonatkozó rovat a hivatalos adatbázis-kivonatban	Megjegyzések
Svéd ország g	A svéd VJT 3. fejezetének 2. cikke „[...] a lajstromozási eljárás befejezésének napját követő 5 éven belül.”	A hatálybalépés napja (Dag för laga kraft)	Ha felszólalást nem nyújtottak be: A 3 hónapos felszólalási időszak utáni első nap (a felszólalási időszakra vonatkozó információk a „Felszólalási időszak záró időpontja” rovatban találhatók a TMview adatbázisban). Ha felszólalást nyújtottak be: Az a nap, amelyen a felszólalás tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedett.